

DE ZEVEN FEESTEN VAN DE MESSIAH

door
Eddie Chumney

vertaling: Marcel Achten

INHOUD

Hoofdstuk

- 1 De Vastgestelde Feesten
- 2 Een Overzicht van de Feesten
- 3 Joods paasfeest (*Pesach*): Feesten voor de Vrijheid
- 4 Het Feest van Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*)
- 5 Het Feest van de Eerstelingen (*Bikkurim*)
- 6 Het Feest van Pinksteren (*Shavuot*)
- 7 *Rosh HaShanah*
- 8 *Yom Kippur*: Grote Verzoendag
- 9 *Sukkot*: Loofhuttenfeest
- 10 *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah*
- 11 Zeventig Profetieën over *Yeshua's* Eerste Komst
- 12 Hoe Kan Ik de Messiah In Mijn Hart Krijgen en Leven?

Voorwoord

De feesten van de H-r die in het drieëntwintigste hoofdstuk van het boek Leviticus (*Vayikra*) worden gevonden, behoren tot de meest fascinerende en onthullende onderwerpen van studie en inspiratie in de hele Bijbel, maar op hetzelfde moment, zijn ze waarschijnlijk het minst begrepen. Dit boek leidt u stap voor stap door elk feest, de fundamentele waarheden bestuderend die God wilde dat we leren toen Hij ons deze feesten gaf.

Bijbel-gelovigen die God's Woord liefhebben zullen ontdekken dat de feesten van de H-r niet alleen historische gebeurtenissen waren, maar ook profetisch zijn. Zij spreken met veel details over de eerste en de tweede komst van de Messias (*Mashiach*). Bovendien geven de feesten ons een enorm inzicht in het leven dat G-d voor ons als gelovigen verlangt, en in het begrijpen van onze persoonlijke relatie met G-d.

Voor de Jood zal dit boek de Messias (*Mashiach*) onthullen in de tradities van het oude Joodse geloof, trouw van generatie op generatie doorgegeven. Het zal de vraag beantwoorden: "Is *Yeshua* [het Hebreeuwse woord voor 'Verlosser' in het Nederlands vertaald als 'Jezus'], de langverwachte Messias [*Mashiach*] van Israël?"

Niet-Joodse Bijbel gelovigen zullen leren de Joodse wortels van het christelijk geloof waarderen. Daarnaast zullen enthousiaste Bijbel-profetie studenten van beide religies in *De Zeven Feesten van de Messias* inzicht-sleutels ontdekken om veel geheimzinnigheid en verwarring op dit gebied te ontsluiten.

Ongeacht uw geloof en religieuze achtergrond, bid ik dat nadat u dit boek gelezen hebt en de onthullende waarheden begrijpt die G-d in *Zijn* feesten neerlegde (Leviticus [*Vayikra*] 23:2,4), zult u geestelijk groeien en zal uw wandel met G-d opbloeien tot een nieuwe dimensie.

Speciale opmerking: Ik heb dit boek voor zowel de christelijke Bijbel-gelovigen als de Joodse lezers geschreven. Beide koesteren passies voor G-d's Woord, voor Zijn wegen, en voor Zijn manifestatie op aarde. Omdat veel Orthodoxe Joden dit boek zullen lezen, heb ik ervoor gekozen ter ere van hun vurige toezegging om G-d's naam nooit ijdel te gebruiken - zelfs Zijn Heilige Naam niet hardop uit te spreken - daarom zal ik, als ik rechtstreeks verwijst naar de Schepper, bepaalde letters weglaten op deze manier: G-d of H-r, of een vervangende benaming gebruiken, zoals "De Heilige." Ik heb ook geprobeerd om de Hebreeuws terminologie voor de feesten en de boeken van de *Tenach* of het Oude Testament te behouden omwille van de juistheid en om de inhoud van dit boek even smakelijk te maken voor zowel Joodse en niet-Joodse lezers. Moge G-d u rijkelijk zegenen als u verlangt om meer over zijn plan voor de mensheid en ons lot te leren door de zeven feesten van De Heilige (gezegend zij Hij).

Hoofdstuk 1

DE VASTGESTELDE FEESTEN

DE FEESTEN VERSTAAN

De feesten van de H-r in Leviticus (*Vayikra*) 23 gevonden, werden aan ons door G-d gegeven, zodat Zijn volk de komst van de Messias (*Mashiach*) zou kunnen begrijpen en de rol die de Messias (*Mashiach*) zou spelen in het verlossen en herstellen van zowel mens als aarde, terug aan G-d, na de val van de mens in de Hof van Eden (*Gan Eden*). Hoewel de meeste niet-Joodse Bijbel-gelovigen van de feesten hebben gehoord, zijn de diepe betekenis en het belang van deze feesten bijna algemeen niet begrepen.

De apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) schreef in een brief aan de niet-Joodse gelovigen te Kolosse dat de feesten van de H-r, de nieuwe maan en de Sabbat (*Shabbat*) dagen *een schaduw van toekomstige dingen* waren om ons over de Messias (*Mashiach*) te leren (Kolossenzen 2:16-17). Yeshua (de Hebreeuwse naam voor Jezus, die "redding" betekent) was het wezen of de vervulling van het grotere plan dat G-d in deze zeven belangrijke feesten openbaarde en aankondigde. Aan alle lezers die met de feesten vertrouwd zijn, u zult gefascineerd raken te ontdekken dat de eerste vier feesten, d.i. Joods paasfeest (*Pesach*), Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*), Eerstelingen (*Bikkurim*) en Pinksteren (*Sjawoe'ot*) voornamelijk leren over de belangrijke gebeurtenissen bij de eerste komst van de Messias (*Mashiach*) en waarom deze evenementen een belangrijk onderdeel waren van G-d's verlossing van de mens. Bovendien zult u ontdekken dat de laatste drie feesten, d.i. het feest der Bazuinen (*Jom Teruah*, ook bekend als *Rosh Hashana*), de Grote Verzoendag (*Yom Kippur*) en het Loofhutten- of Tabernakelfeest (*Sukkot*), een fascinerend inzicht geven over belangrijke gebeurtenissen die de tweede komst van de Messias (*Mashiach*) insluiten.

WAAROM DE FEESTEN BESTUDEREN

Veel niet-Joodse Bijbel-gelovigen vragen zich af waarom ze de feesten moeten bestuderen en vieren. Ik geloof dat daarvoor twee goede redenen zijn. Ten eerste, hoewel alle Bijbel-gelovigen G-d met heel hun hart liefhebben en Hem elke dag willen dienen, hebben de meeste Bijbel-gelovigen nog geen diepgaande kennis van de Bijbel en begrijpen de diepe diepte niet van de persoonlijke relatie die G-d met ons verlangt te hebben. De meeste Bijbel-gelovigen begrijpen hun persoonlijke relatie met G-d op dezelfde manier zoals ik mijn persoonlijke relatie met G-d gedurende vele, vele jaren zag: Ga trouw en regelmatig naar de plaatselijke gemeente van uw keuze, en wees een goed, zedig, eerlijk en fatsoenlijk mens in het beleven van uw dagelijkse leven. Want dat was alles wat ik wist, dat was wat ik aannam. Echter, G-d begon mij te onderwijzen en toonde me de diepere dingen over mijn persoonlijke relatie met Hem, en een geestelijk inzicht van de feesten was een grote sleutel tot het ontsluiten van dit mysterie. Als u een Bijbel-gelovige bent en verlangt om God op een grotere wijze te begrijpen dan je vandaag doet, zullen de feesten u de diepere dingen met betrekking tot uw persoonlijke relatie met Hem onthullen.

Ten tweede zijn de feesten **G-d's feesten** en **Zijn** vastgestelde tijden die **wij** in acht moeten nemen (Leviticus [*Vayikra*] 23:1-2,4). G-d gaf de feesten om over de dood, begrafenissen en de opstanding van de Messias (*Mashiach*) te leren; de bekrachtiging van de gelovigen met de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*); de opstanding van de doden; de kroning van de Messias; de bruiloft van de Messias; de verdrukking (*Chevlai shel Mashiach*); de tweede komst van de Messias; het millennium (de Messiaanse tijd of de *Athid Lavo*); en nog veel meer.

De Bijbel geeft menige zwaarwegende redenen aan voor het bestuderen en begrijpen van de zeven feesten van de Messias:

1. De feesten staan in de Bijbel, en heel de Bijbel is geïnspireerd door G-d (2 *Tim.* 3:16-17).
2. De feesten zijn een schaduw¹ van wat komt welke ons over de Messias leren (*Kol.* 2:16-17; *Hebreeën* 10:1).
3. De feesten zijn profetische zinnebeelden en voorbeelden die belangrijke gebeurtenissen in het verlossingsplan van G-d voorafschaduwden (1 *Kor.* 10:1-6,11).
4. G-d gaf de feesten, zodat we G-d's verlossingsplan voor de wereld en onze persoonlijke relatie met Hem kunnen leren en begrijpen (*Rom.* 15:4).
5. De feesten, als onderdeel van de Thora (wat "instructie" betekent), zijn als een schoolmeester of voogd die ons naar de Messias leidt (*Gal.* 3:24).
6. De feesten zullen verwijzen naar de Messias en God's plan voor de wereld via de Messias (Psalm [*Tehillim*] 40:6-8; Hebr. 10:7).
7. *Yeshua* (Jezus) kwam om alles te vervullen dat werd opgeschreven in het Oude Testament (*Tenach*), dat uit drie delen bestaat: de Thora, de profeten (*Nevi'im*), en de geschriften (*Ketuvim*), door de Psalmen over Hem gepersonifieerd (Luc. 24:26-27,44-45; Joh. [*Yochanan*] 5:46-47).
8. De feesten zetten het patroon uiteen van de hemelse dingen op aarde (Hebr. 8:1-2,5; 9:8-9,23; Ex. [*Shemot*] 25:8-9,40, 26:30, Num. [*Bamidbar*] 8:4; Ezechiël [*Yechezekel*] 43:1-6,10-12).
9. G-d geeft het natuurlijke om het geestelijke uit te leggen (1 *Kor.* 15:46-47).
10. Door het natuurlijke te bestuderen, kunnen we het geestelijke begrijpen (1 *Kor.* 2:9-13; 2 *Kor.* 4:18).

WAT IS DE BETEKENIS VAN HET WOORD FEEST IN DE BIJBEL?

Twee belangrijke Hebreeuwse woorden komen in Leviticus (*Vayikra*) hoofdstuk 23 voor, en elk woord wordt in het Nederlands als feest vertaald. In vers 2 is het woord voor feest het Hebreeuwse woord *mo'ed*, zoals geschreven staat: "Spreek tot de kinderen Israëls, en zeg tot hen, betreffende de feesten [*mo'ed*] van de Heer" Het woord *mo'ed* betekent "een afspraak, een bepaalde tijd of jaargetijde, een cyclus of jaar, een vergadering, een vastgestelde tijd, een bepaalde tijd of het juiste uur."² Door het begrijpen van de Hebreeuwse betekenis van het Nederlands woord feest, kunnen we zien dat G-d ons meedeelt dat Hij een "vastgestelde tijd of exacte tijd of een afgesproken tijdstip" beschikt waarop Hij een afspraak met de mensheid heeft om bepaalde gebeurtenissen in de verlossing te vervullen. *Yeshua* (Jezus) kwam feitelijk naar de aarde op de exacte tijd door G-d verordend (*Gal.* 4:2,4), en G-d heeft een precieze tijd of vastgezette afspraak, in de toekomst, wanneer Hij de wereld zal oordelen (*Hand.* 17:31).

¹ Let op: de NBG-vertaling heeft hier evenwel het woordje "slechts" toegevoegd.

In vers 6 is een ander Hebreeuws woord als feest vertaald, zoals er geschreven staat: "En op de vijftiende dag van dezelfde maand is het feest [*chag*] van de ongezuurde broden" Het Hebreeuwse woord *chag*, dat een "feest"³ betekent, is afgeleid van het Hebreeuwse wortelwoord *chagag*, dat "bewegen in een cirkel, marcheren in een heilige processie, vieren, dansen, een plechtige feest of heiligedag houden" betekent. Daaruit kunnen we zien dat G-d de feesten als jaarlijks te vieren cycli gaf, zodat door ze te vieren, we G-d's verlossende plan voor de wereld kunnen begrijpen, de rol die de Messias (*Yeshua*) in die verlossing zou spelen, en onze persoonlijke relatie met G-d betreffende hoe we van een baby Bijbel-gelovige tot een volwassen Bijbel-gelovige groeien. Hoewel G-d ons de feesten om te vieren gaf, gaf G-d de feesten nooit met de bedoeling dat we door het vieren ervan de zaligheid van Hem zouden verkrijgen, want het heil komt alleen door het geloof (*emunah*); maar G-d heeft de feesten gegeven met de bedoeling te onderwijzen en Zijn volk te instrueren over Zijn verlossingsplan en onze persoonlijke relatie met Hem.

DE AANGEWEEZEN PLAATS

De feesten zijn niet alleen G-d's vastgestelde tijden, maar moesten ook op G-d's aangewezen plaats worden beleefd. G-d zei dat Hij een plaats zou kiezen en dat het een voorgeschreven plaats zou zijn waar Zijn verlossend plan zou worden gerealiseerd. Het Joods paasfeest (*Pesach*), het Wekenfeest of Pinksteren (*Shavuot*), en het Loofhuttenfeest (*Sukkot*) moesten op een aangewezen plaats worden beleefd (Deuteronomium [*Devarim*] 16:2,6,9-11, 13-16). Deze plaats was Jeruzalem (*Yerushalayim*) (2 Koningen [*Melachim*] 21:4). Hieruit kunnen we zien dat Jeruzalem (*Yerushalayim*) door God werd vastgesteld om de plaats te zijn waar belangrijke gebeurtenissen rond G-d's verlossende plan van zouden worden gerealiseerd. *Yeshua* (Jezus) stierf, werd begraven en herrees in Jeruzalem. De bekrachtiging van de gelovigen door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) vond in Jeruzalem plaats. Messias (*Yeshua*) zal terugkeren en zijn voet op de Olijfberg in Jeruzalem zette (*Zacharia* 14:4) en Jeruzalem zal het middelpunt zijn van de wereld belangstelling en controverse vóór de komst van de Messias (*Zacharia* 12:2-3; 14: 2-4).

DRIE KEER PER JAAR MOESTEN ZIJ SAMENKOMEN

Hoewel er in totaal zeven (het goddelijk getal voor perfectie of volledigheid in de Bijbel) feesten zijn, verdeelde G-d de zeven feesten in drie grote feestperioden. De feesten van het Joods paasfeest (*Pesach*), Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) en Eerstelingen (*Bikkurim*) vinden plaats in de Hebreeuwse maand Nisan, dat de eerste maand van God's religieuze kalender in de lente van het jaar is. (Wat later staan we stil bij deze kalender). Het Wekenfeest (*Shavuot*), of Pinksteren, wordt in de derde maand gehouden, dat is de Hebreeuwse maand Sivan. Het Feest van de Bazuinen (*Yom Teruah*), Grote Verzoendag (*Yom Kippur*), en het Loofhuttenfeest (*Sukkot*) worden in de zevende maand Tisjri gehouden, dat is in het najaar (Exodus [*Shemot*] 23:14-17; 34: 22-23; Deuteronomium [*Devarim*] 16:16-17). Drie is het getal van de volledige en volmaakte bewijs en getuigenis (Deuteronomium [*Devarim*] 17:6, 19:15; Matthew [*Mattityahu*] 18:19-20, Lukas 24:44-45, 2 Korintiërs 13:1; 1 Timoteüs 5:19; 1 Johannes [*Yochanan*] 5:8). De feesten zijn dus een getuigenis van God's goddelijk plan en de rol van Messias (*Yeshua*) die dat plan vervult. Dit is de boodschap die aan Bijbel-gelovigen wordt meegedeeld met betrekking tot de drie grote feestperioden in het jaar.

Van oudsher worden de feesten door niet-Joodse Bijbel-gelovigen als puur Joodse feesten gezien. Echter, Leviticus (*Vayikra*) 23:1-2,4 vertelt ons heel duidelijk dat dit **feesten van de H-r** zijn. In werkelijkheid geïnstrueerde G-d in Zijn goddelijke wijsheid ons dat deze feesten voor zowel Jood als niet-Jood zijn, en samen met elkaar moeten worden gevierd (Deuteronomium [*Devarim*] 16:10-11, 14-16). In Deuteronomium (*Devarim*) 16:11, 14, is het woord dat in het Nederlands met vreemde(ing) vertaald is het Hebreeuwse woord ger, wat op de niet-Jood (Bijbel-gelovige heiden) duidt die zich heeft aangesloten bij het Joodse volk. Daarom is de H-r is de Gastheer van de feesten en alle Bijbel-gelovigen zijn Zijn genodigden.

DE BIJBELSE KALENDER

Om de feesten ten volle te begrijpen en waarderen als door G-d vastgestelde tijden, is het belangrijk om de bijbelse kalender te begrijpen die G-d ons gaf. Er zijn twee basis kalenders in de Bijbel. De eerste heet de burgerlijke kalender en wordt gebruikt vanaf Genesis (*Bereishit*) 1:1 tot Exodus (*Shemot*) 12. De eerste maand in de burgerlijke kalender is Tishrei. *Rosh HaShanah* (het Joodse Nieuwjaar), de eerste dag in de burgerlijke kalender, is het begin van het nieuwe jaar. De tweede kalender in de Bijbel is de religieuze kalender. De religieuze kalender wordt gebruikt van Exodus (*Shemot*) 12 tot Openbaring 22. G-d legde de religieuze kalender vast in Exodus (*Shemot*) 12:2, want er is geschreven: "Deze maand zal voor u het begin der maanden zijn: het zal voor u de eerste maand van het jaar zijn." De maand waarnaar G-d verwees, was de maand Aviv (*Exodus 13:4*), die nu de maand Nisan wordt genoemd. Tot vóór G-ds bepaling van de maand Nisan als de eerste maand in de religieuze kalender, was dat de zevende maand in de burgerlijke kalender. G-d gaf de religieuze kalender, zodat we kunnen begrijpen dat deze feesten, die Hij gaf en die Zijn aangewezen tijden en voorafspiegeling van belangrijke gebeurtenissen in de verlossing zijn, op de dagen zouden plaatsvinden die Hij op de religieuze kalender instelde. Deze belangrijke dagen op de religieuze kalender zijn dezelfde dagen die Hij als feesttijd in Leviticus (*Vayikra*) 23 gaf.

Een ander begrip voor het feit dat G-d een civiele kalender en een religieuze kalender geeft, is dat iedereen die door het geloof (*emunah*) de Messias (*Yeshua*) in zijn hart accepteert, twee verjaardagen ervaart. Net zoals 1 Tishrei de eerste dag op de civiele kalender is en 1 Nisan de eerste dag op de religieuze kalender is, heeft iedereen die de Messias (*Yeshua*) in zijn leven accepteert een fysieke (civiel) verjaardag toen hij op de wereld werd geboren en een spirituele (religieuze) verjaardag de dag dat hij de Messias in zijn leven accepteerde. De volgende grafiek illustreert beide soorten kalenders, met de namen van de maanden in de bijbelse kalender.

DE BIJBELSE KALENDER

Burgerlijke kalender	Religieuze kalender
1. Tishrei	1. Nisan (Aviv)
2. Cheshvan	2. Iyar
3. Kislev	3. Sivan
4. Tevet	4. Tammuz
5. Shevat	5. Av
6. Adar	6. Elul
7. Nisan (Aviv)	7. Tishrei
8. Iyar	8. Cheshvan
9. Sivan	9. Kislev
10. Tammuz	10. Tevet
11. Av	11. Shevat
12. Elul	12. Adar

Hoofdstuk 2

EEN OVERZICHT VAN DE FEESTEN

DE FEESTEN BEGRIJPEN

Zoals in hoofdstuk 1 vermeld, zijn de feesten blauwdrukken waarmee God zijn totale plan van verlossing openbaarde voor zowel de mens als de aarde na de zondeval van de mens in de Hof van Eden (*Gan Eden*), alsook de rol die de Messias (*Yeshua*) in die verlossing zou spelen. De feesten zijn verdeeld in twee grote delen, afhankelijk van of ze in de lente dan wel in de herfst vallen. De lente feesten onderwijzen over de eerste komst van de Messias *Yeshua* (Jezus) en de herfst feesten onderwijzen over de tweede komst van de Messias *Yeshua*. In Hosea (*Hoshea*) 6:3 staat geschreven: "... Zijn vertrek is bereid als de dageraad, en Hij zal tot ons komen als de regen, als de laatste en voorafgaande regen tot de aarde." De " laatste en voorafgaande regen" in deze passage wordt algemeen geïnterpreteerd en begrepen als de komst van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*). Dit is inderdaad een geldige interpretatie en toepassing; maar de laatste en voorafgaande regen verwijst ook naar de eerste en de tweede komst van de Messias (*Yeshua*).

G-d plaatste de feesten in een agrarische context. G-d gaf ons het natuurlijk om het geestelijke te begrijpen (*1 Korintiërs 15:46-47*). Door het jaar heen regent het in Israël voornamelijk in twee seizoenen – in de lente en in de herfst. Als we Joël (*Yoel*) 2:23 naast Hosea (*Hoshea*) 6:3 leggen, zien we dat de voorafgaande regen met het Hebreeuwse woord *moreh* aangegeven is wat "leraar" betekent en het woord *matig* in Joël 2:23, is de Hebreeuwse woord *tzedakah*, wat "gerechtigheid" betekent.

Hos.6:3 Dan zullen we weten, als we voortgaan de HERE te kennen: Zijn vertrek is bereid als de dageraad, en Hij zal tot ons komen als de regen, als de laatste en voorafgaande regen tot de aarde.

Joël 2:23 Wees blij dan, gij kinderen van Sion, en verheug je in de Here, uw God, want Hij heeft u de voorafgaande regen (*moreh* - leraar) matig (*tzedakah* - gerechtigheid) gegeven, en hij zal voor u naar beneden doen komen de regen, de voorafgaande regen(*moreh*), en de laatste regen in de eerste (maand).

De leraar van gerechtigheid was een term voor de Messias. *Yeshua* (Jezus) was de leraar van gerechtigheid door G-d gezonden, zoals in Johannes (*Yochanan*) 3:2 te zien is. *Yeshua* was door G-d naar de aarde gezonden om ons trouw(hartig) gerechtigheid te onderwijzen, net zoals God ons trouw de regen stuurt (Jesaja [*Yeshayahu*] 55:10-11). De oogst (gelovigen in de Messias) is het product dat de regen (de Messias) oplevert.

In Leviticus 23:2 staat geschreven, "..... de feesten van de Heer, die gij als heilige samenkomsten zult uitroepen...." De Hebreeuwse term als uitroeping vertaald in Leviticus (*Vayikra*) 23:2,4 is *miqra*, wat "een repetitie" betekent. Hieruit kunnen we zien dat G-d de feesten als jaarlijkse "repetities" gaf van de toekomstige gebeurtenissen in de verlossing. Omdat G-d de "repetities" gaf om ons te leren over de belangrijkste gebeurtenissen in de verlossing, dan is het nodig dat we begrijpen wat God ons door deze repetities aan het leren was als we de belangrijkste gebeurtenissen in de verlossing willen begrijpen. Het doel van dit boek is te laten zien hoe de "repetities" ons leren over de werkelijke gebeurtenissen in de verlossing en de rol van de Messias (*Yeshua*) in deze gebeurtenissen.

In Deuteronomium (*Devarim*) 16:16, gaf G-d het volk opdracht drie keer per jaar naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) te komen om de feesten te vieren. Toen ze kwamen, vierden ze door G-d gegeven ceremonies die zowel in de tempel (*Beit HaMikdash*) als huis werden verricht. Deze ceremonies waren tweeledig van aard. Ze keken vooruit en ze keken achterom. Veel van deze ceremonies en de specifieke instructies betreffende wat tijdens deze feesten werd gedaan en hoe ze werden gedaan kan in de Misjna worden gevonden, de mondelinge leer van het jodendom, in de sectie *Mo'ed*. De Misjna is in zes onderdelen verdeeld. Elk onderdeel is onderverdeeld in traktaten, of verschillende secties van elk onderdeel. Het onderdeel dat *Mo'ed* heet, spreekt van de feesten. *Mo'ed*, dat zoals we reeds eerder zagen "een vastgestelde tijd" betekent, heeft twee betekenissen. Ten eerste, in Deuteronomium (*Devarim*) 16:16, hebben de joodse mensen een afspraak om op een bepaalde plaats (Jeruzalem) te zijn op een bepaalde tijd (de tijd van de drie grote pelgrimsfeesten). Ten tweede, G-d heeft een afspraak om bepaalde gebeurtenissen in de verlossing op deze tijd uit te voeren. Er zijn vier belangrijke aspecten te onthouden bij de behandeling van elk van de zeven grote feesten van de H-r:

- 14. Alle feesten zijn, terzelfdertijd, zowel historische als profetische.
- 14. Alle feesten leren over de Messias (*Yeshua*), of Jezus.
- 14. Alle feesten hebben iets met de landbouw.
- 14. Alle feesten leren over uw persoonlijke relatie met G-d en hoe u met Hem behoort te wandelen (*halacha*) naarmate u groeit in de kennis van Hem, vanaf een baby gelovige tot een volwassen gelovige.

Het is belangrijk te onthouden dat de feesten als geheel het volledige plan van G-d onderwijzen en onthullen; maar elk feest richt zich op een bepaald thema in het plan van G-d.

OVERZICHT VAN DE VOORJAARSFEESTEN

De vier voorjaarsfeesten zijn het Joods paasfeest (*Pesach*), de Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*), de Eerstelingen (*Bikkurim*) en het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*), of Pinksteren.

1. Het Joods paasfeest (*Pesach*) valt in de eerste maand van de religieuze kalender (Aviv, ook wel Nisan genoemd), op de veertiende dag, Leviticus (*Vayikra*) 23:5.
2. Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) volgt meteen op de eerste dag van het Joods paasfeest (*Pesach*). Het wordt gevierd in de eerste maand (Aviv/Nisan) vanaf de vijftiende dag tot de eenentwintigste dag (Leviticus [*Vayikra*] 23:6-8).

3. Het Eerstelingen feest, d.i. van de eerste vruchten van de gerst oogst (*Bikkurim*) wordt tijdens de week van de ongezuurde broden (*Hag HaMatzah*) gevierd. In vroegere tijden werden op deze dag schoven gerst voor de H-r gewuifd volgens een voorgeschreven ceremonie. Tegenwoordig wordt dit feest in het traditionele jodendom niet gevierd.
4. Het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*) is ook bekend als Pinksteren. Beginnend met het Eerstelingenfeest (*Bikkurim*), beginnen we 50 dagen te tellen. Dit wordt het tellen van de Omer genoemd. Op de vijftigste dag na het feest van de Eerste Vruchten (*Bikkurim*) valt het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*) of Pinksteren (Leviticus [*Vayikra*] 23:15-21). (Opmerking: Pinksteren is een Grieks woord dat letterlijk "vijftigste" betekent.)

Deze vier voorjaarsfeesten zijn met elkaar verbonden als een samenhangend geheel. Het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*) wordt beschouwd als de afsluiting of atzeret van het Joods paasfeest. De periode van het Joods paasfeest (Pesach) wordt pas ten einde beschouwd als *Sjawoe'ot* (*Pinksteren*) voorbij is.

Het Exodus Verhaal: Vanaf Pesach tot Sjawoe'ot

Pesach (het Joods paasfeest) begint in Egypte (*Mitzrayim*) (een type van de wereld), waar de kinderen van Israël slaven waren geworden. Toen de kinderen van Israël tot G-d riepen om de beloften te gedenken die Hij aan Abraham (*Avraham*), Isaac (*Yitzchak*) en Jacob (*Ya'akov*), riep G-d een verlosser genaamd Mozes (*Moshe*). G-d vertelde Mozes (*Moshe*), dat Hij de kinderen van Israël uit van Egypte (*Mitzrayim*) ging brengen naar het Beloofde Land (Exodus [*Shemot*] 3:8). Toen G-d Mozes (*Moshe*) naar Farao zond, zei G-d niet tegen Mozes (*Moshe*) om de Farao te vragen de kinderen van Israël uit Egypte te laten vertrekken en naar het Beloofde Land te gaan. In plaats daarvan droeg G-d Mozes (*Moshe*) alleen op om Farao te vragen de kinderen van Israël toe te staan een driedaagse reis in de wildernis te maken om een offer aan G-d te brengen (Exodus [*Shemot*] 3:18). Mozes (*Moshe*) gehoorzaamde G-d's instructies precies zoals in Exodus (*Shemot*) 5:1-3 te zien is. De eerste bocht die Farao om de Ene Almachtige van Israël heen maakte, was zijn weigering het volk van G-d een feest te laten vieren en aan Hem te offeren!

Na een opmerkelijke reeks van plagen over Egypte (*Mitzrayim*) gebracht ten gevolge van Farao's aanhoudende koppigheid, werden de kinderen van Israël eindelijk vrijgelaten om Egypte te verlaten, beladen met de buit van de Egyptenaren. De kinderen van Israël kwamen aan de oevers van de Rode Zee op de zeventiende dag van Aviv/Nisan, dat is drie dagen na de dag van het Joods paasfeest in de eerste maand van de religieuze kalender. Het Joods Paasfeestlam werd op de veertiende Nisan geslacht en het volk verliet Egypte (*Mitzrayim*) vóór middernacht op de avond van de vijftiende na dat de doodsengel de eerstgeborenen van Egypte (*Mitzrayim*) trof. Toen Farao zag, dat de kinderen van Israël bij de zee vastzaten, besloot hij dwaas genoeg hen met zijn leger te achtervolgen (Exodus [*Shemot*] 14:1-9). De kinderen van Israël werden bang, maar Mozes (*Moshe*) richtte zich op en zei, zoals geschreven is: "... Vreest niet, blijf rustig, en zie de redding [*Yeshooah* in het Hebreeuws], van de Heer ..." (Exodus [*Shemot*] 14:13). Jezus (*Yeshua*) betekent in het Hebreeuws redding of Verlosser (Matteüs [*Mattityahu*] 1:21).

Daarop splitste de zee en de kinderen van Israël staken de bodem van de Rode Zee over op droge grond, terwijl het Egyptische leger, samen met Pharao, de Hebreeën in de Rode Zee achtervolgden en verdronken (Exodus [*Shemot*] 14:26-28; 15:4,19). De Bijbel zegt dat de rechterhand van de H-r de Egyptenaren vernietigde (Exodus [*Shemot*] 15:6,12). De rechterhand is een term voor de Messias, *Yeshua* (Psalmen [*Tehillim*] 44:3, 48:10, 63:8, 74:10-11, 89:13, 98:1, 110:1, 118:16; 138:7; Jesaja [*Yeshayahu*] 41:10, 53:1-5, 62:8, Handelingen 2:32-36, 5:31-32, Hebreeën 1:3).

Het is belangrijk op te merken dat Farao, samen met zijn leger, in de zee verdronken. In de dagen van Joseph (*Yosef*), was er een hongersnood in Israël en de kinderen van Israël daalden af naar

Egypte (*Mitzrayim*) en gaf zich over aan de heerschappij van Faraó. Daardoor had Faraó het wettig eigendomsrecht op het volk. Dit eigendomsrecht kon alleen worden verbroken door de dood van Faraó, en aldus de kinderen van Israël bevrijden om naar het Beloofde Land te gaan. Daarom, heeft G-d zijn woord aan Faraó via Mozes (*Moshe*) geen geweld aan gedaan toen hij Faraó vroeg het volk te laten gaan voor een drie-daagse reis naar de wildernis, maar later naar het Beloofde Land bleef doorgaan. Toen Faraó stierf, was zijn heerschappij over de kinderen van Israël wettig verbroken en was het volk vrij om naar het Beloofde Land te gaan. Om deze reden wordt de tijd van het Joods paasfeest (*Pesach*) "Het Feest van Onze Vrijheid" genoemd.

Geestelijk gesproken is Faraó een type van Satan (*Ha satan*). Totdat u de Messias (*Yeshua*) in uw leven aanvaardt, heeft Satan (*Ha satan*) het wettig eigendomsrecht over je. Door de dood van *Yeshua* (Jezus), is het wettig eigendomsrecht dat satan (*Ha satan*) over ons leven heeft, verbroken en zijn we vrij om het geestelijk beloofde land van G-d in te gaan en alle beloften die Hij ons beloofd heeft te ontvangen.

Vijftig Dagen vanaf de Rode Zee: Shawoe'ot (Pinksteren)

Vanaf de oversteek van de Rode Zee (17 Nisan) tot de dag dat Mozes (*Moshe*) G-d op de berg Sinaï ontmoette waren 47 dagen. Voordat de kinderen van Israël op de derde dag van de derde maand (Sivan) bij de berg Sinaï kwamen reisden ze gedurende 47 dagen door de wildernis (Exodus [*Shemot*] 19:1). G-d gaf het volk via Mozes (*Moshe*) opdracht zich te heiligen voordat Hij hen drie dagen later op de berg Sinaï bezocht, dat de zesde dag van de derde maand, van Sivan, zou zijn (Exodus [*Shemot*] 19:10-11). Deze dag zou de vijftigste dag na de oversteek van de Rode Zee zijn, en werd bekend als de openbaring van G-d op de berg Sinaï. Deze dag, zijnde de vijftigste dag na de oversteek van de Rode Zee op 17 Nisan zou het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*), of Pinksteren worden.

Vanuit het Exodus verhaal kunnen we bijgevolg zien dat het Lam op de veertiende Nisan werd gedood, de dag van het Joods paasfeest (*Pesach*). Op de vijftiende Nisan, de dag van de Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*), verliet het volk Egypte; op de zeventiende Nisan staken de kinderen van Israël de Rode Zee over, en 50 dagen later op het Wekenfeest (*Sjawoe'ot*), of Pinksteren, gaf G-d de Thora (onderricht) op de berg Sinaï. In de volgende hoofdstukken zullen we zien hoe *Yeshua* (Jezus) op het Joods paasfeest (*Pesach*) (14 Nisan) stierf, in het graf was op de dag van de Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) (15 Nisan) en op de dag van de Eerstelingen (*Bikkurim*) (17 Nisan) werd opgewekt; en de Heilige Geest bekrachtigde de gelovigen 50 dagen na *Yeshua's* (Jezus) verrijzenis op de dag van Pinksteren (*Sjawoe'ot*). We zullen ook ontdekken wat deze feesten betekenen voor de individuele gelovige en wat het verband is m.b.t. onze persoonlijke relatie met G-d.

OVERZICHT VAN DE NAJAARSFEESTEN

De periode van de najaarsfeesten begint met een 40-dagentijd, in het Hebreeuws *Teshuvah* genoemd, wat "bekeren of terugkeren" betekent. Deze 40-dagentijd begint in de zesde maand van de religieuze kalender, de maand Elul, en eindigt op de tiende dag van de zevende maand, dat is *Yom Kippur*, de dag van Verzoening. Elke ochtend in de synagoge na het ochtendgebed, wordt op de Sjofer geblazen (behalve op sabbatten en de dag voorafgaand aan *Rosh Hasjana*, het Bazuinenfeest). Psalm (*Tehillim*) 27 wordt elke dag gelezen. *Rosh HaShanah* is de dertigste dag in deze 40-dagentijd van *Teshuvah* of berouw. De bijbelse naam voor *Rosh HaShanah* is *Jom Teruah*, wat "de dag van de wekkende stoot" betekent. Niet-Joden noemen dit het feest van Trompetten. Het wordt gevierd in de zevende maand (Tisri) en op de eerste dag van de maand (Leviticus [*Vayikra*] 23:23-24). G-d gaf ons deze dag om ons te leren over de opstanding van de doden, de kroning van

de Messias, de bruiloft van de Messias, en nog veel meer. Deze dag is zowel het joodse Nieuwjaar als het begin van een periode van zelfonderzoek bekend als de Hoge Heilige Dagen, die op *Yom Kippur* afgesloten wordt. Daarom worden de laatste 10 dagen van de 40-dagentijd van Teshuvah, beginnend op 1 Elul, ook wel de Hoge Heilige Dagen genoemd.

De eerste en tweede dag van de 10 Hoge Heilige Dagen (1-10 Tisjri) worden samen als één dag beschouwd (*Nehemia 7:73; 8:1-2,13*). De zeven-dagentijd van 3 tot 9 Tisjrie heet de Dagen van Vrees of de Ontzagwekkende Dagen (*Yamim Nora'im*). G-d gaf deze speciale dagen op Zijn kalender om ons te leren over de toekomstige periode van verdrukking op aarde (*Chevlai shel Mashiach*). Deze zeven dagen zullen met de zeven jaar van de verdrukking overeenkomen, in het Hebreeuws bekend als de "weeën van de Messias" (*Chevlai shel Mashiach*).

Yom Kippur (Grote Verzoendag) wordt gevierd op de tiende dag van de zevende maand (Leviticus [*Vayikra*] 23:26-32). Omdat *Rosh HaShanah* ons over de opstanding van de doden, de kroning van de Messias en de bruiloft van de Messias leert, en de dagen van Vrees ons over de grote verdrukking (*Chevlai shel Mashiach*) leren, leert *Yom Kippur* ons over de letterlijke wederkomst van Messias *Yeshua* wanneer Hij Zijn voet op de Olijfberg zal neerzetten (*Zacharia 14:4*).

Het Loofhuttenfeest (*Sukkot*) wordt van de vijftiende tot de eenentwintigste dag van de zevende maand Tisjrie gevierd. Dit feest leert ons de vreugde van het Messiaanse Koninkrijk, in het Hebreeuws bekend als de *Athid Lavo* of bij niet-Joden als het Millennium. Dit kan worden gevonden in Leviticus (*Vayikra*) 23:33-44. De dag na de eenentwintigste dag van Tisjri, de laatste dag van *Sukkot*, is een speciale dag; *Shemini Atzeret* genaamd. Die is bekend als de achtste dag (Leviticus [*Vayikra*] 23:36) en is de tweeëntwintigste dag van Tisjri.

Een tweede feest, *Simchat Tora* genoemd, wordt in combinatie met *Shemini Atzeret* gevierd. *Simchat* betekent "vreugde" in het Hebreeuws, *Simchat Thora* betekent dus "vreugde in de Tora". In oude tijden werd dit feest op de tweeëntwintigste Tisjri gevierd, dezelfde dag als *Shemini Atzeret*. Vandaag wordt het op de drieëntwintigste Tisjri gevierd. Het vieren van *Shemini Atzeret* en *Simchat Tora* overspant een periode van 48 uur, maar wordt als "een lange dag" aangeduid. Het is slechts een van de twee gevallen in het bijbelse jaar dat er een periode van 48 uur als een lange dag bekend staat. De andere is *Rosh Hasjana*, die de eerste en tweede dag van Tisjri duurt. *Shemini Atzeret* en *Simchat Tora* werden door G-d gegeven om ons te leren hoe de dingen na de Messiaanse tijd of het Millennium zullen verlopen, wanneer de wereld de eeuwigheid zal binnengaan.

FEESTEN VAN DE H-R

<i>Bijbelse/Hebreeuwse Naam</i>	<i>Nederlandse Naam</i>	<i>Tijd van Vieren</i>
1. Pesach	Joods paasfeest	Nisan/Aviv 14
2. Hag HaMatzah	Feest van Ongezuurde Broden	Nisan/Aviv 15-21
3. Bikkurim	Eerstelingen van Gerstoogst	De morgen na de sabbath tijdens Hag HaMatzah
4. Sjawoe'ot	Wekenfeest/Pinksteren	50 dagen vanaf het Eerstelingenfeest
5. Yom Teruah	Bazuinenfeest (Rosh HaShanah)	Tishrei 1
6. Yom Kippur	Grote Verzoendag	Tishrei 10
7. Soekot	Loofhuttenfeest	Tishrei 15-21
a. Shemini Atzeret	De achtste samenkomst/slot	Tishrei 22
b. Simchat Torah	Vreugde in de Tora	Tishrei 23

HISTORISCHE TOEPASSING VAN DE FEESTEN

<i>Feest</i>	<i>Historich aspect</i>
1. Joods paasfeest (Pesach)	Bevrijding van Israël uit de Egyptische slavernij
2. Ongezuurde Broden (Hag HaMatzah)	Het gaan uit Egypte
3. Eerstelingen (Bikkurim)	Oversteken van de Rode Zee
4. Pinksteren (Sjawoe'ot)	Het geven van de Tora op de berg Sinai
5. Rosh HaShanah (Yom Teruah)	De Shofar blazen/Joods Nieuwjaar
6. Grote Verzoendag (Yom Kippur)	De Priester ging het Heilige der Heiligen binne Reiniging van de zonden van het volk
7. Loofhutten (Soekot)	Het Beloofde Land ingaan/Grote vreugde

MESSIAANSE TOEPASSING VAN DE FEESTEN

<i>Feest</i>	<i>Messiaanse vervulling</i>
1. Joods paasfeest (Pesach)	Dood van <i>Yeshua</i> op de paal
2. Ongezuurde Broden (Hag HaMatzah)	De Begrafenis van <i>Yeshua</i>
3. Eerstelingen (Bikkurim)	Opstanding van <i>Yeshua</i>
4. Pinksteren (Shavuot)	Uitstorting van de H. Geest (<i>Ruach HaKodesh</i>) op Sjawoe'ot (Handelingen 2)
5. Rosh HaShanah (Yom Teruah)	De Opstanding van de Doden/ Opname (<i>Natzal</i>) van gelovigen
6. Grote Verzoendag (Yom Kippur)	De Dag van Messiah's Tweede Komst (Zech 14:4)
7. Loofhutten (Sukkot)	De Messiaanse tijd/Millennium (<i>Athid Lavo</i>)

GEESTELIJKE TOEPASSING VAN DE FEESTEN

<i>Feest</i>	<i>Geestelijke toepassing (Halacha)</i>
1. Joods paasfeest (Pesach)	Berouw (<i>Teshuvah</i>) en door geloof (<i>Emunah</i>) vertrouwen in het vergoten bloed van <i>Yeshua</i>
2. Ongezuurde Broden (Hag HaMatzah)	Heiliging en afscheiding van het kwaad voorgesteld door onderdompeling in water (<i>Mikvah</i>)
3. Eerstelingen (Bikkurim)	Wandelen (<i>Halacha</i>) in nieuwheid des levens
4. Pinksteren (Sjawoe'ot)	Onderdompeling in de H. Geest (<i>Ruach HaKodesh</i>) en groeien in geloof (<i>Emunah</i>) in G-d (geestelijk aliyah maken)
5. Rosh HaShanah (Yom Teruah)	Hoor (<i>Shema</i>) de roeping (<i>Shofar</i>) van onze levens
6. Grote Verzoendag (Yom Kippur)	Onszelf aan G-d overgeven zodat we (tegenover elkaar) in Zijn Tegenwoordigheid kunnen leven
7. Loofhutten (Soekot)	Een dagelijkse rust (<i>shabbat</i>) in de Messiah en de rust (<i>menuchah</i>) van Zijn Koninkrijk in onze harten hebben

Hoofdstuk 3

FEESTVIEREN VOOR VRIJHEID (*Pesach*)

En gij zult deze zaak [Joods paasfeest] naleven als een verordening aan u en uw zonen voor altijd: ... En het zal geschieden, wanneer uw kinderen tot u zeggen: Wat bedoelt gij met deze dienst? dat gij zult zeggen, Het is een paasoffer voor de Here, die voor de huizen van de kinderen van Israël in Egypte voorbijging... (Exodus [Shemot] 12:24,26-27).

De Tijd van het Joodse Paasfeest (*Pesach*) Begrijpen

G-d verklaarde het Joodse Paasfeest (*Pesach*) tot een blijvend feest voor eeuwig (Exodus [Shemot] 12:2,6,13-14). Historisch viert het Joodse Paasfeest (*Pesach*) G-ds bevrijding van de kinderen van Israël uit de slavernij in Egypte (*Mitzrayim*), waar ze slaven van de Egyptenaren waren (Exodus [Shemot] 2:23-24, 6:5-8; 13:3,14).

De geestelijke toepassing die G-d wil dat wij begrijpen is deze: Egypte (*Mitzrayim*) is een type van de wereld en het wereldsysteem. Zijn heerser, Farao, was een type van Satan (*Ha satan*). De gebondeheid, waarin mensen zitten wanneer zij volgens de wegen van het wereldsysteem leven, is zonde (John [Yochanan] 8:34).

Historisch werden de kinderen van Israël bevrijd uit de slavernij in Egypte (*Mitzrayim*) door het bloed van een lam op de deurposten van hun huizen aan te brengen (Exodus [Shemot] 12:2,6,13). Geestelijk is dit een beeld van de Messias *Yeshua* en hoe zij die in Hem geloven worden verlost uit de slavernij van de zonde en de heerschappij van satan (*Ha satan*) in hun leven. *Yeshua* is het Lam van G-d (John [Yochanan] 1:29). *Yeshua* is ook ons Pascha (*Pesach*) (1 Korintiërs 5:7). Degenen die *Yeshua* navolgen zijn het huis van G-d (Hebreeën 3:6; 1 Petrus [Kefa] 2:5). De deurposten zijn onze harten. Het is slechts door middel van te vertrouwen door geloof (*emunah*) in het vergoten bloed van *Yeshua* (Jezus), ons Pascha (*Pesach*), dat we vrij van de slavernij van de zonde zijn (Galaten 4:3-5,9; 5:1; 2 Petrus [Kefa] 2:19). Dit komt omdat het bloed van *Yeshua* ons van de zonde verlost (Leviticus [Vayikra] 17:11, Efeziërs 1:7; Kolossenzen 1:14; 1 Petrus [Kefa] 1:18-19, 1 Johannes [Yochanan] 1:7; Openbaring 1:5).

Tijdens het Joods paasfeest (*Pesach*), moest het hoofd van elk gezin op de tiende dag van de eerste maand bekend als Nisan een éénjarig lam nemen en het tot de veertiende dag van de andere afzonderen (Exodus [Shemot] 12:3-6). In de avond van de veertiende dag, precies om 3:00 uur, moest het lam gedood worden (Exodus [Shemot] 12:6). Het bloed van het lam moest worden gesprendeld op de bovendorpel en twee zij kanten van de huisdeur. Het lam moest worden gebrand met vuur, met bittere kruiden, en met ongedesemd brood, en het hele huishouden moest feesten op het lichaam van het lam (Exodus [Shemot] 12:7-8). Het volk werd van G-d opgedragen om het lam met haast te eten en te worden aangekleed en klaar te zijn om Egypte (*Mitzrayim*) te verlaten op het middernachtelijk uur. Dit zou de vijftiende dag van Nisan (Exodus [Shemot] 12:10-11).

Om middernacht op die noodlottige avond in Egypte, trok de dood door het land heen. Ieder huis dat niet het teken van het bloed op de deurposten en de latei had, onderging het oordeel van G-d (Exodus [Shemot] 12:12-15). Het Hebreeuwse woord voor Pascha is *Pesach*, wat "voorbijgaan of

overheen zweven" betekent. Dit woord spreekt ons over twee dingen. In de eerste plaats toont het de overgang van oordeel van dood en zonde naar leven in *Yeshua*. Ten tweede spreekt het ons van door het geloof (*emunah*) het bloed van *Yeshua* toelaten om over onze levens te zweven en ons goddelijke bescherming tegen de boze (*Ha satan*) te geven.

Gods Geboden (*Mitzvot*) voor het Pascha (*Pesach*)

1. Pascha was het begin der maanden (Exodus [*Shemot*] 12:2).

Geestelijke Toepassing (*Halacha*). Nisan is de eerste maand van de religieuze kalender. *Yeshua* in ons leven ontvangen, is het begin van een Nieuw Verbond (*Brit Hadashah*) relatie met G-d (Jeremia [*Yermiyahu*] 31:31-33; John [*Yochanan*] 3:5-7, Romeinen 6:1-4, 2 Korintiërs 5:17). Het Pascha is het eerste der feesten. Zo is ook het bekeren van onze zonden (*teshuvah*) en het geloof in het vergoten bloed van *Yeshua* onze eerste stap in onze wandel (*halacha*) met G-d.

2. Het lam werd gedurende vier dagen verborgen (Exodus [*Shemot*] 12:3,6).

Messiaanse Vervulling. G-d gebod Israël om op de tiende Nisan een lam te nemen en het apart te zetten tot de veertiende dag. Deze vier dagen werden vervuld door *Yeshua* tijdens de Pascha (*Pesach*) week. Onthoud, *Yeshua* is het Lam van G-d (Johannes [*Yochanan*] 1:29). Hij kwam in Jeruzalem (*Yerushalayim*) en ging naar de tempel (*Beit HaMikdash*), dat het huis van G-d was, en toonde zich daar vier dagen, van 10 tot 14 Nisan, aan het publiek (Matteüs [*Mattityahu*] 21:1,9-12,17-18,23; 24:1,3; 26:1-5).

Eschatologisch: deze vier dagen dat het lammetje verborgen was, zijn profetisch de verwachtingen van het volk dat de Messias 4000 jaar vanaf de schepping van Adam zou komen als onderdeel van het 7000 jaar plan van G-d om zowel de mens als de aarde terug te brengen naar hoe de dingen in de Tuin van Eden (*Gan Eden*) waren (Misjna, San Hedrin 97-98). Deze vier dagen betreffen profetisch Messias *Yeshua* voor de wereld verborgen en gedurende vier dagen of 4000 jaar vanaf de schepping van Adam niet naar de aarde komt. Een dag wordt verstaan als profetisch duizend jaar, gebaseerd op Psalm (*Tehillim*) 90:4 en 2 Petrus (*Kefa*) 3:8. Psalm 90:4 met elke dag van de schepping verbindend, verordende G-d dat elke dag van de schepping profetische duizend jaar lang zou zijn en dat het 7000 jaar zou duren om de hele verlossing te voltooien vanaf de val van de mens in de Hof van Eden (Genesis [*Bereishit*] 1:1,5,8,13,19,23,31; 2:1-3).

3. Op het lam mocht niets aan te merken zijn (Exodus [*Shemot*] 12:5).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* was het Lam van God (Johannes [*Yochanan*] 1:29) zonder vlek of smet (1 Petrus [*Kefa*] 1:18-20). Tijdens de kruisigingsweek werd *Yeshua* ter vervulling van deze Schrift door velen ondervraagd, waaronder:

- (a) De overpriesters en oudsten (Matteüs [*Mattityahu*] 21:23)
- (b) Pilatus (Matteüs [*Mattityahu*] 27:1-2,11-14,17-26)
- (c) Herodes (Lukas 23:6-12)
- (d) Annas, de hogepriester (*Cohen HaGadol*) (Lukas 3:2; John [*Yochanan*] 18:13,24)
- (e) Kajafas, de hogepriester (John [*Yochanan*] 11:49-53; 18:13-14,19-24,28)
- (f) Judas (Matteüs [*Mattityahu*] 27:3-10)
- (g) De honderdman (Matteüs [*Mattityahu*] 27:54)
- (h) De berouwvolle dief (Lucas 23:39-43).

Wanneer we *Yeshua* onderzoeken, moeten we ook concluderen dat Hij zonder vlek of smet was.

4. **Het lam was van het eerste jaar** (Exodus [*Shemot*] 11:4-7; 12:5).

Geestelijke Toepassing (Halacha). G-d maakt altijd onderscheid tussen de gelovigen en de wereld (Exodus [*Shemot*] 12:29-30). Dit is te zien in de voorbeelden die volgen. De eerstgeborene van zowel mens als dier moesten apart gezet en aan G-d worden gegeven (Exodus [*Shemot*] 13:2,11-13). Het thema van de eerstgeborene gaat door de hele Bijbel heen. Kaïn was opzij gezet voor Abel (Genesis [*Bereishit*] 4:1-8); Ismaël voor Isaac (*Yitzchak*) (Genesis [*Bereishit*] 16:1,11-12,15; 17:17-19); Ezau voor Jacob (*Ya'akov*) (Genesis [*Bereishit*] 25:19-26, Romeinen 9:8-13) en Egypte (*Mitzrayim*) voor Israël.

Geestelijk: G-d gaf ons deze voorbeelden om ons te leren dat de eerstgeborene naar het vlees (dat wat natuurlijk is) gereserveerd is om de eerstgeborene naar de geest voort te brengen (dat wat geestelijk is). In dit proces, maakt G-d onderscheid tussen de eerste of de natuurlijke geboorte en de tweede of geestelijke geboorte. De eerste geboorte bestempelt ons als zondaars en de tweede geboorte maakt ons tot gelovigen en kinderen van G-d (Johannes [*Yochanan*] 1:12; 3:1-7, Romeinen 9:8-13, 1 Korintiërs 15:22; 15:45-47).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* was natuurlijk de eerstgeborene van Maria (*Miryam*), en geestelijk de eerstgeborene van G-d (Matteüs [*Mattityahu*] 1:21-25, Romeinen 8:29; Kolossenzen 1:15,18; Openbaring 3:14).

5. **Een mannelijk** (Exodus [*Shemot*] 12:5).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Het was door de zonde van één mens dat de zonde in de wereld kwam (Romeinen 5:12; 1 Timoteüs 2:12-14). Omdat Adam, de eerste man, zondigde, moest dus een man, *Yeshua*, sterven om voor die zonde te boeten (Romeinen 5:17-19).

6. **Een lam voor een huis** (Exodus [*Shemot*] 12:3-4).

Geestelijke Toepassing (Halacha). G-d's bedoeling was dat allen (huishoudens) redding ervaren. Het lam was een lam voor het huis. Door in de Messias *Yeshua* te geloven, worden we de leden van het huishouden van geloof (Galaten 6:10; Efeziërs 2:19). Redding voor een huishouden is voor allen beschikbaar die in de Messias geloven, *Yeshua*, het Lam van G-d (Genesis [*Bereishit*] 7:1; 18:16-19; Joshua [*Yehoshua*] 24:15, John [*Yochanan*] 4:46 -54; Lukas 19:5-10; Handelingen 16:15,31; 18:3,8).

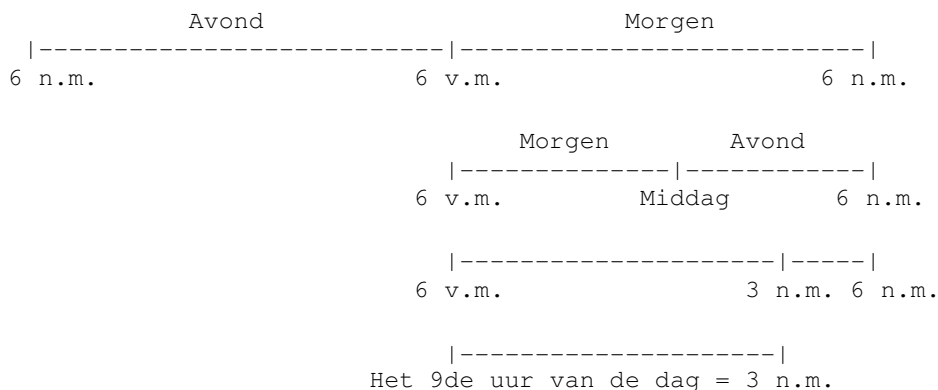
Messiaanse Vervulling. Er is in de Bijbel een progressieve openbaring van het Lam. Ten eerste is er een lam voor een huis (Exodus [*Shemot*] 12:3-4, ten tweede, een lam voor een natie (John [*Yochanan*] 11:49-52), en tenslotte, een lam voor de wereld (Johannes [*Yochanan*] 1:29).

Genesis (*Bereishit*) 22 is in het Hebreeuws bekend als de *Akeidah*, of de binding van het offer. In Genesis (*Bereishit*) 22:7 vroeg Isaac (*Yitzchak*): "Waar is het lam?" Het lam waarnaar Isaac (*Yitzchak*) vroeg, is *Yeshua* (Jesaja [*Yeshayahu*] 53:7).

7. **Een Pascha (Pesach) lam moest tussen de avonden gedood worden** (Exodus [*Shemot*] 12:6).

De bijbelse dag gaat van avond tot avond, van zonsondergang tot zonsondergang, dat is ongeveer van 6:00 n.m. tot 6:00 n.m. (Genesis [*Bereishit*] 1:5,8,13,19,23,31). De dag (6:00 n.m. tot 6:00 n.m.) is in twee 12-uur periodes verdeeld. De avond loopt van 6:00 n.m. tot 6:00 v.m. De ochtend loopt van 6:00 v.m. tot 6:00 n.m. Elke 12-uur periode is in twee kleinere porties verdeeld. Van 6:00 v.m. tot 's middags is het ochtenddeel van de dag. Van 's middags tot 6:00 n.m. is het avonddeel van de dag. De zinsnede "tussen de avond" (uit Exodus [*Shemot*] 12:6) verwijst naar de periode van de dag die loopt van 's middags tot 6:00 n.m., dat is precies 3:00 n.m. Deze zou het negende uur van de dagen zijn, te rekenen vanaf 6:00 v.m.

DE BIJBELSE DAG

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* stierf op het negende uur van de dag (Matteüs [*Mattityahu*] 27:45-50). Dit zou precies 3:00 n.m. zijn (het negende uur, geteld vanaf 6:00 v.m.).

8. De hele vergadering zal het doden (Exodus [*Shemot*] 12:6).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Elke persoon die ooit op de planeet Aarde heeft geleefd en gezondigd is schuldig de dood van *Yeshua*, omdat Hij voor alle zondaars stierf (Romeinen 3:10,23). Geen mens had de macht om Zijn leven te nemen (John [*Yochanan*] 10:17-18). Daarom legde *Yeshua* Zijn leven af voor ons uit Zijn eigen vrije wil. Er is door de jaren heen een ten onrechte beschuldiging geweest dat de joden de mensen waren die *Yeshua* doodden. Als gevolg hiervan hebben zij door de eeuwen heen verschrikkelijk geleden. Aan mijn geliefde joodse vrienden die dit boek lezen, vraag ik met oprecht berouw (*teshuvah*): Vergeef a.u.b. hen die onwetend zijn van de waarheid. De waarheid is dat **ik** *Yeshua* doodde, net als iedereen die ooit op de planeet Aarde heeft geleefd, omdat Hij voor mijn zonden stierf! (Rom. 5:8,12)

Messiaanse Vervulling. Een hele gemeenschap van mensen was bij de dood van *Yeshua* betrokken. De evangeliën van Matteüs (*Mattityahu*), Marcus, Lucas en Johannes (*Yochanan*) laten zien hoe het Sanhedrin, de priesters, de Romeinen, en het volk van Israël allemaal schreeuwden om de kruisiging van *Yeshua* en om Zijn bloed te vergieten (Matteüs [*Mattityahu*] 27:17,20-22,25; Handelingen 4:26-28).

9. Het bloed moet aan de deur aangebracht worden (Exodus [*Shemot*] 12:7,13,22).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Degenen die in de Messias geloven, zijn het huis van G-d (Efeziërs 2:19; 1 Timoteüs 3:15; Hebreëen 3:6). De enige weg het huis van G-d in is door het vergoten bloed van de Messias *Yeshua*, die de Deur is (John [*Yochanan*] 10:7-9).

10. Het lichaam van het lam moet gegeten worden (Exodus [*Shemot*] 12:8-10).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Beide, het lichaam en het bloed van het lam spreken van het lichaam en bloed van *Yeshua* (Matteüs [*Mattityahu*] 26:26-28). Wij eten geestelijk van het lichaam van het Lam (*Yeshua*), wanneer we van Zijn lichaam eten (vandaag door het brood voorgesteld), dat geestelijk het Woord van G-d is (Lucas 11:3; 4:4). Door het Woord van G-d te volgen en de geboden (*mitswot*) van God met oprechtheid van hart te gehoorzamen, eten we (geestelijk) van Zijn lichaam.

a) Het moet dezelfde nacht gegeten (Exodus [*Shemot*] 12:8). *Yeshua* werd gekruisigd, leed en stierf dezelfde nacht.

b) Het moet met ongezuurde broden worden gegeten (Exodus [*Shemot*] 12:8). Zuurdesem spreekt van zonde (1 Korintiërs 5:6-8). Ongezuurde brood is zonder zonde. Als gelovigen is ons opgedragen om heilige (ongezuurd) levens te leven voor G-d (Leviticus [*Vayikra*] 11:44, 19:2, 1 Peter [*Kefa*] 1:15-16).

c) Het moet met bittere kruiden gegeten worden (Exodus [*Shemot*] 12:8).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Voor diegenen die de Messias in hun leven hebben aanvaard, spreken bittere kruiden van twee dingen. Ten eerste spreken ze van de slavernij en de lasten die we ervaren terwijl we in deze wereld (een type van Egypte) leven, voordat we *Yeshua* in ons leven toelieten. Deze last van zonde wordt door satan (*Ha satan*) op ons gelegd als we toegeven aan zijn leugens en bedrog, en dan zondigen omwille van onze eigen slechte verlangens. Ten tweede, spreken de bittere kruiden van de bittere dingen die in ons leven komen nadat we *Yeshua* aanvaardden en Hem dagelijks proberen te volgen.

Messiaanse Vervulling. Voor *Yeshua* was sterven op de paal² een bittere ervaring, want Hij moest voor de zonde van de mens betalen met Zijn zondeloos leven.

d) Het lam moet in vuur gebraden worden (Exodus [*Shemot*] 12:8).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Vuur spreekt van oordeel, raffinage, en zuivering. Ons geloof (*emunah*) wordt beoordeeld en getest door het vuur, zodat het kan worden verfijnd en gezuiverd en als puur goud tevoorschijn komen (Zacharia 13:9; Jakobus [*Ya'akov*] 1:12; 1 Petrus [*Kefa*] 1:7; Openbaring 3:18).

e) Het mag niet van water doorweekt worden. Het evangelie (*basar*) van *Yeshua* mag niet worden afgezwakt (Marcus 7:9,13; 2 Timoteüs 3:5).

f) De kop, poten en andere delen van het lam moeten worden gegeten.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Degenen die in *Yeshua* geloven, moeten zich voeden met de geest van *Yeshua* (Filippenzen 2:5; 1 Korintiërs 2:16; Romeinen 12:2; Efeziërs 4:21-23; Hebreëën 8:10). De poten spreken van onze wandel (*halacha*) (Kolossenzen 2:6). Hoe moeten de gelovigen in *Yeshua* wandelen? (Zie Romeinen 6:4; 8:1,4; 2 Korintiërs 5:7; Galaten 5:16, Efeziërs 2:10; 5:2,8; Kolossenzen 1:10, 4:5; 1 Tessalonicenzen 4:1; 1 Johannes [*Yochanan*] 1:7; 2 Johannes 1:6; 3 Johannes 1:4.)

² In de Nederlandstalige Bijbels staat meestal "kruis" vermeld; maar het Griekse woord dat er in werkelijkheid staat (Mat.27:26 e.a.) is σταυρός dat *op een paal zetten* betekent. Dit sluit naadloos aan bij Num. 21:9 en Joh.3:14. Over het kruisigen in die tijd vermeldt Wikipedia o.a.: "Het slachtoffer kreeg de dwarsbalk van het kruis op de schouders gebonden en moest zo naar de executieplaats lopen. ... Na aankomst op de executieplaats werd de dwarsbalk op de staander geplaatst." Ook waar het de mens zelf betreft staat er steeds σταυρός, met daarbij in Mat.16:24, Marc.8:34 en Luc. 9:23 αἶψω, d.i. *opheffen* of *wegnemen*. In Luc. 14:27 staat βαστάζω αὐτοῦ σταυρός "z'n eigen paal heffen(wegnemen)". Daar gaat het over het vastgekleusterd zijn aan de dingen in deze wereld. De Staten Vertaling heeft (m.i. daarom ook terecht) bij Marc.10:21 i.v.m. met de rijke jongeling "*neem het kruis op*" vertaald, want hij zat nog aan veel vast waardoor hij niet verder kon. Het is dus de vraag of de vertalingen "zijn kruis dragen" e.d. wel de oorspronkelijk bedoelde gedachten oproepen. (noot van de vertaler)

11. **Het lam moet met haast worden gegeten** (Exodus [*Shemot*] 12:11).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Bijbelgelovigen moeten snel zijn om Egypte te verlaten (de invloeden van de wereld) en naar het leven lopen dat in de Messias is (Lucas 19:5-6).

a) Het moet worden gegeten met onze lendenen omgord (Exodus [*Shemot*] 12:11). Onze lendenen omgord spreekt over de wens van ons hart om G-d geestdriftig te dienen en te gehoorzamen. Onze spirituele lendenen zijn de waarheid van het Woord van G-d (Efeziërs 6:14). Tot de Schriftgedeelten die over onze lendenen omgord spreken, behoren: 1 Koningen (*Melachim*) 18:46; 2 Koningen (*Melachim*) 4:29; 9:1; Jeremiah (*Yermiyahu*) 1:17, Lucas 12:35, Efeziërs 6:14; 1 Petrus (*Kefa*) 1:13.

b) We moeten schoenen aan onze voeten hebben (Ex. [*Shemot*] 12:11). Schoenen aan onze voeten spreekt van onze wandel met G-d. Tot de Schriftgedeelten die over schoenen aan onze voeten spreken, behoren: Jes. [*Yeshayahu*] 52:7; Nahum [*Nachum*] 1:15; Rom. 10:15; Ef. 6:15.

c) In onze hand moet een staf zijn (Exodus [*Shemot*] 12:11). Een staf in onze hand spreekt van het gezag van de gelovige in het Koninkrijk van G-d door de naam van *Yeshua* (Matteüs [*Mattityahu*] 28:18-20). Tot de Schriftgedeelten die over een staf in onze hand spreken, behoren: Genesis (*Bereishit*) 38:17-18, Exodus (*Shemot*) 14:16; Rechters (*Shoftim*) 6:21; 1 Samuel (*Sh'muwel*) 17:39-40; 2 Samuel (*Sh'muwel*) 3:29; 2 Koningen (*Melachim*) 4:29, 18:21, Psalm (*Tehillim*) 23:4, Jesaja (*Yeshayahu*) 10:24, 14:5, Mark 6: 7-8.

12. **Het is het Pascha van de H-r** (Exodus [*Shemot*] 12:11).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Als we *Yeshua* met heel ons hart volgen, zullen we overgaan van dood naar leven, en van oordeel naar goddelijke bescherming (John [*Yochanan*] 5:24; 1 Johannes [*Yochanan*] 3:14; 2 Korintiërs 5:17; Psalm [*Tehillim*] 91).

13. **Het is een herdenking** (Exodus [*Shemot*] 12:14; Luke 22:1,7-8, 13-15,19).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Pascha (*Pesach*) is een gedenkteken of een herinnering (Lucas 22:1,7-8,13-15,19). Er zijn twee elementen van herinnering:

a) G-d gedenkt ons (Genesis [*Bereishit*] 8:1; 9:1, 5-16; 19:29, 30:22, Exodus [*Shemot*] 2:24-25; 3:1; 6:2,5; 32:1-3,7,11,13-14; Leviticus [*Vayikra*] 26:14,31-33,38-45, nummers [*Bamidbar*] 10:1-2,9; Psalm [*Tehillim*] 105:7-8,42-43; 112:6). G-d heeft in feite een gedenkboek (Exodus [*Shemot*] 32:32-33; Maleachi 3:16-18; Openbaring 3:5; 20:11-15; 21:1,27).

b) Wij moeten G-d gedenken (Exodus [*Shemot*] 13:3, 20:8, Deut. [*Devarim*] 7:17-19, 8:18, 16:3, nummers [*Bamidbar*] 15:37-41). **Het moet nagekomen bij het ondergaan van de zon** (Deuteronomium [*Devarim*] 16:2,6). Dit werd vervuld door *Yeshua* bij Zijn kruisiging (Matteüs [*Mattityahu*] 27:45-46).

14. **Het is de plaats waar G-d Zijn naam zou doen wonen** (Deuteronomy [*Devarim*] 16:2,6).

Messiaanse Vervulling. De plaats waar G-d Zijn naam gevestigd heeft, is Jeruzalem (*Yerushalayim*) (2 Kon. [*Melachim*] 21:4). *Yeshua* werd in Jeruzalem gekruisigd (*Yerushalayim*).

15. **Geen been van het lam mocht worden gebroken** (Exodus [*Shemot*] 12:43-46).

Messiaanse Vervulling. Geen bot van *Yeshua* werd op de paal gebroken (Joh. [*Yochanan*] 19:33).

16. **Bij de viering moest uitleg gegeven worden** (Exodus [*Shemot*] 12:25-28).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* lichte elk deel van het Pascha (*Pesach*) toe, toen Hij de dienst verrichtte (Lucas 22:14-20; 1 Korintiërs 11:23-26).

17. **De Egyptenaren werden bij de Exodus beroofd** (Exodus [*Shemot*] 12:31-36).

Messiaanse Vervulling. Satan werd beroofd toen *Yeshua* in de hel kwam en weer opstond (Kolossenzen 2:15).

18. **Om het pascha te eten, moet je besneden zijn** (Ex. [*Shemot*] 12:48; Joz. [*Yehoshua*] 5:2-10).

Geestelijke Toepassing (Halacha). De fysieke handeling van de besnijdenis was slechts een beeld van de innerlijke of geestelijke besnijdenis die G-d wilde dat we hadden (Rom. 2:28-29, 1 Kor. 15:46, 2 Kor. 4:18). G-d heeft altijd van Zijn volk verlangd om besneden van hart te zijn (Deut. [*Devarim*] 10:12-16, 1 Kor. 7:18-19; Gal. 2:3, 5:2-3, 6:12-15, Ef. 2:11-13).

19. **Het Pascha (*Pesach*) feest moest een heilige samenroeping zijn, en dan mocht er niet gewerkt worden** (Ex. [*Shemot*] 12:16).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Een gelovige vindt echte rust in het stoppen van zijn eigen werken en rusten in het volbrachte werk van *Yeshua*, G-ds Pascha (*Pesach*) Lamb (Gen. [*Bereishit*] 2:1-2; Mat. [*Mattityahu*] 11:28-30; Joh. [*Yochanan*] 17:1-4, 19:30, Hebr. 3:14-19, 4:1-10).

20. **Het Pascha (*Pesach*) moest buiten de poorten van de stad gedood worden** (Deut. [*Devarim*] 16:5).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* werd buiten de stadsmuren van Jeruzalem (*Yerushalayim*) gekruisigd op een plaats Golgotha genaamd (Johannes [*Yochanan*] 19:16-19; Hebr. 13:10-13).

21. **Er is geneeskraft in het lam** (Exodus [*Shemot*] 15:26).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* is de vanuit G-d gezonden Genezer (Psalm [*Tehillim*] 105:36-38; Jesaja [*Yeshayahu*] 53:1-5, 1 Petrus [*Kefa*] 2:24, 1 Korintiërs 11:26-30).

22. **De Exodus gebeurde op adelaars vleugels** (Exodus [*Shemot*] 19:4).

Schriftverwijzingen in verband hiermee zijn Deuteronomium (*Devarim*) 32:9-13, Jesaja (*Yeshayahu*) 31:5, 40:31, Lucas 17:33-37, Openbaring 12:6,14.

23. **Zij zongen een vreugdelied voor de H-r** (Exodus [*Shemot*] 15:1,19-21).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Wanneer een gelovige de betekenis van het Joods paasfeest (*Pesach*) ervaart en begrijpt, is er een geest van vreugde naar de H-r voor zijn of haar verlossing uit de zonde, en voor het ervaren van de nieuwigheid van het leven in de Messias. Opmerking: De Paasfeest Seder (de dienst en de maaltijd waarmee het Pascha wordt gevierd) eindigt altijd met vreugdeliederen en de verklaring: *Volgend jaar in Jeruzalem!* Dit is te zien in Marcus 14:26.

24. **Israel is de eerstgeborene van G-d** (Exodus [*Shemot*] 4:22-23).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Allen die de Messias *Yeshua* accepteren, worden de eerstgeborene van God genoemd, zelfs als *Yeshua* de eerstgeborene van G-d wordt genoemd (Romeinen 8:29; Kolossenzen 1:15,18; Hebr. 12:22-24). "

Heeft Yeshua deelgenomen aan een Pascha Maaltijd?

Vandaag zijn er 15 stappen in de Pesach Seder. Om te begrijpen ingeval *Yeshua* een Pesach Seder had, moeten we weten wat er tijdens een Pesach Seder wordt gedaan. Daarom zal ik de de 15 stappen van de Pesach Seder opsommen en daarbij uitleggen wat in elk onderdeel gebeurt. Door dit te doen kunnen we bepalen of *Yeshua* voorafgaand aan Zijn kruisiging een Pesach Seder had.

Voordat ik de 15 stappen van de Pesach Seder begin uit te leggen, wil ik ingaan op één aspect ervan. Tijdens de Seder, wordt een beker wijn getoont met deze zegen: "Gezegend bent U, H-r onze G-d, Koning van het Heelal, die de vrucht van de wijnstok schept." Tijdens het Paschafeest (*Pesach*), zei *Yeshua*: "Ik ben de ware wijnstok" (John [*Yochanan*] 15:1). Jesaja (*Yeshayahu*) vertelt ons dat G-d een wijngaard had, en die wijngaard was Israël (Jesaja [*Yeshayahu*] 5:7). De keur aan wijnstokken in de wijngaard geplant was de Messias (Jesaja [*Yeshayahu*] 5:2).

DE SEDER VIERING

1. ***Kaddesh* en de eerste beker.**

Tijdens de *Kaddesh* wordt de eerste van vier bekers wijn gezegend en gedonken. Deze eerste beker wijn wordt de beker van de heiliging genoemd. Voordat de wijn wordt gedronken, wordt een zegen gereciteerd: "Gezegend bent U, H-r onze G-d, Koning van het Heelal, die de vrucht van de wijnstok schept."

2. ***U-r'chatz* (het handen wassen).**

Er wordt geen zegen gezegd.

3. ***Karpas* (dit woord betekent "peterselie, groene kruiden").**

Dit verwijst naar het moment in de Seder waarop de feestvierders een groene groente in zout water dippen en eten (John [*Yochanan*] 13:26-27). De oudste zal aan de linker kant van de tafel zitten en zal het bosje dippen. Hieruit kunnen we concluderen dat Judas de oudste leerling was. De jongste zitten aan de rechterkant van de tafel zal. Benjamin (*Benyamin*) was de jongste van Jacob's (*Ya'akov's*) zonen. Benjamin betekent "zoon van mijn rechterhand" in het Hebreeuws.

4. ***Yachatz* (het breken van het brood).**

Het middelste stuk van drie stukken brood, of *matzot*, wordt ceremonieel in twee gebroken. *Matzah* (het meervoud is *matzot*) is ongezuurde brood. Het grootste stuk wordt in een servet verpakt en terzijde gelegd als de *afkomen*, het *matzah* dat aan het einde van de maaltijd wordt gegeten. Dit is te zien in Lucas 22:19.

5. **De *Maggid* (het vertellen van het verhaal van de Exodus).**

De *Maggid* eindigt met de tweede beker wijn, die ook wel de beker van de toorn wordt geheten. *Yeshua* nam van deze tweede beker in de Hof van Getsemane (Lucas 22:42-44). Bij het verhaal van de Exodus, moet elkeen de Exodus zien alsof God hen persoonlijk verlost! Dit is gebaseerd op Exodus (*Shemot*) 13:8.

6. ***Rachtzah* (het handen wassen met een zegen).**

7. ***Motzi* (de zegening over het brood).**

De zegen over het brood gaat als volgt: "Gezegend bent U, H-r onze G-d, Koning van het Heelal, die het brood uit de aarde voortbrengt." Deze zegen is een profetie van de opstanding van de Messias uit de aarde, omdat Hij het brood van de gelovige is (Joh. [*Yochanan*] 6:47-51). G-d bracht het brood (*Yeshua*) na Zijn dood uit de aarde voort (Handelingen 2:31-33).

8. **Matzah (het Matzah wordt gezegend en gegeten).**
In Johannes (*Yochanan*) 13:23, zien we dat de discipelen leunden of aanlagen. Het Pascha (*Pesach*) wordt de tijd van onze vrijheid genoemd. Op deze dag bent u bevrijd van de slavernij van Egypte (*Mitzrayim*), dat de slavernij van de zonde symboliseert, en wordt je gezien als een koning. Traditioneel liggen koningen aan bij hun maaltijden, en dus liggen de feestvierders aan tijdens gedeelten van de Pesach Seder. De gelovigen in *Yeshua* zijn koningen en priesters voor G-d (Openbaring 1:6; 5:10).
9. **Maror (bittere kruiden worden gezegend en gegeten).** *Maror* is bittere kruiden. Deze bittere kruiden worden gesymboliseerd door Romeinse of bindsla en mierikswortel.
10. **Korech (de matzah en maror worden samen gegeten).**
11. **Shulchan Orech (de maaltijd wordt gegeten).**
12. **Tzafun (de afikomen die verborgen was wordt gevonden, vrijgekocht, en vervolgens opgegeten)**
13. **Barech (dank na de maaltijd).**
Aan het einde van *Barech*, wordt de wijnzegen gereciteerd over de derde beker. Dan wordt de beker gedronken. Dit is de beker van de verlossing (Lukas 22:20; 1 Kor. 10:16).
14. **Hallel**
Psalmen (*Tehillim*) 115-118 worden gezongen in speciale lof aan G-d. De vierde beker wordt nu gevuld, en een deur wordt voor Elia (*Eliyahu*) geopend om binnen te komen en de komst van de Messias te verkondigen.
15. **Nirtzah (alles is gedaan).**
Een laatste lied wordt gezongen en beëindigt met de woorden: ***Volgend jaar in Jeruzalem!*** Dit is te zien in Mattheüs 26:30 en Marcus 14:26.

Nogmaals, *Yeshua* at het Pascha (Lucas 22:15). U kunt een Seder hebben zonder een *Pesach* (of Pascha lam), maar je kunt niet een lam hebben zonder een Seder. Ook omdat *Yeshua* het Pascha Lam van G-d was (Johannes [*Yochanan*] 1:29), moest Hij vanuit Bethanië naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) komen, niet alleen om het Pascha (*Pesach*) lam te zijn, maar ook voor de Seder (Marcus 14:3,12-16). Dus had *Yeshua* een Pascha lam (Lucas 22:15), en was het een Seder. Vandaag is er geen tempel (*Beit HaMikdash*), zodat de Pascha Seder op de vijftiende of zestiende Nisan wordt gehouden. De Seder op de vijftiende heet de eerste Seder, en de Seder op de zestiende heet de tweede Seder.

In Marcus 14:12 staat geschreven: "En de eerste dag van de ongezuurde broden, wanneer ze het Pascha [het *Pesach* lam] slachtten ..." Het woord dat met eerste vertaald is, is het Griekse woord *protos*, dat "vóór, eerder, en voorafgaand" betekent. Omdat er in de dagen van *Yeshua* een tempel (*Beit HaMikdash*) in Jeruzalem (*Yerushalayim*) was, zou de eerste Seder op de veertiende Nisan, en de tweede Seder op de vijftiende zijn. De Seder kon tijdens een van beide nachten worden gehouden. *Yeshua* had Zijn Pascha (*Pesach*) Seder tegen middernacht op de veertiende Nisan (bedenk dat de veertiende Nisan bij zonsondergang begint, dat is ongeveer zes uur vóór middernacht), en de volgende middag om 3:00 uur gekruisigd werd, dat nog steeds de veertiende Nisan is.

De hogepriester (*Cohen HaGadol*) doodt het Pascha (*Pesach*) lam voor de natie Israël om 3:00 n.m. op de veertiende Nisan. Bij zonsondergang begint de vijftiende, dus moest *Yeshua* Zijn Pascha lam eten tegen middernacht van de veertiende Nisan, die voorafgaat aan het moment dat de hogepriester

het Pascha lam voor de natie doodt. Om dit verder te bewijzen; toen *Yeshua* voor Pilatus werd gebracht, in Johannes (*Yochanan*) 18:28, wou Kajafas de hogepriester (*Cohen HaGadol*) de gerechtszaal van het heidense heerser niet binnengaan, omdat hij dan verontreinigd zou worden en het Pascha lam niet zou kunnen eten. Dus moet deze gebeurtenis hebben plaatsgevonden in de ochtend van de veertiende Nisan omdat de hogepriester het Pascha nog niet had gegeten. Als hij verontreinigd was, dan zou hij voor een dag verontreinigd zijn. Aangezien *Yeshua* het Pascha al had gegeten tegen de tijd dat Hij werd opgepakt en voor Kajafas en Pilatus geleid, moest Hij het Pascha met de discipelen hebben gegeten op de avond van de veertiende. Zo kunnen we zien hoe *Yeshua* een Pascha maal at en nog steeds het Pascha Lam van G-d zijn kon vervullen door gedood te worden om 3:00 n.m. op de veertiende Nisan.

Het Brood en de Bekers van de Pascha Seder

Tijdens de *Pesach* viering, worden drie koeken van ongezuurd brood (*matzot*) op elkaar geplaatst, met een servet tussen elke koek. Op een bepaald moment tijdens de Seder dienst, wordt de middelste koek, bekend als de *afikomen*, of 'dat wat erna komt,' in twee gebroken. Eén stuk wordt onder de aanwezige mensen verdeeld, en het grotere stuk wordt in een servet verborgen. Tegen het einde van de Pascha Seder, wordt het verborgen gedeelte weer tevoorschijn gebracht en opgegeten door de aanwezigen rond de Pascha tafel. In het Messianisme worden deze drie stukken matzot verstaan als G-d de Vader, de Messias *Yeshua* en de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) voor te stellen. Het middelste stuk, de *afikomen* wordt gebroken, een deel wordt gegeten, en de rest verborgen en vervolgens tevoorschijn gebracht om te getuigen van de dood, begraving en opstanding van *Yeshua*.

De vier bekere wijn die in de loop van de Seder voor de aanwezige mensen op de Seder worden geserveerd, worden op de volgende wijze gebruikt en genoemd:

1. **De beker van zegen** (Lucas 22:17; 1 Korintiërs 10:16). Deze beker wordt de beker van de heiliging, of de *Kiddoesj* genoemd.
2. **De beker van toorn** (Lucas 22:42-44). Deze beker wordt niet gedronken, maar wordt op de tafel uitgegoten als de plagen van Egypte worden opgenoemd. *Yeshua* dronk voor ons van deze beker in de hof van Gethsemane en toen Hij op de paal stierf.
3. **De beker van zegen, heil of verlossing**. Deze beker wordt overvol gevuld, een overvol heil symboliserend (Psalm [*Tehillim*] 116:13).
4. **De beker van het koninkrijk** (Lukas 22:18,20; Matthew [*Mattityahu*] 26:28-29). *Yeshua* sprak van opnieuw eten en drinken in het Messiaanse tijdperk met Zijn discipelen na Zijn opstanding.

Naast de vier bekere wijn aan de mensen geserveerd, is een andere beker - de beker van Elia (*Eliyahu*) genaamd - ook een onderdeel van de Seder. Deze beker wordt op het einde van de Seder uitgegoten. Alleen Elia (*Eliyahu*) zelf, of iemand in de geest en de kracht van Elia komend, of de Messias, mocht van deze beker drinken. Wanneer *Yeshua* van deze beker drinkend naar Zichzelf verwees, zei Hij in niet mis te verstane bewoordingen dat Hij de Messias was.

Hoe Vervulde *Yeshua* het Pascha?

Het Paschafeest (*Pesach*) werd door G-d tot een repetitie (*miqra*) van de eerste komst van *Yeshua* gegeven. De Pascha ceremonie werd gehouden in herinnering aan het verleden en ter voorbereiding van de toekomst. Lange tijd na het Pascha in Egypte wees een man, Johannes (*Yochanan*) de Doper (*Onderdompelaar*) genaamd, op *Yeshua* en verklaarde dat Hij het Lam van G-d was (Johannes [*Yochanan*] 1:29). Nadat Johannes (*Yochanan*), een type van Elia (*Eliyahu*) die de komst van de

Messias zou voorbereiden, *Yeshua* als het Lam van G-d aankondigde, diende *Yeshua* drie-en-een-half jaar. Aan het einde van die tijd, op de tiende Nisan, trok de hogepriester de stad Jeruzalem uit, waar een lam geslacht zou worden, op weg naar Bethanië. Het lam werd teruggedleid naar de stad, door de straten heen omzoomd met duizenden pelgrims die het Hallel (Psalmen [*Tehillim*] 113-118) zingen. De liturgie voor *Hoshanah Rabbah* zegt dat de Messias naar de Olijfberg zal komen en over de stad wenen. Dit gebeurde in Lukas 19:41. De mensen zwaaiden ook met palmtakken als *Yeshua* de stad in reed op een ezel in vervulling van Zacharia 9:9. Vandaag staat 10 Nisan in de niet-joodse gemeenschap bekend als Palmzondag.

Het lam dat door de hoge priester moest worden gedood, werd in de tempel (*Beit HaMikdash*) geleid en op een opvallende plaats te kijk gesteld. Ook *Yeshua* het Lam van G-d stond voor het publiek te kijk toen Hij de tempel (*Beit HaMikdash*) binnenging en daar vier dagen doorbracht onder het volk, de Sadduceeën, de Farizeeën en de schriftgeleerden, terwijl de leiders *Yeshua* hun moeilijkste vragen stelden. *Yeshua* werd vier dagen ten overstaan van het volk ondervraagd, Zichzelf toonde zonder vlek of smet te zijn, Exodus (*Shemot*) 12:5 vervullend.

Op de veertiende Nisan, op het derde uur van de dag (9:00 v.m.), nam de hogepriester (*Cohen HaGadol*) het lam en besteed het altaar, om het lam op z'n plaats op het altaar te binden. Op hetzelfde tijdstip op die dag werd *Yeshua* vastgebonden aan de paal/boom op de berg Moria (Marcus 15:25). Op het moment van de avond offer (3:00 n.m.) voor Pesach (Exodus [*Shemot*] 12:6), beklom de hogepriester (*Cohen HaGadol*) het altaar, sneed de keel van het lam door met een mes, en sprak de woorden:, "Het is volbracht". Dit zijn de exacte woorden die na het geven van een zoenoffer aan G-d gezegd werden. Op dit zelfde moment stierf *Yeshua*, in Joh. (Yochanan) 19:30 die zelfde woorden zeggend. *Yeshua* stierf om precies 3:00 n.m. (Mat. [*Mattityahu*] 27:45-46,50).

In Exodus (*Shemot*) 12:8-9 wordt ons verteld het lam voor zonsondergang moest worden geroosterd. Volgens het traktaat Pesachim in de Misjna, werd het lam geroosterd op een rechtopstaande granaatappelstok. Deze granaatappel stok is een beeld van de paal/boom waarop *Yeshua* stierf. Het lam moest worden gestroopt, en de ingewanden moesten worden verwijderd en over zijn hoofd gehangen. Zo werd het lam aangeduid als het "gekroonde offer." Dit is een beeld van *Yeshua* in (Psalm [*Tehillim*] 22:13-18).

Deuteronomium (*Devarim*) 16:16 zegt dat de ganse vergadering van Israël verplicht was bij het Pascha feest (*Pesach*), Wekenfeest (*Sjawoe'ot*) of Pinksteren en het Loofhuttenfeest (*Sukkot*) aanwezig te zijn. Dit verklaart waarom allen waren verzameld om getuige te zijn van de dood van *Yeshua* aan de paal (Matteüs [*Mattityahu*] 27:1-26).

De nacht van de vijftiende Nisan, beval G-d de mensen het lam met ongezuurd brood (*matzah*) en bittere kruiden (*maror*) te eten, hun sandalen aan hun voeten en hun zakken gepakt op hun rug (Exodus [*Shemot*] 12:6,8,11), want op deze avond moesten zij Egypte verlaten. Op dezelfde wijze moeten ook wij snel zijn om *Yeshua* in onze harten te aanvaarden en Egypte te verlaten, dat de zonde en afgoderij van deze boze wereld vertegenwoordigt.

Het Pascha Feest in het Evangelie van Johannes

Er zijn vier Pascha's geregistreerd in het Evangelie (*basar*) van Johannes (Yochanan), zelfs dat *Yeshua* het Pascha jaar op jaar bijwoonde met Zijn ouders (Lucas 2:41-42).

1. Het eerste Pascha dat *Yeshua* te Jeruzalem (*Yerushalayim*) als een volwassene bijwoonde, staat in Johannes (Yochanan) 2:13-17 opgetekend. In deze passages, vond Hij de tempel (*Beit HaMikdash*) verontreinigd met geldwisselaars. Hij heeft toen verklaard dat "Mijn huis zal

voor alle landen het huis van gebed genoemd worden..." (Marcus 11:17). De geestelijke toepassing (*halacha*) is deze: de gelovigen in *Yeshua* zijn tempel God en wij mogen die niet verontreinigen met de zonde (1 Korintiërs 3:16-17; 2 Korintiërs 6:14-18). Degenen die in (de) Messias *Yeshua* geloven zijn het huis van G-d (Hebreeën 3:6; 1 Timoteüs 3:15; 1 Peter [Kefa] 2:5).

2. Het tweede Pascha feest staat opgetekend in Johannes (*Yochanan*) 5:1-15. Hoewel het eigenlijke feest hier niet specifiek genoemd wordt, weten we dat het ofwel om een Pascha (*Pesach*), Pinksterfeest (*Sjawoe'ot*) of Loofhuttenfeest (*Sukkot*) gaat omdat *Yeshua* naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) opging (*aliyah*) om het te houden (Deuteronomium [*Devarim*] 16:16). Door te weten wat *Yeshua* in deze passages deed en wat deze feesten ons leren, laten de aanwijzingen/getuigenissen ons vermoeden dat het Pascha was. Dit Pascha toont ons *Yeshua* als de Genezer van lichaam en ziel van de mens; de Vergever van de zonde en Genezer van ziekte. Bij het Egyptische Pascha, moest Israël zich voeden met het lichaam van het lam. Naarmate zij dat deden, werden ze gered van de vernietiging van Egypte en werden hun lichamen gezond gemaakt (Exodus [*Shemot*] 12:13; Psalm [*Tehillim*] 105:26,36-37). Gezond maken wordt dus met Pascha geassocieerd, en op dit Pascha genas *Yeshua* een man zonder kracht.
3. Het derde Pascha wordt gevonden in Johannes (*Yochanan*) 6:1-13. Op Pascha aten de kinderen van Israël het vlees van het lam, besprenkelden het bloed aan de deur en aten ongezuurde brood. Het brood en het lichaam van het lam werd dus door allen gegeten op het Pascha. In dit gedeelte is *Yeshua* het Brood van het Leven, het ongezuurde brood, en het hemelse manna.
4. Het vierde Pascha is *Yeshua's* offerdood op de paal/boom. Hij is het Lam van G-d en het Ongezuurde Brood, te sterven ondanks nooit gezondigd te hebben.

In het boek Johannes (*Yochanan*), bij het eerste Pascha, is *Yeshua* de Tempel Reinigerer (de geestelijke tempel is het fysieke lichaam van de gelovige). Bij het tweede Pascha is *Yeshua* de Genezer van lichaam en ziel. Bij het derde Pascha is *Yeshua* het Brood van het Leven. Bij het vierde Pascha, is *Yeshua* het Lam van G-d gedood voor de zonden van de hele wereld.

De Egyptische Verlossing Voorafschaduwde de Messiaanse Verlossing

De historische verlossing van de G-d van Israël van Zijn volk uit Egypte is een type en voorafschaduwing van de *Messiaanse Verlossing* aan het einde der dagen. Orthodoxe joden noemen het opnieuw bijeenbrengen van *beide huizen* van Israël aan het einde der dagen de *Inzameling van de Ballingen* of de *Messiaanse Verlossing*. De *Inzameling van de Ballingen/Messiaanse Verlossing* is een fundamenteel en wezenlijk geloof van het orthodoxe jodendom. Het Orthodoxe jodendom bidt drie keer per dag voor de *Inzameling van de ballingen / Messiaanse Verlossing*. De *Inzameling van de ballingen / Messiaanse Verlossing* is ook een van de 13 artikelen van het Joodse geloof.

Eén van de vele profetieën van de *Inzameling van de ballingen/Messiaanse verlossing* of het herstel van de beide huizen van Israël in de geschriften van de profeten is te vinden in Ezechiël (*Yechezekel*) 37:15-24, zoals geschreven staat:

Het woord van de Heer kwam weer tot mij, zeggende: Bovendien, gij zoon van de mens, neemt u een stok, en schrijf daarop, Voor Juda, en de kinderen van Israël zijn metgezellen: neem dan een andere stok, en schrijf daarop, Voor Jozef, de stok van Efraïm, en voor het ganse huis van Israël zijn metgezellen: En verbind ze de ene aan de andere tot één stok, en zij zullen één worden in uw hand. En wanneer de kinderen van uw volk tot u zal spreken, zeggende: Zult gij ons niet laten zien wat u door deze bedoelt? Zeg tot hen: Zo zegt de Here G-d: zie, Ik zal de stok van Jozef, die in de hand van Efraïm is, en de stammen van Israël zijn metgezellen, en zal hen met hem brengen, (zelfs) met de stok van Juda, en ze één stok

maken, en zij zullen één zijn in uw hand ... En zeg tot hen, Zo zegt de Here G-d: Zie, Ik zal de kinderen van Israël nemen van onder de heidenen, waarheen zij gegaan zijn, en zal ze verzamelen van alle kanten, en ze in hun eigen land brengen: En Ik zal hen een natie in het land maken op de bergen van Israël ... en mijn knecht David zal koning over hen zijn, en zij zullen allen één herder hebben: zij zullen ook naar mijn verdikten wandelen, en op mijn inzettingen toezien en ze doen.

Wie is Ephraim / Joseph of het Huis Israel?

Volgens het Orthodox-Joodse begrip van het einde der dagen, zijn Ephraim / Josef of het *huis Israël*, dat in de profetie van Ezechiël (*Yechezekel*) 37:16,19 wordt genoemd, de tien verloren / verstrooide stammen vanuit het Noordelijke Koninkrijk van Israël die zullen worden herenigd met het Joodse volk van het Zuidelijke Koninkrijk (*huis Juda*). De *Talmoed* stelt in *Yebamot 16b-17a* dat de tien stammen van het verspreide Noordelijke Koninkrijk in hun ballingschapplaatsen in het einde der dagen zullen worden beschouwd als de status van "heidenen" (*gojim*) hebbend, voor wat betreft het houden van de Thora en de *halacha*.

In de *Talmoed* in *Yebamot 16b* staat geschreven:

Rabbi Juda zei in de naam van R. Assi: Als op dit moment een heiden zich verlooft [met een dochter van Israël], moet er bij zulke verloving rekening mee worden gehouden dat hij van de tien stammen kan zijn.

Echter, de *halacha* (algemeen aanvaarde Orthodox Joodse overtuiging) met betrekking tot de tien stammen van het verspreide Noordelijke Koninkrijk (*huis Israël*) is dat zij in het einde der dagen:

1. De Thora omarmen
2. De Sabbat (Shabbat) vieren
3. De Bijbelse feesten van Leviticus (Vayikra) 23 houden
4. Met het Zuidelijke Koninkrijk van Juda (*huis Juda*) herenigen
5. Terugkeren naar het land van Israël (in het bijzonder de bergen van Israël of de Westelijke Jordaanoever), samen met Juda voorafgaand aan de komst van Koning Messias (*Mashiach*)

Verder zijn er vandaag Orthodoxe Joodse organisaties die onderzoek doen om de huidige afstammelingen van de tien verspreide stammen van het historische Noordelijke Koninkrijk te lokaliseren en te identificeren. Brit-Am (*Brit* is in het Hebreeuws = verbond en *Am* is in het Hebreeuws = volk) opgericht door een Orthodoxe Jood genaamd Yair Davidy die in Jeruzalem, Israël woont, is zo'n organisatie. Op basis van, de bijbelse kenmerken van de locatie van de tien verstrooide stammen in hun ballingschap in het einde der dagen, geschiedenis, archeologisch bewijsmateriaal en het traditionele Orthodox-Joodse perspectief van de tien verloren stammen gebaseerd op wat over hen in de *Talmoed* is geschreven, heeft Yair Davidy geconcludeerd dat veel van de huidige afstammelingen van de tien verspreide stammen van het Noordelijke Koninkrijk de religie van het christendom beoefenen. Hij publiceerde deze bevindingen in een aantal boeken die hij heeft geschreven en ook in het magazine van zijn bediening.

Wat fascinerend is over dit Orthodox-Joodse onderzoek, is dat op basis van zorgvuldig onderzoek van de geschriften in het Nieuwe Testament (*Brit Hadashah*) met inbegrip van de woorden en de leer van *Yeshua*, de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) en de apostel Petrus (*Kefa*), dezelfde conclusie kan worden getrokken. Bij de aanvaarding van *Yeshua* als Messias (*Mashiach*), worden een aantal afstammelingen van het historische Noordelijke Koninkrijk een deel van de toekomstige christendom.

Het Noordelijk Koninkrijk en het Nieuw Testament (*Brit Hadashah*)

Bij aanvaarding van *Yeshua* als Messias (*Mashiach*), linkt het Nieuwe Testament (*Brit Hadashah*) een aantal van de historische afstammelingen van het Noordelijke Koninkrijk (tien verstrooide stammen) aan het christendom. In Hosea (*Hoshea*) 1:9, heet het Noordelijke Koninkrijk *lo-ammi* (niet mijn volk), maar in Hosea (*Hoshea*) 1:10 zouden zij in een toekomstige tijd, "*zonen van de levende God*" worden genoemd en herenigd worden met het huis Juda aan het einde der dagen Hosea (*Hoshea*) 1:11). De gelovigen in *Yeshua* als Messias (*Mashiach*) worden verbonden met de profetie over de bestemming van het Noordelijke Koninkrijk in Hosea (*Hoshea*) 1:9-10.

In 1 Petrus (*Kefa*) 2:10 worden zij die vroeger *lo-ammi* (geen volk) werden genoemd, door het geloof in *Yeshua* als Messias (*Mashiach*) nog eens "*zonen van de levende God*" genoemd. Merk op dat dit op basis van Hosea (*Hoshea*) 1:9-10 overeenkomt met de voorspelde bestemming van het Noordelijke Koninkrijk.

In Romeinen hoofdstukken 9-11, linkt de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) de "heidenen" aan het Noordelijke Koninkrijk van Israël. In Romeinen 9:24, verbindt de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) de "heidenen" met de profetie van het Noordelijke Koninkrijk in Hosea (*Hoshea*) 1:9-10, waar degenen die *lo-ammi* (niet een volk) werden genoemd nu "*kinderen van de levende God*" worden genoemd (Romeinen 9:25-26). In Romeinen 10:19, citeert de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) vanuit de Thora in Deuteronomium (*Devarim*) 32:21 waar geprofeteert wordt dat een toekomstige volk, dat "*niet een volk*" zou worden, door de God van Israël zou worden gebruikt om Juda tot jaloezie te provoceren. Tot slot, in Romeinen 11:11, wijst de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) naar degenen die vroeger "*niet een volk*" (het Noordelijke Koninkrijk) waren als "heidenen" zijnde die Juda tot jaloezie zouden prikkelen in het einde der dagen.

In Jesaja (*Yeshayahu*) 44:1-5 werd voorspeld dat, als de G-d van Israël Zijn Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) in het einde der dagen op de afstammelingen van Jakob zal uitgieten, dat ze zouden **ZEGGEN** en inschrijven / trouw zweren dat zij afstammelingen (genoemd) zijn uit het huis van Israël (Noordelijk Koninkrijk).

Yeshua onderwees en koppelde Zijn dood aan de paal/boom met het doel de verloren schapen van het Noordelijke Koninkrijk opnieuw te verzamelen tot Hem en ze met het huis van Juda te herenigen in het einde der dagen. In Johannes (*Yochanan*) 10:14-19, zei *Yeshua* dat Hij de "goede herder" is. Met deze verklaring, maakt *Yeshua* een verwijzing naar Ezechiël (*Yechezekel*) 34:11-15, 23; 37:24 waar de "goede herder" beide huizen van Israël zou herstellen en herenigen. In Johannes (*Yochanan*) 10:16, zei *Yeshua* dat Hij nog andere schapen (Noordelijk Koninkrijk) heeft die niet van de schaapskooi van Juda (Zuidelijk Koninkrijk) waren, voor wie Hij zou sterven en Zijn leven afleggen, zodat er één schaapskooi zou zijn (Johannes (*Yochanan*) 10:16, 11:52-53).

Bij het jodendom van de eerste eeuw was er een verwachting van wat in de Thora en de Profeten is geschreven, dat de Messias beide huizen van Israël zou herenigen (Jesaja (*Yeshayahu*) 49:5-6). Om deze reden werd *Yeshua* in Handelingen 1:6 door Zijn discipelen (*talmidim*) gevraagd wanneer Hij het Koninkrijk voor Israël zou herstellen (beide huizen van Israël herenigen). *Yeshua* beantwoordde de vraag en zei dat beide huizen van Israël zouden worden herenigd door de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*). Hij zei ook dat de boodschap van de restauratie en hereniging van de beide huizen van Israël in de gehele wereld als een getuigenis zou gepredikt worden (Hand. 1:8). De apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) predikte ook de boodschap van het herstel van de beide huizen van Israël in Handelingen 26:6-7.

De Messiaanse Verlossing Is Zoals de Egyptische Verlossing

De profeten van Israël leren ons dat deze uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*), om de beide huizen van Israël bijeen te brengen, in het einde der dagen zal gebeuren voorafgaand aan de tweede komst van Koning Messias (*Mashiach*). Dit begon in Hand. 2 op de dag van Pinksteren (*Sjavoeot*) en bereikt z'n hoogtepunt in het einde der dagen, wanneer *Yeshua* over beide huizen van Israël (Huis van Jacob - Lucas 1:33) zal regeren tijdens het Messiaanse tijdperk. De profeten van Israël vergelijken de toekomstige verlossing van beide huizen van Israël met de historische Egyptische verlossing, maar op wereldschaal. In Micha (*Michah*) 7:15 staat geschreven:

Overeenkomstig de dagen van uw komst uit het land Egypte zal Ik hem wonderbare dingen laten zien.

In Hosea (*Hoshea*) 2:14-15 staat geschreven:

Daarom, zie, Ik zal haar verlokken, en haar naar de woestijn brengen, en behaaglijk tot haar spreken. En Ik zal haar vanaf daar haar wijngaarden geven, en de vallei van Achor [moeite] tot een deur van hoop: en zij zal daar zingen, zoals in de dagen van haar jeugd, en als ten dage toen zij uit de land van Egypte kwam.

In Ezeziel (*Yechezekel*) 20:34-36 staat geschreven:

*En Ik zal u uit de volken uitleiden, en zal u verzamelen uit de landen waarin gij verspreid zijt, met een sterke hand, en met een uitgestrekte arm [historische Pascha taal], en met uitgestorte woede. En Ik zal u in de wildernis van de volken brengen, en daar zal Ik uiteenzettingen houden met u aangezicht tot aangezicht. **Net zoals Ik uiteenzettingen met uw vaders hield in de woestijn van het land van Egypte, zo zal Ik uiteenzettingen met u houden, zegt de Here God.***

Alle Gelovigen in Yeshua Werden Uit Egypte Verlost

Bij het doen van een Pesach Seder, wordt u geacht om uzelf te zien alsof u persoonlijk uit Egypte wordt verlost. In Exodus (*Shemot*) 13:8, is het bevolen dat u uw zoon zult tonen "op die dag [toekomst] zeggend: Dit wordt gedaan omwille van wat de Heer aan mij deed [verleden] toen ik [persoonlijk] uit de Egypte kwam." In 1 Kor. 10:1-4, herinnert de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) de volgelingen van *Yeshua* als Messias (*Mashiach*) eraan om de ingesteldheid te hebben dat zij en hun vaders uit Egypte werden verlost. In Exodus (*Shemot*) 15:1 zegt het: "Ik zal zingen" (toekomstig). Dit herinnert ons eraan dat er een toekomstige verlossing zal zijn die zoals de historische Egyptische verlossing zal zijn. Die verlost in deze toekomstige verlossing zullen het lied van Mozes en het lied van het Lam zingen (Openbaring 15:3).

Voor een beter begrip van deze toekomstige *inzameling van de ballingen / Messiaanse verlossing* of het herstel van de beide huizen van Israël (leden van het christendom en het jodendom) in het einde der dagen, zou ik u willen aanmoedigen om het boek te lezen dat ik over dit onderwerp heb geschreven, getiteld "*Restoring the Two Houses of Israel*" (Herstel van de twee huizen van Israël)".

Ter Afsluiting over het Pascha (*Pesach*)

We kunnen zien dat de God van Israël het Pascha (*Pesach*) aan Zijn volk gaf, zodat we de dood van *Yeshua* op de paal/boom bij Zijn eerste komst zouden kunnen begrijpen, maar ook onze persoonlijke geestelijke redding in *Yeshua* van Faraó en Egypte (die met satan [*ha satan*] wordt vergeleken en het koninkrijk van zonde en duisternis). Bovendien werd het historische Egyptische Pascha ook door de God van Israël gegeven, zodat we de toekomstige verlossing van Zijn volk (beide huizen van Israël die vandaag genoemd worden met de gemeenschaps namen van christendom en jodendom) in het einde der dagen zouden kunnen begrijpen wanneer ze zullen terugkeren naar het land van Israël (m.n., de bergen van Israël of de Westelijke Jordaanoever). Deze verlossing zal plaatsvinden in het einde der dagen voorafgaand aan de komst van Koning Messias (*Mashiach*). Omwille van de historische bevrijding uit de slavernij van Egypte, ons persoonlijk heil in *Yeshua* als Messias (*Mashiach*) en onze toekomstige verlossing uit de ballingschap in de naties van de wereld en terugkeer naar het land van Israël in het einde der dagen, werd het Pascha (*Pesach*) door de rabbijnen de toepasselijke titel van "Feest van onze Vrijheid !!!" gegeven.

Hoofdstuk 4

HET FEEST VAN ONGEZUURDE BRODEN (*Hag HaMatzah*)

De vijftiende dag van de maand Nisan is het Feest der Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*), dat is de dag na het Pascha (*Pesach*). Het is een zevendagen feest voor de H-r (Leviticus [*Vayikra*] 23:6-7; Exodus [*Shemot*] 12:7-8,14-17). Op de vijftiende Nisan en gedurende de volgende zeven dagen, verbood G-d het volk ook maar iets gezuurd/gegist brood in hun huizen te hebben.

Het feest van de Ongezuurde Broden is te vinden in Exodus (*Shemot*) 12:14-17, waar staat:

*Nu zal deze dag een gedenkteken voor u zijn, en u zult het vieren als een feest voor de Heer, doorheen uw geslachten moet u het te vieren als een permanente verordening. Zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten, maar op de eerste dag zult gij zuurdeeg uit uw huizen verwijderen; want wie iets gerezen eet vanaf de eerste dag tot de zevende dag, die persoon zal van Israël worden afgesneden. En op de eerste dag moet je een heilige samenkomst hebben, en een andere heilige samenkomst op de zevende dag; helemaal geen werk zal daarop verricht worden, met uitzondering van wat door iedereen moet worden gegeten, dat alleen mag door u worden bereid. U zult ook het Feest der Ongezuurde Broden in acht nemen, want op deze dag bracht Ik uw menigte uit het land van Egypte; daarom moet u deze dag naleven doorheen uw geslachten als een permanente verordening (Exodus [*Shemot*] 12:14-17 NAS).*

Het Boek Exodus (*Shemot*), hoofdstuk 12, beschrijft het Egyptische Pascha. Nadat het lam was gedood, moest het bloed op de deurposten worden gedaan. Het lam moest worden geroosterd in vuur en gegeten met *matzah* (ongezuurde brood) en bittere kruiden (Exodus [*Shemot*] 12:7-8).

Gist Uit het Huis Verwijderen (Bedikat HaMetz)

G-d gaf een ceremonie voor het zoeken en uit het huis verwijderen van zuurdesem voorafgaand aan het feest der Ongezuurde Broden als voorbereiding voor het feest. In het Hebreeuws heet deze ceremonie *Bedikat HaMetz*, wat betekent "het zoeken naar zuurdesem" De ceremonie gaat als volgt:

De voorbereiding voor het zoeken en verwijderen van de zuurdesem (*Bedikat HaMetz*) uit het huis begint eigenlijk vóór het Pascha (*Pesach*). Ten eerste reinigt de vrouw grondig het huis om alle zuurdesem (*HaMetz*) eruit te verwijderen. In de Bijbel, is zuurdesem (*HaMetz*) een symbool voor zonde.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Geestelijk zijn de gelovigen in de Messias *Yeshua* het huis van G-d (Hebreeën 3:6; 1 Petrus 2:5; 1 Timoteüs 3:15; Efeziërs 2:19). Ons huis, dat ons lichaam is, moet worden leeggemaakt van zuurdesem (zonde) (1 Korintiërs 3:16-17, 6:19-20, 2 Korintiërs 6:15-18).

Bij het schoonmaken van het huis, wordt de vrouw opgedragen om doelbewust tien kleine stukjes zuurdesem (brood) in het huis achter te laten. Dan neemt de vader de kinderen, samen met een kaars, een houten lepel, een veer, en een stuk linnen doek, en zoekt door het huis naar de tien stukjes zuurdesem. Tegen de avond op de dag vóór het Pascha (*Pesach*), wordt een laatste en uitgebreide zoekopdracht uitgevoerd. Op dit moment is het huis helemaal donker, behalve voor kaarsen. Zodra de vader de gist (brood) vindt, zet hij de kaars neer bij de zuurdesem en legt de houten lepel naast de zuurdesem. Dan gebruikt hij de veer om de zuurdesem op de lepel te vegen. Zonder de zuurdesem aan te raken, neemt hij de veer, lepel, en zuurdesem, wikkelt ze in een linnen doek, en werpt ze aan de deur uit van het huis. De volgende ochtend (de veertiende Nisan), gaat hij naar de synagoge en doet de linnen doek en haar inhoud in een vuur om te worden verbrand.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Geestelijk moeten we de zuurdesem (zonde) uit onze huizen (levens) verwijderen door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) toe te staan ons de zonde die in ons leven is te onthullen, via de kennis van *Yeshua* en de Schrift. Het is alleen door G-d's Woord, dat wij in staat zijn om zonde in ons leven te identificeren zoals het geschreven is in Psalm (*Tehillim*) 119:105: "Uw woord is een lamp voor mijn voeten en een licht op mijn pad." Dus, het geestelijk begrip van de kaars is dat die het Woord van G-d vertegenwoordigt. De veer staat voor de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*). Ook al hebben we het Woord van G-d, dan hebben we de Geest van G-d (*Ruach HaKodesh*) nodig om ons de hele Bijbel te verlichten, met inbegrip van de Thora en de *Tenach* (1 Korintiërs 2:11-14).

Messiaanse Vervulling. De lepel vertegenwoordigt de paal waar *Yeshua* op stierf (Deuteronomium [*Devarim*] 21:22-23). De zuurdesem (*HaMetz*) (zonde) werd als onderdeel van de ceremonie op de lepel (de paal) geveegd. Op dezelfde wijze werd onze zonde op *Yeshua* geveegd of gegooid (2 Korintiërs 5:21), toen *Yeshua* op de paal stierf. De zuurdesem (*Yeshua* op de paal) werd vervolgens in linnen gewikkeld en *Yeshua* werd uit zijn huis (Zijn lichaam) gegooid en ging naar de hel, dat een plaats van verbranding is (Lucas 16:19-24). Zo vervulde Hij het deel van de ceremonie waarbij de vader de linnen doek en z'n inhoud neemt en in het vuur werpt om te worden verbrand.

De Vijftiende Nisan – Zonde Uitzuiveren

De vijftiende Nisan (*Hag HaMatzah*) markeert het begin van een zeven dagen durende feest periode waarin Israël brood moest eten zonder zuurdesem (zonde) ter nagedachtenis van hun bakken van Ongezuurde brood in hun haast om uit Egypte te ontsnappen. Het belangrijkste thema van dit feest is het uitzuiveren van zuurdesem (zonde). Historisch gezien zijn er twee opmerkelijke gebeurtenissen die op deze dag plaatsvonden.

1. **Het begin van de Exodus reis uit Egypte** (Exodus [*Shemot*] 12:41). In Deuteronomium (*Devarim*) 16:3, wordt het brood als "het brood van ellende" aangeduid.
2. **De begrafenis van *Yeshua* na Zijn kruisiging, die het Brood des Levens is** (Johannes [*Yochanan*] 6:35). Feitelijk komt de plaats van *Yeshua's* geboorte, Bethlehem, van twee Hebreeuwse woorden, *beit* en *lechem*. *Beit* betekent "huis" en *lechem* betekent "brood." Bethlehem betekent dus huis van brood. Daarom werd *Yeshua*, die het brood van G-d is, geboren in een plaats genaamd het huis van brood.

De feesten zijn vaste afspraken (*mo'ed*) van G-d die vermelden wat Hij wil doen en de exacte tijd waarop Hij het zal doen. De Joden moesten zich haasten om *Yeshua's* lichaam in de grond te stoppen, omdat de sabbat nabij was. Dit was een grote sabbat en de eerste dag van de Ongezuurde Broden (15 Nisan). Dit is te vinden in (Johannes [*Yochanan*] 19:31). Dit zou betekenen dat *Yeshua* op de veertiende Nisan stierf, de dag van *Pesach*. *Yeshua* was de dag na Zijn kruisiging in het graf, dat is de vijftiende Nisan, de eerste dag van Ongezuurde Broden.

Het Messiaanse Begrijpen van de Matzah in de Pesach Seder

Een van de 15 stappen in de Pesach Seder heet *Yachatz*. *Yachatz* is wanneer de middelste van de drie *matzot* in twee wordt gebroken. Tijdens de Pesach Seder, is er een zak, *matzatosh* geheten, die drie stukken *matzot* bevat. Het middelste stuk van de *matzot* wordt weggenomen, gebroken, in linnen gewikkeld en verborgen. Dit stuk *matzah* is de *afikomen*. Tijdens dit deel van de dienst, wordt de *afikomen* uit het zicht verwijderd (dit vertegenwoordigt *Yeshua* in het graf) en het blijft verborgen tot later in de dienst. *Yeshua* is het brood dat werd begraven, omdat Hij het Brood des Levens is, dat uit de hemel neerkwam (Johannes [*Yochanan*] 6:35). *Yeshua* werd verwijderd uit de twee dieven die met Hem gekruisigd waren (Matteüs [*Mattityahu*] 27:38), in linnen gewikkeld, en in de aarde begraven (Matteüs 27:59-60).

Naar het einde toe van de Pesach Seder, heet de twaalfde stap in de dienst *Tzafun*. Tijdens *Tzafun*, wordt de *afikomen* die eerder verborgen werd er weer bijgehaald en vrijgekocht. Op dit punt in de dienst, de *matzah*, dat eerder gekarakteriseerd als het brood van ellende werd getypeerd, wordt nu getransformeerd en erbij gehaald. Dit is een perfect beeld van *Yeshua*, die de rol van de lijdende Messias vervulde, gekend als *Messiah ben Yosef*. Hij leed smarten terwijl Hij aan de paal/boom stierf, maar werd later teruggehaald toen Hij door G-d de Vader werd opgewekt. In de Pesach Seder dienst, wordt de *afikomen* door de kinderen vrijgekocht. De kinderen die de verborgen *afikomen* vinden ontvangen een geschenk. Dit geschenk staat bekend als "**de belofte van de vader**". Op dezelfde wijze toen G-d *Yeshua* opwekte nadat Hij in de aarde begraven was, zijn zij die door het geloof (*emunah*) op Hem vertrouwen, door G-d gegeven geschenken. Wanneer *Yeshua* naar de hemel opvoer, gaf Hij giften aan mensen (Efeziërs 4:7-8). Deze giften hielden gerechtigheid in (Romeinen 5:17-18), eeuwige leven (Romeinen 6:23), genade (Romeinen 5:12,14-15), geloof (Efeziërs 2:8-9), en andere geestelijke gaven (1 Kor 12:1,4). Andere giften zijn wijsheid, kennis, genezing, de werking van de wonderen, profetie, het onderscheiden van geesten, tongen en interpretatie van tongen (1 Korintiërs 12:8-11), in aanvulling op de giften van helpen en bestuur (1 Korintiërs 12:28).

Het Feest der Ongezuurde Broden in de Bijbel

1. **Het Feest der Ongezuurde Broden was zozeer een deel van het Pascha (*Pesach*), dat de namen van Pascha en Ongezuurde Broden door elkaar werden gebruikt of bijna synoniem waren** (Lucas 22:1).
2. **Het feest moest zeven dagen lang worden gehouden** (Exodus [*Shemot*] 12:15-19). Het getal zeven is het bijbelse getal voor voltooiing of volheid. De gelovige die dit feest houdt moet het helemaal voor de H-r houden en zichzelf voor Hem helemaal opzij zetten. Het Feest der Ongezuurde Broden spreekt van een volledige afscheiding van alle dingen die gegist (zondig) zijn en van *Yeshua* leven, die het brood van de gelovige is (Johannes [*Yochanan*] 6:32-36,38).
3. **Het Feest der ongezuurde broden (*Hag HaMatzah*) is een hoge sabbatdag**. Een hoge sabbat heet in het Hebreeuws een *shabbaton*. Tijdens het Pascha, is er een extra sabbat naast de wekelijkse sabbat. Zo'n sabbatten worden hoge sabbatten genoemd. De hoge sabbat der Ongezuurde Broden kan in Johannes 19:31 worden gevonden.
4. **Ongezuurd brood wordt voor wijding en afscheiding gebruikt**. Het wordt ook met olie ingewreven. De gelovigen in de Messias *Yeshua* moeten worden gewijd en afgezonderd om het werk te doen waarvoor G-d ons heeft geroepen en een leven te leven dat Hem heilig is. Als we dit doen, zal de zalving van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) van G-d op ons leven rusten.
 - a. **Het brood vertegenwoordigt wijding** (Leviticus [*Vayikra*] 8:1-2,26-27; Exodus [*Shemot*] 29:2-23).
 - b. **Het maakte deel uit van de heilige gelofte van afscheiding voor de Nazareërs** (Numeri [*Bamidbar*] 6:1-21).

- c. **Het was het voedsel voor de priesters in de spijs en vrede offers** (Leviticus [*Vayikra*] 2:1,4,14-16, 6:14-18, 7:11-12).
- d. **Het kenmerkte Israëls goddelijke afscheiding van het Egyptische (de wereld) leven van slavernij en gebondenheid** (Exodus [*Shemot*] 12:17,30-34).
- e. **Alle zuurdesem moest worden weggedaan** (Exodus [*Shemot*] 12:15,19-20). Wanneer zuurdesem of gist in een baksel ongezuurd deeg wordt gedaan, gaat de zuurdesem het deeg opblazen. Zo ook als we zonde in ons leven toestaan, zal het ons in hoogmoed en arrogantie opblazen.

In de Bijbel, verwijst G-d naar de zuurdesem van verschillende groepen mensen. Deze worden als volgt onderverdeeld:

1. **De zuurdesem van Herodes** (Marcus 8:14-15, 6:14-18, Mattheus [*Mattityahu*] 2:7-12).
2. **De zuurdesem van de Farizeeën** (Marcus 8:15; Matthew [*Mattityahu*] 16:5-12; 23:1-3, Lucas 11:37-44, 12:1).
3. **De zuurdesem van de Sadduceeën** (Matteüs [*Mattityahu*] 16:6-12). De Sadduceeën geloofden niet in het bovennatuurlijke. Ze ontkenden het bestaan van de Geest van G-d, engelen en de opstanding (Marcus 12:18; Handelingen 23:6-8).
4. **De zuurdesem in Korinthe**. Het zuurdeeg in Korinthe was sensualiteit, voornamelijk ontucht (1 Korintiërs 4:17-21; 5:1-13; 6:1,9-11,13,16-18, 8:1; 13:4, 2 Korintiërs 12: 20-21).

Hoe het Feest Vieren

Geestelijke Toepassing (Halacha). Spiritueel wordt het feest gehouden in oprechtheid en waarheid. Oprechtheid vraagt zuiverheid en G-d met een zuiver hart dienen. Het gaat erom de zonde uit ons leven weg te doen, en onszelf af te scheiden van alle kwaad dat een verontreinigende invloed heeft in het leven van de gelovige in *Yeshua*. Historisch leerde Israël dat het feest vieren een volledige scheiding met de religie van Egypte betekende, onderworpenheid, voedsel en slavernij, evenals zijn wereldlijke heerlijkheid, wijsheid en pracht.

De kinderen van Israël namen het deeg voordat het gezuurd was, omdat ze in Egypte niet konden talmen. Er was geen tijd om het zuurdeeg erin te laten komen en het deeg te kneden (Exodus [*Shemot*] 12:34,39). Als gelovigen moeten we vluchten van de wereldse manieren en filosofieën die strijdig zijn met het Woord van G-d. Oprechtheid (1 Korintiërs 5:7-8) vereist zuiverheid en wijding, dat heiliging en scheiding betekent. De Bijbel gebruikt water en wassen om ons te instrueren met betrekking tot heiliging en scheiding (Jozua [*Yehoshua*] 24:14, Efeziërs 5:26, 6:24, Filippenzen 1:10; 1 Petrus [*Kefa*] 2:2). Heiligen betekent heilig maken, zuiveren, toewijden. De gelovigen worden geheiligd door het gehele Woord van G-d te gehoorzamen, met inbegrip van de Thora en de *Tenach* (Johannes 17:17,19; Handelingen 20:32, 2 Kronieken 30:15, 35:1,6; Exodus [*Shemot*] 19:10, 14; 28:39-41; Leviticus [*Vayikra*] 8:30, 11:44, 20:7, Hebréeën 10:10,14; 1 Korintiërs 1:2).

In 1 Korintiërs 6:11, wordt heiliging gekoppeld aan wassen (Handelingen 22:16). Historisch, nadat Israël het Pascha vierde, werden ze ondergedompeld (gewassen) in het water van de Rode Zee (1 Korintiërs 10:1-2). Zo ook, nadat we de Messias in ons leven aanvaardden, moeten we onszelf onderdompelen in het bestuderen van de Bijbel en door dit te doen, de kennis van het Woord van G-d toelaten ons leven te transformeren en te veranderen.

Hoofdstuk 5

HET FEEST VAN DE EERSTELINGEN (*Bikkurim*)

De vijftiende Nisan begint *Hag HaMatzah* (het feest van de Ongezuurde Broden), dat een hoge sabbat is, een *shabbaton*. Het is een zeven dagen feest voor de H-r. Tijdens het Pascha wordt de dag na de sabbat het feest van de Eerstelingen genoemd (Leviticus [Vayikra] 23:10-11).

Het Feest van de Eerstelingen kan in Leviticus (Vayikra) 23:9-14 worden gevonden, zoals geschreven is:

Toen sprak de Here tot Mozes, zeggende: "Spreek tot de zonen van Israël en zeg tot hen: 'Wanneer u het land intrekt dat Ik aan u ga geven en de oogst ervan inoogst, dan zult u de schoof van de eerstelingen van uw oogst naar de priester brengen. En hij zal de garve wuiven voor de Heer opdat u aanvaard wordt; op de dag na de sabbat zal de priester die wuiven. Nu, op de dag wanneer u de schoof wuift, zult u een mannelijk lam van één jaar zonder enig gebrek tot een brandoffer aan de Heer aanbieden. Z'n graanoffer zal dan twee tiende van een efa fijn meel zijn, gemengd met olie, een gave door vuur aan de Heer voor een tevredenstellend aroma, met zijn plengoffer, een vierde hin wijn. Tot op dezelfde dag, totdat u de gaven van uw God hebt binnen gebracht, zult gij noch brood noch geroosterd graan eten, noch nieuw gewas. Het moet een eeuwigdurende statuut zijn doorheen uw geslachten, in al uw woonplaatsen " (Leviticus [Vayikra] 23:9-14 NAS).

Inzicht in de Feestceremonie

Het vieren gebeurde als volgt wanneer de staande rijpe gerst- en tarweoogst klaar is om te worden geoogst. Die viert zou een schoof van de staande oogst nemen en naar de priester brengen. De alleenstaande schoof heette "de schoof der eerstelingen." De priester moest vervolgens deze schoof aannemen en wuiven vóór de H-r in Zijn huis. Dit moest "de dag na de sabbat" worden gedaan. Voorgescreven offers moesten ook samen met de schoof worden aangeboden.

De Schoof der Eerstelingen in de Bijbel

G-d gebod het volk een schoof van de oogst te brengen (Leviticus [Vayikra] 23:10). Het Hebreeuwse woord voor 'schoof' is *omer*. Een *omer* wordt gedefinieerd als "een maat voor droge dingen, die een tiende deel van een efa bevat." De definitie van een *omer*, een tiende deel van een efa zijnde, is te vinden in Exodus (*Shemot*) 16:36. Een efa bevat 10 *omers* graan. Vergeet niet dat God de mensen beval om drie keer per jaar naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) te komen om de feesten van het Pascha (*Pesach*), Pinksteren (*Sjawoe'ot*), en Loofhuttenfeest (*Sukkot*) te vieren. Alle drie deze feesten zijn agrarische oogstfeesten. Het Pascha (*Pesach*) is de gerstoogst. Pinksteren (*Sjawoe'ot*) is de tarweoogst. Beide feesten zijn eerstelingen oogsten vóór de laatste oogst die aan het eind van het jaar kwam tijdens het Loofhuttenfeest (*Sukkot*), wat de vruchtenoogst is.

De oogst staat voor allen die hun geloof, hoop, en vertrouwen (*emunah*) in de Messias *Yeshua* zouden stellen (Matteüs [*Mattityahu*] 13:39, Marcus 4:26-29, Lucas 10:1-12; Openbaring 14:14-16). De schoof is dus de eerste van de eerste opbrengst. Aangezien een schoof in de Bijbel gebruikt wordt om een persoon of personen te typeren (Genesis [*Bereishit*] 37:5-11), vertegenwoordigt een schoof geestelijk de mensen die de Messias in hun hart aannemen.

De natie van Israël was vertrouwd met het concept van de eerste vruchten of de eerstgeborene. De eerste vruchten waren altijd de meest uitgelezene, de allereerste, de voornaamste, de beste, het uitmuntende van alles wat zou volgen. Ze waren heilig voor de H-r. Het concept van de eerste vruchten of eerstgeborene is een belangrijk thema in de Bijbel. Dit kan op de volgende Schriftplaatsen gezien worden: Exodus (*Shemot*) 23:16,19; 34:26; Leviticus (*Vayikra*) 2:12,14; 23:20; Numbers (*Bamidbar*) 18:12-15,26; Deuteronomium (*Devarim*) 18:1-5; 26:2-4,10, 2 Kronieken 31:5; Nehemia 10:35-39, Spreuken (*Mishlai*) 3:9, Jeremia (*Yermiyahu*) 2:3; Ezechiël (*Yechezekel*) 44:30, 48:14, Maleachi 3:8-14, Hebreeën 6:20; 7:1-8.

Alles op aarde, zowel mens als dier, moest aan de H-r als eerste vruchten voor Hem worden aangeboden.

1. **De eerstgeborene van zowel mens als dier werden geheiligd (heilig gemaakt) en aan de H-r aangeboden** (Exodus [*Shemot*] 13:2, 22:29).
2. **De eerste vruchten van de ganse aarde werden in lofprijzing en dankzegging aan de H-r op Zijn altaar gepresenteerd** (Deuteronomium [*Devarim*] 26:1-11).

De Zeventiende Nisan -- Opstanding en Verlossing

Het thema van het feest der Eerstelingen is opstanding en verlossing. Er zijn in de Bijbel verschillende belangrijke gebeurtenissen die op deze dag plaatsvonden.

- a) **Noah's (*Noach*) ark rust op de berg Ararat** (Genesis 8:4).
- b) **Israël steekt de Rode Zee over** (Exodus [*Shemot*] 3:18; 5:3, 14).
- c) **Israël eet de eerste vruchten van het beloofde land** (Jozua 5:10-12). Het manna dat G-d uit de hemel gaf tijdens de dagen in de woestijn hield de zestiende Nisan op nadat het volk van het oude koren van het land at. De volgende dag was de zeventiende Nisan, de dag waarop de kinderen van Israël de eerste vruchten van het Beloofde Land aten.
- d) **Haman wordt verslagen** (Esther 3:1-6). In het boek Esther, smeedde Haman plannen om alle Joden in Perzië en Media te doden. Haman had tien zonen (Esther 9:12). Hieruit kunnen we zien dat Haman een type van de valse Messias (antichrist) is. Op de dertiende Nisan werd een decreet uitgestuurd dat alle joden zouden worden gedood (Esther 3:12). Bij het horen van dit nieuws, kondigt Esther een drie-daagse vasten af, die van 14-16 Nisan zou zijn (Esther 4:16). Op de zestiende Nisan, riskeerde Esther haar leven toen ze naar koning Ahasveros ging. De koning vroeg haar, in feite: "Zeg mij, wat wil je?" Esther zei: "Als het de koning goeddunkt, moge de koning en Haman deze dag bij ons naar het banket komen dat ik voor hem bereid heb" (Esther 5:4 NAS). Dit was de zestiende Nisan. Tijdens het banket vroeg de koning Esther opnieuw wat ze wilde en ze vroeg de koning om naar een ander banket te komen dat volgende dag zou plaatsvinden, de zeventiende Nisan. Op deze dag werd Haman (een type van de valse Messias of de antichrist, alsook van Satan [*Ha satan*]) opgehangen.
- e) **De opstanding van *Yeshua*, de Messias** (Johannes 12:24, 1 Korintiërs 15:16-20). *Yeshua* vierden het feest der Eerstelingen door Zichzelf aan te bieden als de eerste vruchten van alle toekomstige generaties (Matteüs [*Mattityahu*] 27:52-53).

Yeshua Is de Eersteling van de Gerst Oogst

1. **Yeshua is de eerstgeborene van Miryam (Maria)** (Matteüs 1:23-25).
2. **Yeshua is de eerstgeborene van G-d de Vader** (Hebreeën 1:6).
3. **Yeshua is de eerstgeborene van ieder schepsel** (Kolossenzen 1:15).
4. **Yeshua is de eerstgeborene uit de doden** (Openbaring 1:5).
5. **Yeshua is de eerstgeborene van vele broeders** (Romeinen 8:29).
6. **Yeshua is de eersteling van de opgestanen** (1 Korintiërs 15:20,23).
7. **Yeshua is het begin van de schepping van G-d** (Openbaring 3:14).
8. **Yeshua is de meest Vooraanstaande** (Kolossenzen 1:18).

Yeshua is inderdaad de Meest Heilige van G-d en wordt door de Vader geheiligd. *Yeshua* is de eerste, de heerlijkste, de meest Vooraanstaande. Hij is zowel de eerstgeborene van G-d en de eerste vruchten voor God. *Yeshua* is de schoof van de eerste vruchten.

Eerstelingen Verwijst Profetisch naar de Opstanding van de Messiah

Het feest van de schoof van de eerste vruchten verwijst profetisch naar de opstanding van *Yeshua*. *Yeshua* profeteerde dat Hij zou opstaan, drie dagen en nachten nadat Hij op de paal/boom werd gedood (Matteüs [*Mattityahu*] 12:38-40, 16:21, Lucas 24:44-46). Dit was in de *Tanach* (Oude Testament) voorafschaduwd te gaan gebeuren, door type en schaduw (Genesis [*Bereishit*] 22:1-6; Exodus [*Shemot*] 3:18; 5:3; 8:27; Esther 4:15-17; Jona 1:7; 2:1-2).

Aangezien *Yeshua* de dag van het Pascha (Pesach), de veertiende Nisan, op de paal/boom werd gedood, en Hij drie dagen en nachten nadat Hij was gedood uit het graf opstond, verrees *Yeshua* uit het graf op de zeventiende Nisan, de dag van het feest der Eerstelingen. In feite wordt *Yeshua* de eerste vruchten genoemd van degenen die uit de dood opstaan.

Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, de eerste vruchten van degenen die ter ruste zijn. Want aangezien door een mens de dood kwam, kwam door een mens ook de opstanding der doden. Want evenals in Adam allen sterven, zo ook zullen in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen orde: Christus de eersteling, daarna degenen die van Christus zijn bij Zijn komst (1 Korintiërs 15:20-23 NAS).

Het was voorspeld dat *Yeshua*, de Messias, in het graf van de rijke zou worden begraven (Jesaja [*Yeshayahu*] 53:9; Matthew [*Mattityahu*] 27:57, Lucas 23:51). Waarom werd *Yeshua* in het graf van Jozef van Arimathea geplaatst? Arimatea was een andere naam voor Ramah, waar Samuel woonde. Het is vijf mijl ten noorden van Jeruzalem (*Yerushalayim*). In feite wordt deze plek vandaag nog steeds Ramah genoemd. In oude tijden was het voor joden gebruikelijk om in Jeruzalem (*Yerushalayim*) begraven te worden. In feite wordt dit nog steeds gedaan want het is een traditioneel geloof in het jodendom dat de opstanding van de doden eerst in Jeruzalem (*Yerushalayim*) zal plaatsvinden.

In het boek Genesis (*Bereishit*) deed Jozef (*Yosef*), de zoon van Jacob (*Ya'akov*), de kinderen van Israël een gelofte doen dat wanneer ze naar het Beloofde Land gingen, ze zijn botten met hen zouden meenemen (Genesis [*Bereishit*] 50:24-26). Ramah was een term die afgoderij vertegenwoordigde. Twee landen werden in de oude wereld de zetel van afgoderij genoemd: Babylon en Egypte. Jozef (*Yosef*), de zoon van Jacob (*Ya'akov*), was ook als Jozef van Ramah bekend. Mozes (*Moshe*) nam de beenderen van Jozef (*Yosef*) mee toen hij en de kinderen van Israël naar Succoth reisden (Exodus [*Shemot*] 13:19-20). Daarom was Jozef's (*Yosef*) graf in Egypte leeg. Het lege graf van Jozef (*Yosef*) van Arimathea (Ramah), dat voor slechtheid stond, was een vervulling van Jesaja (*Yeshayahu*) 53:9.

Jozef (*Yosef*) was een type van de rol van *Yeshua* tijdens Zijn eerste komst, wanneer Hij kwam om de rol te vervullen van de lijdende Messias, gekend als *Messias ben Jozef*. De botten van Jozef (*Yosef*) werden naar Succoth vervoerd. Succoth is een type van het Messiaanse tijdperk ook bekend als het Millennium. Dit is ook een beeld van *Yeshua* zijnde zowel *Messias ben Jozef* en *Messias ben David* - zoals *Yeshua* die tijdens Zijn eerste komst naar de aarde leed, tijdens Zijn tweede komst naar de aarde Koning zal zijn.

Eerstelingen Geestelijk Begrijpen

Geestelijke Toepassing (Halacha). Een schoof wordt in de Bijbel gebruikt om een persoon of personen te typeren (Genesis [*Bereishit*] 37:5-11). *Yeshua* zal naar de aarde terugkeren (*Zechariah* 14:4) bij Zijn wederkomst als Koning over de gehele aarde. Hij zal ook de schoven (de gelovigen in *Yeshua* als de Messias) met Hem brengen (Psalm (*Tehillim*) 126 en Jeremiah (*Yermiyahu*) 31:9-14; Joel 3:11-13; Zacharia 14:3-5; Matthew [*Mattityahu*] 13:37-39, Marcus 4:26-29, Hebreeën 12:1; Judas 14; Openbaring 1:7).

De 144.000 Joodse getuigen die van *Yeshua* getuigen tijdens de *Chevlai Shel Mashiach*, de weeën van de Messias (ook bekend als de verdrukking) zijn eerste vruchten voor G-d tijdens de verdrukking (Openbaring 14:1-4).

Laten we eens in de Bijbel kijken naar enkele Schriftplaatsen over eerste vruchten.

1. **Het natuurlijke is vóór het geestelijke** (1 Korintiërs 15:46).
2. **Israël was G-d's eerstgeborene** (Exodus [*Shemot*] 4:22). Maar, de eerste zal de laatste zijn en de laatste zal de eerste zijn (Marcus 10:31). Daarom werden de heidenen (de *gojim*) de eersten om de Messias te ontvangen (als volk in z'n geheel, er zijn vele niet-joden die dat niet doen) (Jesaja [*Yeshayahu*] 60:1-3, 62:1-3, Handelingen 15 :14-16). Aan het einde van de huidige tijd, zullen de joden als verenigd volk ook *Yeshua* als Messias aanvaarden.
3. **Het evangelie (basar) werd eerst aan de Jood gepredikt en vervolgens aan de niet-Joden** (Romeinen 1:16; 2:9-10; Matthew [*Mattityahu*] 10:5-6, 15:21-28, Handelingen 1:8).
4. **Wij worden opgeroepen om eerst het Koninkrijk van G-d te zoeken** (Matteüs [*Mattityahu*] 6:33).
5. ***Yeshua* was de eerste om uit de dood op te staan** (Handelingen 26:23).
6. **De eerste gelovigen waren een soort van eerste vruchten** (James [*Ya'akov*] 1:17-18).
7. **Degenen die met *Yeshua* in Zijn opstanding uit de doden opstonden werd de eerste vruchten van al degenen die uit de doden zouden opstaan** (Matteüs [*Mattityahu*] 27:52-53; Efeziërs 4:8; 1 Tessalonicenzen 4:13-18).
8. ***Yeshua* hield eerst van ons, en Hij moet onze eerste liefde zijn** (1 Johannes [*Yochanan*] 4:9; Openbaring 2:4).
9. ***Yeshua* is de eerste (Aleph) en de laatste (Tav)** (Openbaring 1:8,11,17; 22:13; Jesaja [*Yeshayahu*] 41:4, 44:6, 48:12).

Hoofdstuk 6

HET FEEST VAN PINKSTEREN (*Shavuot*)

En u zult het Wekenfeest vieren, dat wil zeggen, de eerste vruchten van de tarweoogst ... (Exodus [Shemot] 34:22 NAS).

U zult voor uzelf zeven weken tellen, u zult zeven weken beginnen te tellen vanaf het moment dat u de sikkel begint in het staande graan te zetten. Dan moet u het Wekenfeest vieren voor de Heer, uw God, met een eerbetoon van een vrijwillig offer van uw hand, dat u zult geven, net zoals de Here, uw God, u zegent (Deuteronomium [Devarim] 16:9-10 NAS).

De Omer: Aftellen naar Sinai

De periode "de Omer" genoemd, begint de dag na de sabbat tijdens het Paasfeest (*Pesach*) en gaat door tot *Sjawoe'ot* (Pinksteren). De Thora gebod dat zeven weken worden geteld vanaf het tijdstip van het aanbieden van de *omer*, zoals er staat:

U zult ook voor uzelf tellen vanaf de dag na de sabbat, vanaf de dag wanneer u de schoof van het wuifoffer binnen bracht, er zullen zeven volledige [temimot] sabbatten zijn. U zult vijftig dagen tellen tot de dag na de zevende sabbat, dan zult u een nieuw graanoffer aan de Heer aanbieden. U zult vanuit uw woonplaatsen twee broden voor een wuifoffer binnen brengen.... Op dezelfde dag zult u ook een afkondiging doen; u moet een heilige samenkomst hebben. U zult geen moeizame werk doen. Het is een eeuwige verordening in al uw woonplaatsen door uw generaties heen (Leviticus [Vayikra] 23:15-17,21 NAS).

Omwille van dit telritueel, werd de periode tussen Pascha (*Pesach*) en Pinksteren (*Sjawoe'ot*) bekend als de *omer*. In feite heeft *Sjawoe'ot* geen vaste kalender datum in de Bijbel, maar valt op de dag na de voltooiing van de *omer* telling - dat wil zeggen, de vijftigste dag nadat de *omer* gave gebracht is.

De Ceremonie van de Omer Telling

Over de interpretatie van de woorden "de dag na de sabbat" in het vers dat het tellen van de *omer* gebied bestond een felle controverse tussen de rabbijnen en een verscheidenheid aan joodse sekten. Volgens de rabbijnen, heeft de sabbat geen betrekking op de wekelijkse sabbat, maar inplaats daarvan naar de eerste feestdag van het Paasfeest (*Pesach*). [Dit is 15 Nisan, de eerste dag van Ongezuurde Broden, die (G-d als een hoge sabbat (*shabbaton*) aanwees. Hierdoor begint het tellen van de *omer* traditioneel vanaf 15 Nisan. – vgl. Jozua 5:10-12] Diverse groepen, te beginnen met de eerste eeuwse Sadduceeën en verder de Karaïten van de vroege Middeleeuwen, interpreteerden het woord *sabbat* als de wekelijkse *sabbat* in de Pascha (*Pesach*) tijd. De implicatie van deze interpretatie is dat *Sjawoe'ot* (Pinksteren), die op de dag na de *omer* telling van 49 dagen valt, altijd op een zondag zou plaatsvinden. Vóór het tellen van de *omer*, deze zegen wordt gezegd: "Geprezen zijt Gij, H-r onze God, Heerser van het Universum, die ons met Zijn geboden geheiligd heeft, die ons beveelt van de

omer te tellen." Dit wordt gevolgd door de telling voor de dag: "Vandaag is de eerste dag van de *omer*." De weken worden eveneens geteld. Bijvoorbeeld: "Vandaag is de zeventiende dag van de *omer*, die gelijk staat met twee weken en drie dagen van de *omer*." Dit tellen gebeurt 's nachts, daar de nieuwe dag bij zonsondergang begint, (6:00 n.m). Sommige mensen reciteren Psalm (*Tehillim*) 67 na het tellen, omdat die uit zeven verzen bestaat met een totaal van 49 woorden in het Hebreeuws.

Het Historische Begrip van Pinksteren (*Shavuot*)

In de derde maand nadat de Joden Egypte (*Mitzrayim*) verlieten, kwamen ze in de Sinai woestijn en kampeerden tegenover de berg Sinai. Mozes (*Moshe*) kreeg toen van God de opdracht om de Israëlieten bijeen te verzamelen om de Tora te ontvangen (Exodus [*Shemot*] 19:1-8 NAS). De Israëlieten antwoordden: "*Alles wat de Here gesproken heeft zullen wij doen!*" In het Hebreeuws is dat *Na'aseh V'Nishmah*, wat betekent: "Wij akkoord om te doen nog voordat we hebben geluisterd."

Mozes (*Moshe*) gaf toen de Joden twee dagen om zich te reinigen, hun kleren te wassen, en zich voor te bereiden om de Tora op de derde dag te ontvangen. Tegelijkertijd zei Mozes (*Moshe*) om niet te dicht in de buurt van de berg Sinai te komen. Van 's morgens vroeg bedekten dichte wolken de top van de berg. Donder en bliksem werden vaak gezien en gehoord. Het geluid van de *sjofar* (ramshoorn) werd heel sterk, en de top van de berg werd gehuld in vuur en rook. De Israëlieten stonden met groot ontzag aan de voet van de berg Sinai (Exodus [*Shemot*] 19:9-19). Mozes (*Moshe*), ging dan alleen de berg op, en als hij de top naderde, maakte een machtige stem de Tien Geboden bekend (Exodus [*Shemot*] 19:20-25, 20:1-21).

Latere Ontwikkeling van de Feestdag

Pinksteren (*Sjawoe'ot*) werd van oudsher op verschillende manieren bekeken. Eén daarvan is het te zien als het sluitstuk van de Paasfeest (*Pesach*) periode. De andere is het te zien als een op zichzelf staand feest. Omdat Pinksteren (*Sjawoe'ot*) de openbaring van G-d op de berg Sinai viert, lijkt Pinksteren (*Sjawoe'ot*) een duidelijk onafhankelijke karakter te vertonen. Het wordt immers gerekend tot één van de drie pelgrimsfeesten (Deuteronomium [*Devarim*] 16:16). Toch, beginnend met de Targum (de Aramese vertaling van de Schrift uit de tweede eeuw van de christelijke tijdrekening of gewone tijdrekening, beter bekend als A.D.), wordt in de rabbijnse traditie naar Pinksteren (*Sjawoe'ot*) verwezen als *Atzeret*. Het woord *atzeret* betekent in het Hebreeuws "conclusie." Het woord *atzeret* wordt in de Bijbel bij het feest *Shemini Atzeret* gebruikt (Numeri [*Bamidbar*] 29:35) en lijkt te betekenen "blijf nog een dag met Mij [G-d]." Er is dus een gevoel, dat *atzeret* het laatste deel of voltooiing van een feest is. Daarom wordt *Sjawoe'ot* (Pinksteren) gezien als de afsluiting van de Paasfeest (*Pesach*) periode. Eén sterke verbinding tussen Pascha (*Pesach*) en *Sjawoe'ot* (Pinksteren) is het tellen van de *omer* dat als een keten de twee feesten linkt.

Geestelijke Toepassing (*Halacha*). Omdat *Sjawoe'ot* (*Pinksteren*) het hoogtepunt vormt van het tellen van de *omer* gedurende 50 dagen, wordt *Sjawoe'ot* (*Pinksteren*) de *Atzeret* of de afsluiting van het Paasfeest (*Pesach*) genoemd. Geestelijk gesproken (*halacha*), zijn de gelovigen in de Messias *Yeshua* op een reis uit Egypte (een type van het wereldsysteem en z'n boze wegen) in de wildernis (van het leven), het moment afwachting om G-d van aangezicht tot aangezicht op de berg Sinai te ontmoeten (Exodus [*Shemot*] 3:12). Daar op de berg Sinai (geestelijk), zal G-d Zichzelf voor eeuwig aan ons onthullen op een nieuwe en grotere manier. Voor alle gelovigen in de Messias *Yeshua*, vertegenwoordigt de Thora die op de berg Sinai werd gegeven het Woord van G-d, de hele Bijbel. De gelovige in *Yeshua* ervaart geestelijk *Sjawoe'ot* (*Pinksteren*), wanneer de Heilige Geest van G-d (*Ruach HaKodesh*) hem het Woord van G-d op een meer diepgaande en krachtige manier openbaart, en zijn begrip en verlangen naar de Bijbel neemt overeenkomstig toe.

Thema's van Shavuot (Pinksteren) - Nieuwe Openbaring

Eén thema van *Sjavoe'ot* (Pinksteren) is een nieuwe openbaring van G-d's wil (Leviticus [*Vayikra*] 23:15-16,21). Twee opmerkelijke historische gebeurtenissen vonden op deze dag plaats.

1. **Het geven van de Tien Geboden of de Thora.**

Hierbij moet worden opgemerkt dat het Hebreeuwse woord *Tora*, in het Nederlands vaak vertaald als "wet", in de Hebreeuwse taal niet "wet" betekent, maar "instructie of onderrichting". Door de betekenis van het Hebreeuwse woord *Tora* te begrijpen, kunnen we zien dat de *Tora* nooit bedoeld is geweest, noch ooit door niet-joodse mensen begrepen mag worden als een code van doen en niet doen. Veeleer moet ze worden gezien als G-d's instructie en onderricht aan ons zodat wij Hem beter kunnen begrijpen.

Israël kwam op de derde dag van de derde maand naar de berg Sinai (Exodus [*Shemot*] 19:1). De H-r bezocht het volk drie dagen later (Exodus [*Shemot*] 19:10-17). Daarom werd de *Tora* door God gegeven in de derde maand van de bijbelse religieuze kalender, dat is de maand Sivan, op de zesde dag van deze maand. Deze dag is precies 50 dagen sinds de oversteek van de Rode Zee.

Sjavoe'ot (Pinksteren) wordt de tijd van het geven van de *Tora* genoemd (*Z'man Matan Toraseinu* in het Hebreeuws), want dit is de letterlijke dag dat G-d Zich aan het volk van Israël openbaarde toen ze aan de voet van de berg Sinai stonden.

2. **Het geven van de Heilige Geest (Heilige Geest) door G-d.**

Yeshua is verrezen op het Feest van de Eerstelingen (*Bikkurim*), zoals we in het vorige hoofdstuk lazen. Vijftig dagen na de opstanding van *Yeshua* kwam de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) wonen in de harten en levens van de gelovigen in *Yeshua* (Handelingen 1:8; 2:1-18 en Lukas 24:49; Joel 2:28 -29; Exodus [*Shemot*] 19:16; Jesaja [*Yeshayahu*] 44:3; Deuteronomium [*Devarim*] 16:5-6,16; 2 Koningen 21:4).

EEN VERGELIJKING

Shavuot in the Tanach **(Ex 19)**

- De vijftigste dag
- Geboden van G-d geschreven op platen van steen (Exodus 24:12)
- Geschreven door de vinger van G-d (Exodus 31:18)
- 3000 gedoden (Exodus 32:1-8,26-28)
- De letter van de Torah
- Berg Sinai (Exodus 19:11)

Shavuot in de Brit Hadashah - NT **(Jer 31:31-33)**

- De vijftigste dag
- Geboden van G-d geschreven op onze harten (Jer 31:33; Psalm 40:8; 37:31; Jes 51:7; Ezechiël 11:19-20; 36:22-27; 2 Kor 3:3; Hebr. 8:10)
- Geschreven door de Geest van G-d (2 Kor. 3:3; Hebr. 8:10)
- 3000 levenden (Hand. 2:3841)
- De Geest van de Torah (Rom. 2:29; 7:6; 2 Kor 3:6)
- Berg Zion (Rom. 11:26; ..

Shavuot als een Huwelijk: Een Verlovingscontract

Eén van de mooiste beelden van *Sjawoe'ot* (Pinksteren) is dat van het huwelijk tussen G-d (de bruidegom) en Israël (de bruid).

In de bijbelse bruiloftsviering die G-d gaf (Romeinen 9:4; Hebrreeën 9:1; 1 Kronieken 28:11-12), bestond het huwen uit twee fasen. De eerste fase is de verloving, in het Hebrreeuws *erusin* genoemd. U komt in deze eerste fase van het huwelijk van zodra een verlovingscontract (een *shitre erusin*) tussen de twee partijen is opgesteld. De schriftelijke overeenkomst wordt een *ketoeba* genoemd. Tijdens de verloving, ben je wettelijk getrouwd, maar woon je niet fysiek met je partner. Verloving is zo bindend dat u zonder een echtscheiding, een *get* in het Hebrreeuws, er niet van los kunt komen.

Door de Hebrreeuwse taal te begrijpen, kunnen we zien hoe verloving juridisch bindend is. Voor G-d is Hebrreeuws de pure taal (Sefanja 3:9), en Hebrreeuws zal ons toelaten om diepere spirituele waarheden in de Bijbel te begrijpen die anders moeilijk te begrijpen zouden zijn. Het woord voor verloving is in het Hebrreeuws, *erusin*, dat van het Hebrreeuwse werkwoord *aras* komt. *Aras* is gerelateerd aan het Hebrreeuwse woord *asar*, wat "binden" betekent. Hierdoor kunnen we zien dat de Hebrreeuwse taal naar ons communiceert dat verloving rechtsgeldig bindend is.

Messiaanse Vervulling. In het Nieuwe Testament (*Brit Hadashah*), kunnen we zien dat Joseph (*Yosef*) verloofd was met Maria (*Miryam*) toen de engel Gabriël Maria (*Miryam*) aankondigde dat ze door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) van G-d een zoon, *Yeshua* (Jezus) genaamd, zou krijgen die de Messias zou zijn (Lucas 1:26-35). Toen Jozef (*Yosef*) ontdekte dat zijn verloofde (gehuwde) vrouw Maria (*Miryam*) zwanger was, besloot hij voor een echtscheiding (*get*) te gaan totdat de engel van de H-r hem op andere gedachten bracht door aan hem in een droom te verschijnen (Matteüs [*Mattiyahu*] 1:18-20).

Verloving wordt in de Tora vermeld, in Exodus (*Shemot*) 21:8, Leviticus (*Vayikra*) 19:20; Deuteronomium (*Devarim*) 20:7, 22:23. De tweede fase van het huwelijk is de volheid of voltrekking van het huwelijk. Deze fase van het huwelijk wordt *nesu'in* genoemd.

De Bijbel vertelt ons in Jeremia (*Yermiyahu*) 2:2 dat op de berg Sinaï G-d Zich met Israël verloofde, want er staat geschreven:

Ga en roep voor de oren van Jeruzalem, zeggende: Zo zegt de HEERE: Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd, der liefde uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandeldet in de woestijn, in onbezaaid land. Israel was den HEERE een heiligheid, de eerstelingen Zijner inkomste; ... (Jeremia [Yermiyahu] 2:2-3 SV).

In Exodus 19, toen G-d door de leiding van Mozes (*Moshe*) de kinderen van Israël naar de berg Sinaï bracht, verloofde G-d Zichzelf met Israël. Op de berg Sinaï, gaf G-d de Thora aan Israël (Exodus [*Shemot*] 20:1-21). Op dat moment maakte God een verlovingscontract, een *ketoeba*, met Israël. De *ketoeba* (of schriftelijke verlovingsovereenkomst, welke geacht wordt de Tora te zijn) staat voor "Het boek van het verbond" (het huwelijk is een verbond) dat Mozes (*Moshe*) schreef voorafgaand aan de openbaring op de berg Sinaï (Exodus [*Shemot*] 24: 4,7). Het Boek van het Verbond omschreef de wederzijdse verplichtingen van G-d en Israël, net zoals de *ketoeba* de verplichtingen tussen man en vrouw omschrijft. G-d maakte dus met Israël een huwelijkscontract in Exodus (*Shemot*) 19:3-7.

In Exodus (*Shemot*) 19:8, accepteert Israël God's huwelijksvoorstel. Israël antwoorde in Exodus (*Shemot*) 19:8, "Alles wat de Here gesproken heeft zullen wij doen" (*Na'aseh V'Nishmah* - wij zijn akkoord om te doen nog voor we hebben geluisterd).

In Exodus (*Shemot*) 19:2, kampeerde Israël voor de H-r. Het woord *kamp* is in het Hebreeuws *chanah* en is in dit geval enkelvoud terwijl Israël meervoud is. Daaruit kunnen we zien dat op dat moment geheel Israël één was geworden. Dit is ook een noodzakelijke voorwaarde voor het huwelijk (Genesis [*Bereishit*] 2:24; Efeziërs 5:31).

De bijbelse huwelijksceremonie die G-d gaf, wil dat het huwelijk wordt voltrokken onder een bruiloftbaldakijn (draaghemel), gekend als een *chupah*. In Exodus (*Shemot*) 19:17, bracht Mozes (*Moshe*) het volk uit het kamp om G-d te ontmoeten en ze stonden aan het *nether* deel van de berg. Het woord *nether* in het Hebreeuws betekent eigenlijk dat het volk onder de berg stond. Dit beeld geeft het inzicht dat de berg een *chupah* was geworden en Israël stond onder de berg of onder de *chupah*, de plaats waar de trouwerij plaatsvindt.

Elke trouwerij moet twee getuigen hebben. Ze worden de vrienden van de bruidegom genoemd. Eén daarvan wordt aan de bruidegom toegewezen en één wordt aan de bruid toegewezen. In Exodus (*Shemot*) 19:17, wordt Mozes (*Moshe*) gezien als een van de twee getuigen wiens taak het is de bruid te escorteren om de bruidegom onder de *chupah* (Mount Sinaï) te ontmoeten. Opdat de *ketoeba*, de schriftelijke overeenkomst tussen de echtgenoot en de vrouw, rechtsgeldig wordt bij het voltrekken van het huwelijk, moet het worden ondertekend door de twee getuigen, de vrienden van de bruidegom. Vermits we kunnen zien dat Mozes (*Moshe*) één van de twee getuigen was, was hij het ook die de *Ketoeba* (Torah) moest ondertekenen opdat het huwelijk tussen G-d en Israël ten volle voltrokken zou zijn.

Echter, toen Mozes (*Moshe*) terugkeerde van bij G-d op de berg Sinaï, heeft hij de *Ketoeba* (Tora) niet ondertekend. In plaats daarvan brak hij de twee tabletten (*Ketoeba*) die in zijn rechterhand waren (Exodus [*Shemot*] 32:19) en zodus de *Ketoeba*, die G-d met Israël had gemaakt, niet ondertekenend. Daarom heeft hij Israël niet toegestaan om het huwelijk ten volle aan te gaan. Mozes (*Moshe*) brak de twee tabletten (*Ketoeba*) toen hij zag dat Israël het gouden kalf aan het aanbidden was en dus in hun huwelijk ontrouw werden.

Geestelijk Begrijpen (*Halacha*). Wat betekent het huwelijk m.b.t. de Messias *Yeshua*, en wat is de persoonlijke toepassing (*halacha*) voor ons? Messias *Yeshua* is de bruidegom en de gelovigen in de Messias zijn met Hem verloofd. Toen *Yeshua* naar de aarde kwam zo'n 2000 jaar geleden, kwam Hij zo dat wie z'n vertrouwen en gerustheid (*emunah*) in Hem zou stellen voor eeuwig aan Hem zou verknocht zijn. Dit zou zowel voor joden als niet-joden gelden (John [*Yochanan*] 3:16). Omdat *Yeshua* bij Zijn eerste komst als de lijdende Messias kwam, *Messiah ben Joseph*, steeg Hij op naar de hemel om bij G-d de Vader te zijn, totdat Hij terugkeert bij Zijn tweede komst om de Koning Messias te zijn, *Messiah ben David*. Vandaag woont *Yeshua* niet fysiek bij degenen die op Hem vertrouwen. Daarom zijn de gelovigen in de Messias *Yeshua* momenteel geestelijk met Hem verloofd. Wij zullen het volle huwelijk ingaan en fysiek met Hem wonen tijdens het Messiaanse tijdperk, bekend als het Millennium of Vrederijk. Echter, voordat we fysiek met de Messias kunnen wonen in het Messiaanse tijdperk op aarde, moet de huwelijksceremonie plaatsvinden wanneer de gelovigen in de Messias *Yeshua* met Hem zullen verenigd worden.

Bij de bijbelse huwelijksdienst die G-d gaf, hoort een huwelijksreis nadat u getrouwd bent. De huwelijksreis duurt een week en staat bekend als de zeven dagen van de *chupah*. Zeven dagen is gelijk aan een week. In het Hebreeuws betekent een week: een zeven. Het kan zeven dagen of zeven jaar betekenen (Daniël 9:24-27; Genesis [*Bereishit*] 29:27). In Joel (*Yoel*) 2:16, zien we het huwelijk van de bruid (de gelovigen in *Yeshua*) en de bruidegom (*Yeshua*), waar de bruidegom de kamer uitgaat en de bruid uit haar vertrek. Het woord *vertrek* is het Hebreeuwse woord *chupah*, en de *chupah* verwijst hier naar de Hemel. Na de huwelijksreis in de hemel zal *Yeshua* terugkomen met Zijn bruid om het feestmaal van het huwelijk bij te wonen (*Openbaring* 19:7-14). Dan zullen we fysiek met Hem heersen en regeren tijdens het Messiaanse tijdperk bekend als het Millennium (*Openbaring* 20:4).

Het Uitgieten van G-d's Heilige Geest (Ruach HaKodesh)

In Exodus (*Shemot*) 19:19, klonk een trompet (*sjofar*). De trompet (*sjofar*) die klonk werd luider en luider. Exodus (*Shemot*) 19:19 zegt: "... en God antwoordde hem met donder [door een stem, SV]." Exodus (*Shemot*) 20:18 zegt: "En al het volk bemerkte de donder [zag de donderslagen, KJV] ..."

In de Midrasj - d.i. een rabbijnse commentaar op de Schrift - staat in *Exodus Rabbah* 5:9:

*Toen G-d op de Sinai de Tora gaf, vertoonde Hij ongekende wonderen aan Israël met zijn stem. Wat gebeurde er? G-d sprak en de stem weergalmde in de hele wereld ... Er staat: En alle mensen waren getuige van de donderslagen [Exodus (*Shemot*) 20:18].*

Merk op dat er niet staat "de donder" maar "de donderslagen"; daarom dat R. Jochanan zei dat G-d's stem, terwijl die zich uitte, in zeventig stemmen werd opgesplitst, in zeventig talen, zodat alle naties het zouden begrijpen. ...

In Deuteronomium [*Devarim*] 32:8 staat geschreven: "Toen de Allerhoogste aan de volken hun erfenis verdeelde, toen Hij de zonen van Adam scheidde, zette Hij de volksgrenzen naar het aantal van de kinderen van Israël." In Exodus (*Shemot*) 1:1-5, zien we dat het aantal van de kinderen van Israël dat naar Egypte kwam, 70 was. Daarom vertegenwoordigen de 70 stemmen, zoals uitgelegd door R. Jochanan, alle naties van de wereld, op basis van Deuteronomium (*Devarim*) 32:8 en Exodus (*Shemot*) 1:1-5. Dus werd er gezien dat G-d's stem zich opsplijste in de talen van alle volken op aarde, als een getuigenis voor hen.

In het boek *The Midrash Says* (De Midrasj Zegt), door rabbi Moshe Weissman, schreef de auteur:

Bij gelegenheid van de Matan Tora [het geven van de Tora], hoorden de Bnai Yisrael [kinderen van Israël] niet alleen de Stem van Hashem [de H-r], maar zagen eigenlijk de geluidsgolven zoals ze uit de mond van Hashem [de H-r] voortkwamen. Ze werden gevisualiseerd als een vurige stof. Elk gebod dat de mond van Hashem [de H-r] verliet, reisde het hele kamp rond en vroeg vervolgens aan elke Jood individueel: 'Aanvaardt u voor uzelf dit Gebod met alle halochot [Joodse wet] die er betrekking op heeft?' Iedere jood antwoordde: "Ja" na elk gebod. Tenslotte graveerde de vurige stof die ze zagen zich op de luchot [tabletten].

Messiaanse Vervulling. Deze zelfde ervaring die we zojuist bespraken die op de berg Sinai gebeurde, geschiedde ook 50 dagen na de opstanding van *Yeshua* op de dag van *Sjavoet* (Wekenfeest) ongeveer 2000 jaar geleden. Deze ervaring is ook beschreven in Handelingen 2:1-11 en Hebrëen 12:18-19. Bij de beschrijving van wat er in Exodus (*Shemot*) 20:18 gebeurde, zegt Hebrëen 12:18-19: "En het geluid van een trompet, en de stem van woorden" Het woord *woorden* in Hebrëen 12:19 is het Griekse woord *rhema*, wat betekent "een afzonderlijk woord." In deze passage in Hebrëen kunnen we zien dat hetzelfde wat rabbi Moshe Weissman in zijn commentaar begreep in het eerste *Sjavoet* (Pinksterfeest) op de berg Sinai te zijn gebeurd, precies is wat er gebeurde, zoals we in Hebrëen 12:19 kunnen zien. Het is ook wat er tijdens de eerste *Sjavoet* (Pinksteren) gebeurde na de opstanding van *Yeshua*. Op dit *Sjavoet* (Pinksteren), waren de mensen ook als één (Handelingen 2:1-2; Exodus [*Shemot*] 19:2). Wanneer G-d bij deze gelegenheid Zijn Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) uitstortte begonnen de mensen weer in de verschillende talen van de wereld te spreken (Handelingen 2:1-11). Daaruit kunnen we zien dat de *Sjavoet* (Pinksteren) op de berg Sinai een repetitie (*miqra*) was van de *Sjavoet* (Pinksteren) die onmiddellijk na de opstanding van *Yeshua* zou gebeuren.

De Eerste Trompet (*Shofar*) van G-d

Nog eens, in Exodus 19:19 klonk een trompet (*sjofar*). Deze trompet (*sjofar*) werd luider en luider. De joodse geschriften begrijpen dit als de eerste bazuin (*shofar*) van G-d. De trompet door G-d op de berg Sinaï geblazen, werd opgevat als de eerste van de twee ramshoorns die op de berg Moria aanwezig waren tijdens Abraham's (*Avraham*) offeren van Isaac (*Yitzchak*) in Genesis 22.

Het Joodse volk begreep dat er drie voornaamste trompetten (*shofarim*) zijn die belangrijke gebeurtenissen in het verlossende plan van G-d markeren. Deze drie trompetten zijn bekend als het eerste geschal, de laatste bazuin, en de grote trompet. Genesis (*Bereishit*) 22 is een van de belangrijkste Thora lezingen voor het Joodse volk. In sommige Joodse kringen, wordt het elke dag van de week gelezen, met uitzondering van de sabbat. Het is ook de voornaamste Thora lezing voor *Rosh HaShanah*. Het thema van het hoofdstuk behelst de binding van Isaak op het altaar, in het Hebreeuws bekend als de *Akeidah*, in aanvulling op de zinsnede "om gezien te worden." Het sleutelvers met betrekking tot de zinsnede "om gezien te worden" is Genesis (*Bereishit*) 22:14, want er staat geschreven: "En Abraham noemde de naam van die plaats Jehovah-Jireh [de H-r zal (het) zien of voorzien]: zoals het wordt gezegd tot op deze dag, op de berg van de Heer zal het worden gezien." Genesis (*Bereishit*) 22:4 zegt: "Toen hief Abraham op de derde dag zijn ogen op, en zag de plaats van verre."

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* verwees, in Johannes (*Yochanan*) 8:56, naar deze gebeurtenis die Abraham (*Avraham*) meemaakte, zoals er geschreven staat: "Uw vader Abraham verheugde om Mijn dag te zien: en hij zag die, en was blij." Wat zag Abraham (*Avraham*)? Wat vond op de berg Moria plaats? Abraham (*Avraham*) werd door G-d opgedragen om Isaac (*Yitzchak*) naar de berg Moria te nemen en hem daar te offeren (Genesis [*Bereishit*] 22:2). De eerste en tweede tempels (*Beit HaMikdash*) werden in Jeruzalem (*Yerushalayim*) op de berg Moria gebouwd (2 Kronieken 3:1). Het was in Jeruzalem (*Yerushalayim*) op de berg Moria, waar *Yeshua* op de boom/paal werd gekruisigd. Calvarieberg (Golgotha) lag op de berg Moria. Abraham (*Avraham*) in Genesis (*Bereishit*) 22:4 keek in de toekomst en zag dat G-d de Messias zou gaan opofferen om op de berg Moria op een later tijdstip te worden gedood.

G-d riep Abraham (*Avraham*) om Isaac (*Yitzchak*) te offeren en hem als een brandoffer, in het Hebreeuws bekend als een *olah*, aan te bieden. Dit wordt vermeld in Genesis (*Bereishit*) 22:2-3,6,8,13. Een brandoffer (*olah*) is een offergave die volledig verteerd wordt. Het wordt vrijwillig gegeven en vrijwillig gedaan, gewillig, en met vreugde door beide partijen. De Bijbel vertelt ons dat G-d met vreugde *Yeshua* vrijwillig opofferde en *Yeshua* was bereid en gehoorzaam tot Zijn dood op de boom/paal (Filippenzen 2:8). In Jesaja (*Yeshayahu*) 53:10, staat dat het G-d behaagde *Yeshua* op te offeren.

Toen Abraham (*Avraham*) Isaac (*Yitzchak*) opofferde, geloofde Abraham dat G-d Isaac (*Yitzchak*) uit de doden zou opwekken (Hebreeën 11:17-19). Abraham (*Avraham*) ging gewillig, met vreugde en gehoorzaam omdat hij geloofde dat G-d zou Isaac (*Yitzchak*) zou opwekken uit de dood. Dit is te zien in Genesis (*Bereishit*) 22:5. Hieruit kunnen we zien dat Abraham (*Avraham*) een type en beeld van G-d de Vader was, en Isaac (*Yitzchak*) was een type en beeld van *Yeshua* de Messias. In Genesis (*Bereishit*) 22:8 zei Abraham (*Avraham*) tegen Isaac (*Yitzchak*) dat G-d een lam zou voorzien; *Yeshua* was het lam dat G-d voor ons opofferde (Johannes [*Yochanan*] 1:29).

Dit verhaal is een voorbeeld van de Hebreeuwse uitdrukking "Hier nu, maar nog niet." Abraham (*Avraham*) offerde zijn enige zoon op (Genesis [*Bereishit*] 22:16; Hebreeën 11:17), en G-d offerde Zijn enige Zoon op, *Yeshua* (Johannes [*Yochanan*] 3:16). In plaats van Isaac (*Yitzchak*), offerde Abraham (*Avraham*) een ram op het moment dat de ram gevonden werd, gevangen in het struikgewas (Genesis [*Bereishit*] 22:13). In de Hebreeuwse geschriften vertegenwoordigt de ram de Messias en het struikgewas staat voor de zonden van het volk. In Genesis (*Bereishit*) 22:13 waar "achter hem" staat, is het Hebreeuwse woord *achar*, wat daarna of in de toekomst betekent. Daarom

is de beeldspraak die hier wordt gepresenteerd, dat Abraham (*Avraham*) deze ram zag opgeofferd worden in de toekomst. Dit is waarnaar *Yeshua* verwees in Johannes (*Yochanan*) 8:56.

Nogmaals, met betrekking tot het verhaal in Genesis 22 wordt de linker hoorn van de ram die in het struikgewas werd gevangen (Genesis [*Bereishit*] 22:13) het eerste geschal (*shofar*) geheten en de rechter hoorn van de ram wordt het laatste geschal (*shofar*) geheten.

De Drie Trompetten (*Shofarim*) van G-d

De drie grote trompetten (*shofarim*) die belangrijke gebeurtenissen in het verlossende plan van G-d markeren, worden met dagen in de bijbelse kalender geassocieerd. De eerste bazuin is verbonden met en werd door G-d geblazen op het feest van *Sjavoeot* (Pinksteren) toen G-d de Thora gaf aan het Joodse volk bij de berg Sinaï (Exodus [*Shemot*] 19:19).

De laatste bazuin wordt geassocieerd met en wordt op *Rosh Hasjana* geblazen. (*Rosh HaShanah* wordt in het volgende hoofdstuk besproken.) De bijbelse naam voor *Rosh HaShanah* is *Jom Teruah*, dat in het Hebreeuws "de dag van het ontzuenderende geschal" betekent. Dit geschal (*sjofar*) wordt door de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) in 1 Korintiërs 15:51-53 genoemd. Omdat de laatste bazuin alleen op *Rosh Hashana* wordt geblazen en omdat de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) duidelijk vermeldt dat de Opname (*natzal*) van de gelovigen in *Yeshua* de Messias bij de laatste bazuin zal plaatsvinden, liet de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) duidelijk verstaan dat de opname van de gelovigen in de Messias op een *Rosh HaShanah* zal gebeuren.

De grote bazuin (*sjofar HaGadol*) wordt geassocieerd met en wordt geblazen op *Yom Kippur*. *Yeshua* zei dat Hij bij Zijn tweede komst zou terugkeren bij het geluid van de grote bazuin (Matteüs [*Mattityahu*] 24:30-31). Omdat de grote bazuin (*sjofar HaGadol*) alleen op *Yom Kippur* wordt geblazen en omdat *Yeshua* zei dat Hij zou terugkomen met het geluid van een grote bazuin, vermeldde *Yeshua* heel duidelijk dat Hij op een *Yom Kippur* zou terugkeren. (Dit zal meer in detail besproken worden in het hoofdstuk over *Yom Kippur*.) De eerste en de laatste bazuin zullen dus betrekking hebben op de ramshoorn in Genesis (*Bereishit*) 22. Nogmaals, de eerste bazuin (*shofar*) is de linker hoorn van de ram en de laatste bazuin (*shofar*) is de rechter hoorn van de ram. De bazuin (*shofar*) in Exodus (*Shemot*) 19:19, die door G-d werd geblazen, is de eerste bazuin.

Het Geestelijk Inzicht van *Shavuot* (Pinksteren)

Geestelijke Toepassing (Halacha). Het geven van de Tora op de berg Sinaï bracht met zich het Aäronisch priesterschap, het offer-systeem, de tabernakel, de sabbat dagen, de feesten, de civiele en ceremoniële wetten, en de Tien Geboden (Exodus [*Shemot*] 19:17,20; 20: 1,21-22; 21:1-2,12, 22:1,16; 23:10-11,14; 24:1-8,12,18; 25:1,8-9,40; 28: 1; 31:12-18, 32:1, 34:27-28, Hebreeën 8:1-6; 9:1-12,15,18-24, 10:1,10, 13:20). Deze dingen werden door G-d gegeven als een schaduw van toekomstige dingen (Hebreeën 10:1) om ons te leren (Galaten 3:24) over de Messias *Yeshua* en het verlossende werk van G-d (Kolossenzen 2:16-17). *Sjavoe'ot* (Pinksteren) in de wildernis was de geboorte van de gemeente (*kehilat*) (Handelingen 7:38). De dingen op de berg Sinaï gegeven, waren goddelijk en van G-d, maar op een fysieke manier getoont (Hebreeën 9:1) zodat wij de geestelijke waarheden die G-d met ons wilde communiceren zouden kunnen begrijpen (1 Pet. 2:5-9). God gaf Israël dus op de berg Sinaï het verbond, de Tora, de diensten, de orakels van G-d, en de beloften (Romeinen 9:4-5, 3:2), die goddelijk waren (Hebreeën 9:1), om ons over de Messias te leren (Psalm [*Tehillim*] 40:7). Laten we, met dit in gedachten, eens kijken naar de geestelijke inzichten die G-d op *Sjavoe'ot* naar ons aan het communiceren was.

De Twee Gerezen Beweegbroden (Leviticus [Vayikra] 23:15-17)

Dit moest een nieuwe maaltijd offergave aan de H-r zijn (Leviticus [Vayikra] 23:16, Numeri [Bamidbar] 28:26). Er moesten twee met zuurdesem gebakken beweegbroden zijn (Leviticus [Vayikra] 23:17). Op het Pascha (*Pesach*) was zuurdesem absoluut verboden (Exodus [Shemot] 12:15,19-20) en in de gewone spijsoffergave was geen zuurdesem toegestaan (Leviticus [Vayikra] 2:1,4-5: 11). We zagen eerder dat zuurdesem zonde vertegenwoordigt (1 Korintiërs 5:6-8; Galaten 5:9). Het Pascha (*Pesach*) en Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) spraken van de dood en begrafenissen van *Yeshua* die zonder zonde was. Maar op *Sjavoe'ot* (Pinksteren), beval G-d juist het tegenovergestelde. Waarom?

Sjavoeot (Pinksteren) spreekt van de geboorte van Israël als natie, evenals van de geboorte der gemeente (*kehilat*) van gelovigen in *Yeshua* door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*). De twee broden spreken van Israël en de gemeente van gelovigen in de Messias. Hoewel zowel Israël als de gemeente (*kehilat*) van gelovigen in de Messias *Yeshua* door God zijn gekozen en voor Hem heilig zijn, wordt zonde nog steeds in Israël gevonden en bestaat zonde nog steeds in de gemeente van de gelovigen. Het Pascha (*Pesach*) en de ongezuurde broden (*Hag HaMatzah*) spreken in de eerste plaats van *Yeshua* die zonder zonde is, maar *Sjavoeot* (Pinksteren) spreekt van Israël en de gemeente (*kehilat*) van gelovigen waarin de zonde nog steeds bestaat.

We hebben net verklaard dat de twee beweegbroden van Israël en de gemeente (*kehilat*) van gelovigen in de Messias spreken. De getal twee in de Bijbel is het getal van getuigen en getuigenis. Bijvoorbeeld, twee getuigen in de Bijbel staven een waarheid (Matteüs [Mattityahu] 18:19-20, Deuteronomium [*Devarim*] 19:15, Johannes 5:30-33,36-37, Lucas 24:44, 1 Johannes 5: 8; Openbaring 12:11, 11:3). De Tien Geboden zijn op twee stenen geschreven (Exodus [Shemot] 31:18). Ook worden de Tien Geboden vervuld door twee geboden te gehoorzamen (Matteüs [Mattityahu] 22:34-40). Messias en Zijn gemeente (*kehilat*) van de gelovigen getuigen van de liefde, genade, en het plan van G-d voor de hele wereld.

Het spijsoffer moest een offergave zijn die door het vuur op het altaar verbrand werd. Een werk van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) is een onderdompeling (doop) van vuur (Lucas 3:16). Vuur is wat G-d gebruikt om de zonde uit het leven van een gelovige in de Messias te branden (1 Korintiërs 3:13-15; 1 Pet. 1:7). De volgelingen van *Yeshua* worden verondersteld een rechtvaardig (*tzaddik*) leven voor G-d te leven (Efeziërs 4:17-32; 5:1-13; Kolossenzen 3:1-13; Romeinen 8:1-4).

Twee tienden Efod Fijn Meel (Leviticus [Vayikra] 23:17)

Het malen en pletten van tarwe geeft fijn meel. De fijne bloem spreekt van het zuiverings-proces dat ons geloof doormaakt naarmate we in overeenstemming worden gebracht met het beeld van de Messias *Yeshua* en aan Zijn beproevingen, testen, verleidingen en lijden deelnemen (Zach. 13:9, Rom. 5:3-5, 8: 29,35-39; 2 Kor. 1:3-11; 1 Petr. 1:7; 4:12-19; Openbaring 3:18).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* was de tarwe die in de grond werd geplant (Johannes [Yochanan] 12:24, 1 Korintiërs 15:35-38,42-44). Zoals tarwe geslagen (gedorst) en gezuiverd wordt om fijn meel te worden, zo werd de Messias geslagen en gekneusd, want Hij werd dat fijn meel (Jesaja [Yeshayahu] 28:28, 52:14, 53:1-6, Psalm [Tehillim] 81:16 ; 147:14).

Heilig voor de H-r voor de Priester (Leviticus [Vayikra] 23:20)

Hoewel de twee beweegbroden gegist waren, beschouwde de H-r ze heilig m.b.t. Hemzelf voor de priester. Zoals eerder vermeld vertegenwoordigden de twee beweegbroden die de priester wuifde zowel Israël als de gemeente (*kehilat*) van gelovigen in *Yeshua*. Zowel de Joodse gelovigen in *Yeshua*, vertegenwoordigd door Israël, en de niet-Joodse gelovigen, vertegenwoordigd door de gemeente (*kehilat*), bestaan uit personen die gist zijn. We zondigen nog steeds voor G-d niettegenstaande dat we gelovigen in de Messias zijn. In weerwil van deze zonde, want wij zijn gelovigen in *Yeshua* en trachten met heel ons hart Hem te dienen en lief te hebben, worden we als heilig voor G-d beschouwd (Deuteronomium [Devarim] 7:6-8, 14:2, Lukas 1:68, 72-75; Efeziërs 1:4; 5:27; Kol. 1:22-24, 1 Thess. 4:7; Titus 2:12; 1 Pet. 1:15-16).

Een statuut voor altijd (Leviticus 23:21)

De Heilige Geest kwam voor altijd wonen bij de gelovige in *Yeshua* (Johannes [Yochanan] 14:16-17). Daarom zouden de volgelingen van *Yeshua* een voortdurende Sjavoeot (Pinksteren) ervaring moeten hebben; dagelijks.

Het Feest van de Eerstelingen Oogst (Ex. [Shemot] 23:16, 34:22, Num. [Bamidbar] 28:26)

Sjavoeot (Pinksteren) wordt het Wekenfeest, het feest van de Oogst, of het feest van de Eerstelingen genoemd. Het Paasfeest (*Pesach*) betrof de gerst oogst en *Sjavoe'ot* (Pinksteren) de tarweoogst (Exodus [Shemot] 34:22, Ruth 1:22; 2:23; Joel 1:11).

Israël werd een land van gerst en tarwe genoemd (Deut. [Devarim] 8:7-8; 2 Kronieken 2:15; Jeremia [Yermiyahu] 41:8). De lente tarwe en gerst oogst gingen vooraf aan de grote oogst in de herfst, het Feest van de Inzameling (Exodus [Shemot] 23:16, 34:22). Zowel de lente en de herfst oogsten waren afhankelijk van regenval op het juiste tijdstip. De najaarsregens worden de vroege regen genoemd. De lente regens heten de laatste regen. Van de vroege regen wordt in Deuteronomium gesproken (Devarim) 11:10-15, 28:12, Leviticus (Vayikra) 26:4; Joel 2:23,28-29 en Zacharia 10:1. De regen is profetisch gezien de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) op het leven van mensen individueel naarmate zij *Yeshua* in hun leven aanvaardden en de Heilige Geest toelaten hen te onderwijzen en te instrueren over de wegen van G-d. De vroege regen en de late regen leren ons ook over het uitgieten van G-d's Heilige Geest op alle vlees gezamenlijk. De vroege regen verwijst naar de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) tijdens de eerste komst van *Yeshua* en de laatste regen verwijst naar de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) tijdens *Yeshua's* tweede komst.

Zoals we zien, spreekt de oogst over de redding van mensen. De lente oogst was het begin van de oogst van mensen die *Yeshua* als Messias zouden ontvangen; met de grootste oogst op het einde van dit tijdperk (Matteüs [Mattityahu] 13:39, 9:37-38, Marcus 4:29). De najaars oogst of de oogst aan het einde van deze huidige tijd (*Olam Hazeh*) is in de zevende maand op de bijbels religieuze kalender. *Sjavoe'ot* (Pinksteren) is in de derde maand. Vanaf *Sjavoe'ot* (Pinksteren), zijn er vier maanden tot de laatste oogst in de herfst (John [Yochanan] 4:34-35). De najaars oogst is de vruchten oogst.

Messiaanse Vervulling. G-d zei dat de komst van *Yeshua* zoals de eerste en laatste regen op de aarde zou zijn (Hosea 6:1-3; Joël 2:23). Jakobus (*Ya'akov*) verbindt de komst van de H-r aan de vroege en late regen (Jakobus [Ya'akov] 5:7). *Yeshua's* dood, begravenis en opstanding was in de lente van het jaar; de uitstorting van de Heilige Geest na de opstanding van *Yeshua* was in de lente

van het jaar, en allen die geloofden werden eerstelingen van de gehele oogst en waren een onderdeel van de lente oogst. *Yeshua's* tweede komst zal in de herfst van het jaar zijn en het grootste aantal gelovigen zullen dan geloven. *Yeshua* sprak over deze geweldige oogst aan het einde van deze huidige tijd (*Olam Hazeh*) in Matthew (*Mattityahu*) 13:39, 24:13-14 en Openbaring 14:6,15-16.

Een Oogst van Vrijwillige Offergaven en Gejuich (Deut. [*Devarim*] 16:9-11,16-17)

Als gelovigen in *Yeshua* moeten we, wanneer we voor G-d komen, van onszelf geven, met inbegrip van onze tijd, talenten en geld, en ze Hem met een vreugdevol hart aanbieden (Hand. 4,32-37; 1 Korintiërs 16:1-2 , 2 Korintiërs 8-9).

De Conclusie van de Voorjaars Feesten

Dit sluit de studie van de lente feesten af. We hebben gezien hoe de lente feesten in drie dimensies van toepassing zijn. Ze zijn historische voor de natie van Israël, zij zijn vervuld in de Messias *Yeshua*, en zij beschrijven hoe de individuele gelovige moet wandelen (*halacha*) en zijn leven voor G-d leven. Met andere woorden, we zien dat G-d voor elk individu een plan heeft om gewillig tot Hem te komen. Dus de voorjaars feesten waren niet alleen historisch, maar ze waren ook ons type en voorbeeld (1 Korintiërs 10:1-2,6,11).

Voor het natuurlijke Israël was het Paasfeest (*Pesach*) hun bevrijding uit de slavernij van Egypte (*Mitzrayim*) (Exodus [*Shemot*] 12). Ongezuurde Brood (*Hag HaMatzah*) was de afscheiding van het land Egypte in de onderdompeling (*doop*) in de Rode Zee en de Wolk in de woestijn (1 Korintiërs 10:1-2). Ten slotte heeft G-d het volk naar de berg Sinaï geleid (Exodus [*Shemot*] 19:1) waar zij *Sjawoe'ot* (Pinksteren) ervoeren en God Zich aan het volk openbaarde op een diepere en grotere manier dan Hij ooit eerder deed.

Messiaanse Vervulling. De lente feesten werden door *Yeshua* vervuld. De Messias, die ons Pascha Lam was, stierf op de dag van het Pascha (*Pesach*). Hij was zonder zonde en is het Brood van het Leven. *Yeshua* was in het graf op de dag van de Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) en Hij is de tarwekorrel die in de aarde werd begraven. *Yeshua* stond op als Eersteling van de gerst oogst, Hij Zelf is de eerste van die uit de dood zouden opstaan en een opstandingslichaam ontvangen. Tenslotte werd de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) uitgestort op alle vlees tijdens het *Sjawoe'ot* feest (Pinksteren) om alle gelovigen in de Messias te verzamelen om G-d's voorjaars oogst op de aarde te zijn. Zoals deze vier feesten in detail de belangrijke gebeurtenissen tijdens de eerste komst van de Messias beschrijven, toen Hij als de lijdende Messias kwam, *Messiah ben Joseph*, om na de val van de mens in de Tuin van Eden zowel de mens als de aarde terug bij G-d te brengen, zullen wij zien dat de najaarsfeesten ons een geweldige inzicht en begrip geven over de gebeurtenissen van *Yeshua's* tweede komst. Dan zal Hij terugkeren als de Koning der Koningen en Heer der Heren en naar de aarde terug komen als de koninklijke Messias, *Messiah ben David*, om te regeren en te heersen op aarde tijdens de Messiaanse tijdperk of het Millennium.

Geestelijke Toepassing (*Halacha*). Iedere keer dat iemand *Yeshua* de Messias als zijn eigen Verlosser ontvangt, ervaart hij geestelijk het Pascha (*Pesach*). Hij moet Egypte onvluchten (het kwaade wereld-systeem en zijn wegen) en vertrouwen (*emunah*) in de Messias, het Lam van G-d, en *Yeshua* toestaan de deurpost van zijn hart te zijn. Als gelovigen moeten we dan streven naar heilig leven voor G-d en Ongezuurde Broden (*Hag HaMatzah*) beleven. Net zoals *Yeshua* uit de dood opstond, moeten we onze voormalige wegen voor onszelf als dood beschouwen en de nieuwheid van het leven in de Messias beoefenen. Zodra we dit doen, kunnen we in de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) worden ondergedompeld (gedoopt) en de macht van God (de zalving) in ons leven hebben. Op dat moment zal G-d ons beginnen mee te nemen op een geestelijke reis door de wildernis van het leven heen.

In het proces van bittere teleurstellingen en moeiten van het leven ervaren, zal Hij als we onze ogen op G-d gericht houden ons meenemen van het Pascha (*Pesach*) naar *Sjawoe'ot* (Pinksteren), waar Hij Zijn wegen en Zijn Woord, de Bijbel, diepere en geleidelijk aan zal onthullen. Door onze ogen op de Messias te houden door de moeiten van het leven heen, zal God niet alleen Zijn Woord, de Bijbel, op een grotere manier aan ons onthullen, maar Hij zal ons geloof ook verfijnen als fijn meel net zoals bij de tarwe gebeurt. Ondertussen, als we ons ganse vertrouwen (*emunah*) in *Yeshua* stellen tijdens onze geestelijke reis in de wildernis van het leven terwijl G-d ons geloof verfijnt en Zichzelf aan ons op een grotere manier openbaart, zal onze geestelijke reis niet in de wildernis van het leven eindigen. In plaats daarvan zal G-d ons meenemen naar de geestelijke ervaring van de najaars feesten en ons geestelijk beloofde land. Het is wanneer we geestelijk najaars feesten

ervaren, in het bijzonder het Loofhuttenfeest (*Sukkot*), en ingaan in ons geestelijk beloofde land, dat G-d ons leven voor Hem op een geweldige manier zal zalven naarmate wij leven en Hem dienen. Wij zullen dan de grootste vreugde van ons hele leven beleven. Onuitsprekelijke vreugde! Daarover gaat het Loofhuttenfeest (*Sukkot*). Het wordt genoemd "de tijd van onze vreugde" en deze vreugde is waar we naar moeten uitkijken als we in de volgende hoofdstukken over najaars feesten lezen.

Hoofdstuk 7

ROSH HASHANAH (Hoofd v/h Jaar)

De Teshuvah-tijd

Een speciaal jaargetijde bekend als *Teshuvah*, dat in het Hebreeuws betekent "terug keren of zich bekeren", begint op de eerste dag van de maand Elul en duurt 40 dagen, eindigt met *Yom Kippur* (Grote Verzoendag). Dertig dagen verder in *Teshuvah*, op 1 Tisjrie, komt *Rosh HaShanah*. Daarmee begint een laatste periode van tien dagen die ingaat op *Rosh HaShanah* en eindigt met *Yom Kippur*. Deze staan bekend als de Hoge Heilige Dagen en als de Ontzagwekkende Dagen (*Yamim Nora'im*, de dagen van ontzag). De sabbat die binnen deze periode van tien dagen valt heet *Shabbat Shuvah*, de Sabbat van Terugkeer. Vijf dagen na *Yom Kippur* komt *Sukkot* (het Loofhuttenfeest). *Teshuvah* begint op 1 Elul en sluit af op 10 Tisjri, *Yom Kippur*. Elke ochtend tijdens de 30 dagen van de maand Elul, wordt de trompet (*sjofar*) of ram's hoorn geblazen om de mensen te waarschuwen zich te bekeren en naar G-d terug te keren.

Teshuvah (bekereren) richt tot alle mensen. Degenen die in de Messias geloven worden verzocht hun leven te onderzoeken en te zien waar ze van G-d zijn afgeweken. Het is een oproep om de Schriften en het bewijs te onderzoeken dat de Messias was wie Hij zei dat Hij was.

God heeft altijd al een ingesteldheid gehad om mensen te waarschuwen voordat Hij een oordeel afkondigt. God waarschuwde de mensen vóór de zondvloed, en Hij waarschuwde Nineve voordat het geruïneerd zou worden. Hij verlangt niet dat iemand de toorn van Zijn oordeel ontvangt (Ezechiël [*Yechezekel*] 18:21-23,30-32; Sefanja 2:1-3; 33:1-7, 2 Petrus 3:9).

De hele maand Elul is een 30-dagen durend proces van voorbereiding door middel van persoonlijk onderzoek en berouw voor de komende Hoge Heilige Dagen. De Sjofer wordt na elke ochtend dienst geblazen. Ook Psalm 27 die met "De Heer is mijn licht en mijn heil" begint, wordt aan het eind van de ochtend en avond liturgie gereciteerd. De boodschap van 1 Elul tot en met *Rosh HaShanah* is duidelijk: Bekeert u vóór *Rosh HaShanah*. Wacht niet tot na *Rosh HaShanah*, of je zult jezelf in de dagen van Ontzag tegenkomen.

Er zijn uitdrukkingen of zinnen die ons in de tijd van *Teshuvah* (beking) helpen de dagen te identificeren. Net zoals nog niet geïntegreerde buitenlanders verward kunnen raken als ze Amerikanen Thanksgiving Day horen "Kalkoen Dag" of "Pelgrims Dag" noemen, kunnen niet-Joodse gelovigen in *Yeshua* verward raken door de verschillende termen voor de belangrijkste feesten van de H-r.

Rosh HaShanah: Namen, Themas, and Gezegden

1. *Teshuvah* (beking)
2. *Rosh HaShanah* (Hoofd van het Jaar, Verjaardag van de Wereld)
3. *Yom Teruah* (Dag van de Ontwaakstoot / Feest van de Bazuinen)
4. *Yom HaDin* (Dag des Oordeels)
5. *HaMelech* (de Kroning van de Messiah)
6. *Yom HaZikaron* (Herdenkings- of Gedenkdag)
7. De tijd van Jacob's (*Ya'akov*) moeite (de weeën van de Messias, *Chevlay shel Mashiach*)

8. De opening van de poorten
9. *Kiddushin/Nesu'in* (de huwelijksceremonie)
10. De opstanding van de doden (opname, *natzaI*)
11. De laatste bazuin (*shofar*)
12. *Yom Hakeseh* (de verborgen dag)

Rosh HaShanah: Het Hoofd van het Jaar - Verjaardag van de Wereld

Rosh HaShanah markeert het Joodse Nieuwjaar en is een deel van de tijd van bekering. *Rosh* betekent in het Hebreeuws "voornaamste of hoofd" en *shanah* betekent "jaar." *Rosh HaShanah* is het hoofd van het jaar op de burgerlijke kalender, en is ook bekend als de verjaardag van de wereld aangezien de wereld op deze dag werd geschapen (*Talmoed, Rosh Hasjana 11a*).

De Joodse traditie gelooft dat Adam op deze dag geschapen werd (*Misjna, San Hedrin 38b*). Hoe hebben ze besloten dat dit de dag van het jaar was dat de wereld werd geschapen? Omdat de eerste woorden van het boek Genesis (*Bereishit*), "in het begin," door wijziging van de volgorde *Aleph b'Tishrei* lezen, of "op de eerste van Tisjri." Daarom is *Rosh HaShanah* bekend als de verjaardag van de wereld, want de traditie vertelt ons dat toen de wereld werd geschapen.

Opmerking: Er zijn vier Nieuwjaaren in de Joodse kalender. 1 Nisan is de Nieuwjaarsdag van koningen (de datum voor het bepalen van hoeveel jaren een koning heeft geregeerd) en voor de maanden (Nisan is de eerste maand). 1 Elul is het Nieuwjaar voor de tiendenheffing van de dieren. 15 Sjewat (*Tu Bishvat*) is het Nieuwjaar voor de bomen, en 1 Tisjrie is het Nieuwjaar der jaren. Het markeert ook de verjaardag van de schepping van de wereld.

Tijd van Viering

Rosh HaShanah wordt gedurende twee dagen gevierd. Het komt op de eerste en tweede dag van de Hebreeuwse maand Tisjri (meestal in september of oktober), dat is de eerste maand van het bijbelse burgerlijke kalender. De maand Tisjri is de zevende maand in de bijbelse religieuze kalender. Dit lijkt misschien vreemd dat *Rosh Hashana*, Nieuwjaar, op de eerste en tweede dag is van Tisjri, de zevende maand op de bijbelse religieuze kalender. De reden dat *Rosh HaShanah* de zevende maand is in de bijbelse religieuze kalender, is dat G-d de maand Nisan tot eerste maand van het jaar maakte in herinnering aan de goddelijke bevrijding van Israël uit Egypte (Exodus [*Shemot*] 12:2; 13:4). Maar volgens de traditie, is de wereld op Tisjrie geschapen, m.n. werden Adam en Eva op de eerste dag van Tisjri geschapen en het is vanuit Tisjrie dat de jaarlijkse cyclus begon. Daarom wordt *Rosh HaShanah* op deze tijd gevierd.

Waarom Is Rosh HaShanah Twee Dagen Lang?

In tegenstelling tot andere feesten die in de diaspora (de verspreiding, verwijzend naar Joden die buiten het Heilige Land van Israël leven) gevierd worden wordt *Rosh HaShanah* gedurende twee dagen gevierd vanwege onzekerheid over het vieren van de feesten op de juiste kalenderdag. *Rosh HaShanah* is de enige feestdag in Israël die gedurende twee dagen wordt gevierd. Zoals met alle andere feesten, hing de onzekerheid samen met een kalender die afhankelijk was van wanneer de nieuwe maan werd afgekondigd, door de rabbinale rechtbank in Jeruzalem (*Yerushalayim*) die in vroegere tijden het begin van elke nieuwe maand aangaven. Het probleem van *Rosh HaShanah*

wordt versterkt door het feit dat hij op *Rosh Chodesh* valt, de nieuwe maan zelf. Daarom zou het zelfs in Jeruzalem (*Yerushalayim*) moeilijk zijn geweest om iedereen tijdig te laten weten dat het nieuwe jaar was begonnen. Om dit probleem op te lossen, kwam een tweedaagse *Rosh HaShanah* in gebruik zelfs in Israël. Het creëren van een tweedaagse *Rosh HaShanah* was ook bedoeld om de naleving van elke dag te versterken; in de rabbijnse zienswijze worden de twee dagen beschouwd als een *yoma arikhta*, één lange dag.

Yom Teruah: De Dag van de Ontwaakstoot

In Psalm (*Tehillim*) 98:6 staat geschreven: "Met trompetten en het geluid van de hoorn juicht van vreugde voor de Koning, de Heer" (NAS³). De zegen die we van G-d krijgen als we de betekenis van *Rosh HaShanah* en het blazen van de trompet (*sjofar*) begrijpen, is te vinden in Psalm (*Tehillim*) 89:15, want het is geschreven: "Hoe gezegend is het volk dat het blijde geluid [stoot op de *sjofar*] kent..." (NAS).

Naar *Rosh HaShanah* wordt in de Tora verwezen als *Jom Teruah*, de Dag van het Klinken van de *Sjofar* (of de Dag van de Ontwaakstoot). Op *Jom Teruah*, de Dag van het Klinken van de *Sjofar*, is iedereen verplicht de *Sjofar* te horen (*shema*). De *mitswa* (of bijbelse gebod [Johannes (*Yochanan*) 14:15]) aangaande de *sjofar* is de *sjofar* horen (*shema*) geblazen worden, niet echt zelf blazen, vandaar de zegen, "het geluid van de *Sjofar* horen."

Teruah betekent "een ontwaakstoot." Een thema dat met *Rosh HaShanah* verband houdt is het thema "ontwaken." *Teruah* wordt ook vertaald als "juichen." Het boek Jesaja (*Yeshayahu*), hoofdstuk 12, plaatst het juichen in de context van de duizend jaar heerschappij van de Messias, de *Athid Lavo*. Het Messiaanse tijdperk en juichen wordt vermeld in Jesaja (*Yeshayahu*) 42:11, 44:23, Jeremia (*Yermiyahu*) 31:7, en Sefanja 3:14. De eerste komst van *Yeshua* is verbonden aan een gejuich in Zacharia 9:9. Het ultieme gejuich is de opname (*natzal*) in 1 Tessalonicenzen 4:16-17.

Of het nu is door de stoot van een *sjofar* of de kracht van een bovennatuurlijke gejuich, God's bedoeling is om ons wakker te maken! Om deze reden is geschreven, "... Ontwaak, slaper, en sta op uit de doden, en Christus zal over u stralen" (Efeziërs 5:14 NAS). Het Boek Efeziërs heeft vele verwijzingen naar *Rosh Hashana* en de Hoge Heilige Dagen. Bijvoorbeeld, in Efeziërs 4:30, verzegeld worden tot de dag der verlossing heeft betrekking op *Yom Kippur*, de Grote Verzoendag. God gaf dit feest om ons te leren dat wij op *Rosh HaShanah* zullen worden beoordeeld en verzegeld worden tot het sluiten van de poorten (*neilah*) op *Yom Kippur*.

Jesaja (*Yeshayahu*) 26:19 spreekt van de opstanding. Het woord *ontwaken* wordt geassocieerd met de opstanding, want het is geschreven: "Uw doden zullen leven, hun lijken zullen opstaan. U die in het stof ligt, ontwaakt en juicht van blijdschap, want uw dauw is als de dauw van de dageraad, en de aarde zal het leven schenken aan de overleden geesten" (Jesaja [*Yeshayahu*] 26:19 NAS).

Het thema van het ontwaken uit de slaap komt in heel de Bijbel voor. Het wordt gevonden in Johannes (*Yochanan*) 11:11, Romeinen 13:11, Daniel 12:1-2 en Psalm (*Tehillim*) 78:65. In Jesaja 51:9 staat geschreven, "Ontwaak, ontwaak, doe sterkte aan, O arm van de Heer; ontwaak als in de dagen van ouds, de generaties van lang geleden ..." (NAS). De arm van de H-r wordt in Jesaja (*Yeshayahu*) 53:1 gebruikt als een term voor de Messias. Het woord *arm* is in het Hebreeuws het woord *zeroah*. Tijdens het Pascha (*Pesach*), wordt een botje, bekend als de *zeroah*, op het bord

³ New American Standard (NAS)

De 'New American Standard Bible' (NASB of NAS), voltooid in 1971, wordt algemeen beschouwd als een van de meest letterlijk vertaalde van de 20ste-eeuwse Engels Bijbelvertalingen.

gelegd. "Ontwaken" is dus een term of aanduiding voor *Rosh HaShanah*. Reeds eerder citeerden we dat in Jesaja (*Yeshayahu*) 51:9, het ontwaken geassocieerd wordt met de komst van de Messias.

De *sjofar* is het fysieke instrument dat God ons opdroeg te gebruiken om het geluid van de *sjofar* te horen (*shema*) om ons te leren uit geestelijke sluimering te ontwaken (1 Korintiërs 15:46).

In de dagen van ouds, werd de *sjofar* gebruikt bij zeer plechtige gelegenheden. We vinden de *sjofar* het eerst genoemd in verband met de openbaring op de berg Sinai, toen de stem van de *sjofar* buitengewoon sterk was en heel het volk dat in het kamp was, beefde (Exodus [*Shemot*] 19:16 b). Zo moet de *sjofar* die we op *Rosh Hashana* horen ons herinneren aan onze aanvaarding van de Tora (Bijbel) en de daaraan verbonden verplichtingen. De *sjofar* moest ook klinken als oorlog werd gevoerd tegen een gevaarlijke vijand. Zo moet de *sjofar* die we op *Rosh Hashana* horen ook als een strijdkreet dienen om strijd te voeren tegen onze innerlijke vijand - onze slechte neigingen en hartstochten - maar ook tegen de duivel, Ha Satan, zelf. De *sjofar* werd ook geblazen op het Jubeljaar, om vrijheid van slavernij aan te kondigen (Leviticus [*Vayikra*] 25:9-10).

Geestelijk (*halacha*) verwijst dit naar de bevrijding uit de slavernij van de zonde, de verlangens van deze wereld, en het dienen van de duivel (Romeinen 6:12-13; Jakobus 4:4).

Een andere reden voor het blazen van de *sjofar* is dat *Rosh HaShanah* de viering van de geboorte van de schepping is – G-d begon op deze dag de wereld te besturen. Wanneer een koning begint te regeren, wordt hij met trompetten aangekondigd. Daarom dat Psalm 47 aan het blazen van de *sjofar* vooraf gaat, het is een oproep aan de naties: "..... Zing lof voor onze Koning, zing lof. Want God is de Koning der ganse aarde ... " (Psalm [*Tehillim*] 47:6-7 NAS). Die gaat ook vooraf vanwege de verwijzing naar de *sjofar* in het voorgaande vers (Psalm 47:5), zoals er geschreven staat: "God is opgestegen met een gejuich, de Heer, met het geluid van een trompet" (NAS).

In de joodse traditie werden veel redenen aangereikt voor het blazen van de *sjofar*: de ramshoorn wordt geïdentificeerd met de ram die het vervangend offer voor Isaac (*Yitzchak*) werd, in Genesis (*Bereishit*) 22:1-19. Het geven van de Tora op de berg Sinai ging gepaard met het geluid van de *sjofar* (Exodus [*Shemot*] 19:19). De afkondiging van het Jubeljaar werd ingeluid door de stoot van de *sjofar* (Leviticus [*Vayikra*] 25:9-11), en het begin van het Messiaanse tijdperk zal worden aangekondigd door het geluid van de grote *sjofar* (Jesaja [*Yeshayahu*] 27:13). Het boek *Gates of Repentance* citeert Maimonides' oproep om te ontwaken uit de geestelijke sluimering:

Ontwaak, gij slapers, uit uw slaap! Schud jezelf, gij sluimeraars, uit uw sluimering! Onderzoek uw daden, en keer om naar God in berouw. Gedenk uw Schepper, gij die gevangen zijt in de dagelijkse sleur, de eeuwige waarheid uit het oog verliezend; gij zijt uw jaren aan het verspillen met tevergeefse bezigheden die noch winst geven, noch redden. Kijk goed naar uzelf; verbeter uw wegen en uw daden. Verlaat uw slechte wegen, uw onwaardige regelingen, ieder van u! (Yad Hichot tesjoewa 3.4).

Toen de rabbijnen de zinsnede zagen, "Ontwaak, o Israël," zouden ze die verzen identificeren met iets aangaande *Rosh HaShanah*. Het blazen van de *sjofar* vond in de tempel plaats (*Beit HaMikdash*) op *Rosh HaShanah* (Nehemia 8:1-3).

De *sjofar* werd elke week ook bij de tempel geblazen om de sabbat te beginnen. Er worden in de Bijbel twee soorten trompetten gebruikt:

1. De zilveren trompet, en
2. De *sjofar*, of ramshoorn.

Op de sabbat, was er in de tempel (*Beit HaMikdash*) een teken aan de muur dat zei: "Naar het huis van het trompet[*sjofar*]blazen." Elke sabbat (*shabbat*), gaven twee mannen met zilveren trompetten en een man met een *sjofar* tijdens de dag tweemaal drie trompetstoten. Op *Rosh HaShanah*, is het anders. De *sjofar* is de voornaamste trompet. Op *Rosh HaShanah* geeft een *sjofar* de eerste stoot, een zilveren trompet de tweede, en vervolgens een *sjofar* de derde. De zilveren trompetten en het verzamelen bij de tempel worden vermeld in het boek Numeri (*Bamidbar*) hoofdstuk 10.

Volgens Leviticus (*Vayikra*) 23:24 en Numeri (*Bamidbar*) 29:1, is *Rosh HaShanah* de dag van het trompetten blazen. Volgens de Misjna (*Rosh HaShanah 16a; Rosh Hashana 3:3*) is de trompet die voor dit doel gebruikt wordt de ramshoorn, niet van metaal gemaakte trompetten zoals in Numeri (*Bamidbar*) Hoofdstuk 10.

Het Gebruik van de Shofar in de Bijbel

De *sjofar* of ramshoorn, heeft altijd een prominente rol gehad in de geschiedenis van Gods volk in de Bijbel:

1. De Tora werd bij het geluid van de *sjofar* aan Israël gegeven (Exodus [*Shemot*] 19:19).
2. Israël overwon in de strijd van Jericho met de stoot van de *sjofar* (Jozua 6:20).
3. Israël wordt in kennis gesteld van de komst van de Messias met het geluid van de *sjofar* (Zacharia 9:14,16).
4. De *sjofar* zal worden geblazen op het moment van de inzameling van de ballingen van Israël naar hun plaats (Jesaja [*Yeshayahu*] 27:13).
5. De *sjofar* werd tijdens de oorlog geblazen om de vergadering van Israëlieten te signaleren (Richteren [*Shoftim*] 3:27, 2 Samuël 20:1).
6. De wachter die op Jeruzalems muren stond, blies de *sjofar* (Ezechiël [*Yechezekel*] 33:3-6).
7. De *sjofar* werd geblazen bij de start van het Jubeljaar (Leviticus [*Vayikra*] 25:9).
8. De *sjofar* herinnert eraan dat G-d soeverein is (Psalm [*Tehillim*] 47:5).
9. De ramshoorn, de *sjofar*, is een herinnering aan Abrahams offeren van Isaak en Gods voorziening van een ram als substituut (Genesis [*Bereishit*] 22:13).
10. De *sjofar* werd geblazen om het begin van feesten aan te kondigen (Numeri [*Bamidbar*] 10:10). De *sjofar* werd geblazen om de nieuwe maan op *Rosh HaShanah* te vieren (Psalm 81:1-3).
11. Het blazen van de *sjofar* is een signaal voor de oproep tot bekering (Jesaja [*Yeshayahu*] 58:1).
12. Het blazen van de *sjofar* luidt de dag van de H-r in (Joël 2:1).
13. Het blazen van de *sjofar* klinkt bij de opname van de gelovigen en de opstanding van de doden (1 Tessalonicenzen 4:16).
14. Johannes werd naar de hemel opgenomen, in het boek Openbaring, bij het geluid van de *sjofar* (Openbaring 4:1).
15. Zeven *shofarim* zullen klinken als God de aarde oordeelt tijdens de verdrukking (Openb. 8-9).
16. De *sjofar* werd gebruikt voor de kroning van de koningen (1 Koningen [*Melachim*] 1:34,39).

Yom HaDin: De Dag des Oordeels

Een andere naam voor *Rosh HaShanah* is *Jom hadin*, de Dag des Oordeels. Men beschouwde dat op deze dag, G-d in de rechtbank zou zitten en alle mensen zouden voor Hem passeren om te worden beoordeeld. Drie grote boeken zullen worden geopend als ieder mens op de balans wordt gewogen en in één van drie categorieën geplaatst (*Talmoed, Rosh Hashana 6b*). Er werd geleerd dat de school van Sammai zegt dat er drie klassen op de laatste Dag des Oordeels zijn, één voor de helemaal rechtvaardigen, één voor de helemaal goddelozen, en één voor die tussenin. De geheel rechtvaardigen worden meteen ingeschreven en verzegeld om in de komende wereld te leven, de

geheel goddelozen worden meteen ingeschreven en voor de verdoemenis verzegeld (*Talmoed, Rosh Hasjana 16b-17a*).

De rechtvaardigen zullen worden beschermd tijdens de grote verdrukking periode. De goddelozen zullen met de toorn van G-d worden geconfronteerd tijdens de verdrukking periode (*Yamim Nora'im*), in het Hebreeuws bekend als de *Chevlai Shel Mashiach*, en zullen zich nooit bekeren. De doorsnee mens heeft tot *Yom Kippur* tijd, tot zijn eeuwig lot wordt bezegeld. Met andere woorden, de doorsnee mens heeft tot het einde van de zevenjarige verdrukking om berouw te hebben en zich tot G-d te keren. De gemiddelde persoon op *Rosh HaShanah* wordt door G-d beoordeeld en wordt niet geschreven in het boek van het leven noch in het boek van de goddelozen. Zijn lot ligt nog niet vast. De gemiddelde persoon en de goddeloze moeten doorheen de 'Ontzagwekkende Dagen' gaan, de verdrukking, totdat om zo *Yom Kippur* te bereiken (het einde van de verdrukking wanneer hun lot voor altijd bezegeld wordt). Eens dat u in het boek van de goddelozen bent geschreven, kun je daar nooit meer uit te komen (Openbaring 17:8). Dit zijn mensen die nooit en te nimmer de Messias *Yeshua* zullen accepteren.

Er zijn 12 maanden in het jaar en er zijn 12 stammen in Israël. Elke maand van het joodse jaar heeft haar vertegenwoordigende stam. De maand Tisjri is de maand van de stam van Dan. Dit is van symbolische betekenis, want toen Dan werd geboren bij Bilha, Rachels dienstmaagd, zei Rachel: "God heeft mij geoordeeld [*dannani*], en heeft ook mijn stem gehoord ..." (Genesis [*Bereishit*] 30:6). Dan en din (zoals in *Yom HaDin*, Dag des Oordeels) hebben beide dezelfde wortel, symboliserend dat Tisjri de tijd van Goddelijke oordeel en vergeving is. Zo heeft elke maand van de Joodse kalender zijn teken van de dierenriem (in het Hebreeuws, *Mazal*). Het teken van de dierenriem voor Tisjrie is Weegschalen. Dit staat symbool voor de Dag des Oordeels.

HaMelech: De kroning van de Koning

De erkenning van G-d als Koning wordt levendig afgebeeld in de *joodse* zienswijze van Adam's begrip van zijn goddelijke Schepper, Koning zijnde over heel het Universum.⁴

Het was laat op de zesde dag, sinds G-d de schepping van de wereld begonnen was, toen Adam zijn ogen opende en de mooie wereld om hem heen zag, en hij wist meteen dat G-d de wereld geschapen had, en ook hem. Adam's eerste woorden waren: "De H-r is Koning voor eeuwig en altijd!" en de echo van zijn stem klonk over de hele wereld. "Nu zal de hele wereld weten dat Ik Koning ben," zei G-d, en Hij was zeer tevreden. Dit is de eerste Rosh HaShanah! Het eerste Nieuwjaar. Het was de verjaardag van de Mens, en de kroningsdag van de Koning der koningen!

⁴ De Mishnah (Sanhedrin 38b) stelt dat Adam en Chavah (Eva) op Rosh hashanah werden geschapen (d.w.z. 1 Tishri). De wijzen bepaalden deze datum door de letters van het eerste woord van de Hebreeuwse Schrift te verwisselen van plaats: בראשית (Bij het begin) wordt א בתשרי (Op de 1ste Tishri). Rosh Hashanah is daarom de dag dat God begon te regeren als Koning van het Universum. Toen Adam voor het eerst zijn ogen opende en daarmee het menselijk bewustzijn geboren was, begreep hij meteen dat de HERE alles geschapen had, hemzelf inclusief. Volgens een midrash waren hij toen deze eerste woorden uit.

Midrash (Hebreeuws: מדרש; meervoud *midrashim*) is een Hebreeuws woord dat op de methode van exegese van Bijbelse teksten duidt. *Midrash* kan ook verwijzen naar een compilatie van lessen, in de vorm van commentaar over de Thora. Als "midrash" wordt gebruikt als woord, betekent het een manier om een Bijbels vers te interpreteren. Traditioneel wordt de tekst onderscheiden in *peshat* (directe betekenis), *remez* (een hint), *derash* (exegese) en *sod* (mystiek). De *midrash* richt zich voornamelijk op *remez* en *derash* in het bijzonder. (Uit Wikipedia)

Het Messiaanse begripen Een thema en met Rosh HaShanah verband houdende term is *HaMelech* (de Koning) in het Hebreeuws. Het werd al eerder in dit hoofdstuk vermeld dat de *sjofar* op Rosh Hashana geblazen als de laatste bazuin bekend is, dat *Rav Sha'ul* (de apostel Paulus) in 1 Tessalonicenzen 4:16-17 vermeldde. Op dat moment zullen de gelovigen in de Messias die rechtvaardig zijn (*tzaddikim*) volgens *Yom HaDin* (de Dag des Oordeels) naar de hemel worden genomen bij de opname (*natzal*) samen met de rechtvaardigen die voor die tijd gestorven waren. Op *Rosh HaShanah*, zal de kroning van de Messias *Yeshua* als Koning in de hemel gebeuren (Openbaring 5). *Yeshua*, die naar de aarde gekomen was tijdens Zijn eerste komst om de rol van de lijdende Messias te vervullen, Messias ben Joseph (*Yosef*), zal worden gekroond tot Koning over de gehele aarde in voorbereiding op Zijn terugkomst naar de aarde om als Koning Messias te heersen (*Messiah ben David*) tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium, of in de Hebreeuwse eschatologie⁵, de *Athid Lavo* (Openbaring 19:16, 20:4).

In de *Tanach* spreekt Daniel 7:9-14 hiervan.

Ik zag tot de tronen waren neergehaald, en de Oude van dagen zat ... het gericht werd gezet, en de boeken werden geopend. [Dit is Rosh HaShanah, Yom HaDin, de Dag des Oordeels. De boeken zijn het boek van de rechtvaardige, het boek van de goddelozen, en het boek van herinnering] ... ik zag ... één als de Zoon des mensen [dit wordt begrepen als de Messias Yeshua (Matteüs 24:30; 26:64)] komend met de wolken des hemels [de wolken zijn de gelovigen in de Messias (Hebreeën 12:1; Openbaring 1:7)]... En er werd Hem heerschappij gegeven, en eer, en een koninkrijk, opdat alle mensen, naties en talen, Hem zouden dienen: Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal voorbijgaan, en Zijn koninkrijk dat niet zal worden vernietigd (Daniël 7:9-10,13-14).

Johannes (Yochanan) zag dit zelfde in het boek Openbaring.

Hierna zag ik, en ziet, een deur werd geopend in de hemel [de poorten van de Hemel zijn geopend op Rosh Hasjana, volgens Jesaja (Yeshayahu) 26:2 en Psalm (Tehillim) 118:19-20]: en de eerste stem die ik hoorde was als het ware van een trompet [Rosh HaShanah is bekend als de laatste bazuin] pratend met mij [Rosh HaShanah is bekend als Yom Teruah, de Dag van het Wekkende Stoot of luid schreeuwen (1 Tessalonicenzen 4:16-17)] .. En ik was meteen in de geest: en ziet, een troon werd in de hemel gezet, en één zat op de troon [dit is HaMelech, de kroning van de Messias, de kroningceremonie wordt in Openbaring 5 beschreven] (Openbaring 4:1-2).

De hier in Openbaring gegeven beschrijving komt overeen met het bericht in Daniël 7:9-14.

De Troonsbestijging Ceremonie van een Koning

Er zijn vier onderdelen in de inhuldiging van een Joodse koning.

1. **Het geven van het decreet.** Hier gaat een afkondiging mee gepaard. Dit is te zien in Psalm (*Tehillim*) 2:6-7, zoals geschreven is: "Toch heb Ik mijn koning op mijn heilige berg van Zion aangesteld. Ik zal het besluit afkondigen..." Vervolgens wordt een staf/scepter gegeven, dat een symbool voor een koning is. Schriftteksten die naar de scepter verwijzen zijn te vinden in Genesis (*Bereishit*) 49:17; Numbers (*Bamidbar*) 24:17; Esther 4:11; 5:2; 8:4; Psalm 45:6 en Hebreeën 1:8. Schriftteksten die naar een staaf verwijzen zijn te vinden in Psalm (*Tehillim*) 2:9, Jesaja (*Yeshayahu*) 11:1,4, en Openbaring 2:27, 12:5; 19:16. De scepter is een symbool voor een koning of koninklijke dienst en een staf verwijst naar de koning die bij alle

⁵ De leer van de eschata (= laatste dingen), de toekomstige dingen die gebeuren moeten.

- aangelegenheden rechtvaardig regeert (Jesaja 11:1,4-5). *Yeshua* is de Koning Messias (Jesaja 11:1,4-5, Jeremia 23:5-6; Zacharia 9:9; Lukas 1:32-33; Johannes [Yochanan] 1:47-49).
2. **De ceremonie van de troonsbestijging** (Openbaring 5). De koning zit op de troon en wordt tot koning gezalfd. Het woord *Christus* in onze taal komt van het Griekse woord *Christos* dat in het Hebreeuws *Mashiach* is en dat "de gezalfde" betekent. *Yeshua* kwam als een profeet tijdens Zijn eerste komst (Deuteronomium [*Devarim*] 18:15), is herrezen als de priester (Johannes [Yochanan] 20:9,17), en komt als koning weer naar de aarde terug. Koningen werden in Israël gezalfd (2 Samuël 5:3-4; 1 Koningen [*Melachim*] 1:39-40, 45-46; 2 Koningen 9:1-6).
 3. **De toejuiching**. Tijdens de toejuiching roepen alle mensen: "Leve de koning!" (1 Koningen [*Melachim*] 1:28-31). Vervolgens klappen alle mensen (Psalm [*Tehillim*] 47:1-2). Psalm 47 is een kroningspsalm. Psalm 47:5 is het schetteren en de trompet van *Rosh HaShana*. Vers 6 is het schetteren en loven van de koning. Vers 8 is de troonceremonie. In vers 9 worden de gelovigen in de Messias *Yeshua* in Zijn aanwezigheid verzameld.
 4. **Elke onderdaan komt de koning bezoeken nadat hij de troon heeft bestegen**. Hiermee zullen ze hun trouw aan hem uitdrukken en ontvangen van hem hun indienststelling aangaande hun toekomstige taak in het koninkrijk (Jesaja [*Yeshayahu*] 66:22-23; Zacharia 14:16-17; Matteus [*Mattityahu*] 2: 2).

Yom HaZikkaron: De Dag van Herinnering

Rosh HaShanah is bekend als *Yom HaZikkaron*, de Dag van Herinnering. Leviticus (*Vayikra*) 23:24 noemt de dag "een gedenkteken" (*zikkaron*). Herinnering is een belangrijk thema in de Bijbel. We kunnen door het onderzoeken van de volgende Schriftengedeelten zien dat G-d ons herinnert en dat wij G-d moeten herinneren op al onze wegen.

Er zijn twee elementen van herinnering:

- a) **G-d herinnert Zich ons** (Genesis [*Bereishit*] 8:1; 9:1, 5-16; 19:29, 30:22, Exodus [*Shemot*] 2:24-25; 3:1; 6:2,5; 32:1-3,7,11,13-14; Leviticus [*Vayikra*] 26:14, 31-33, 38-45, Numeri [*Bamidbar*] 10:1-2,9; Psalm [*Tehillim*] 105:7-8,42-43; 112:6). In feite heeft G-d een boek van herinnering (Exodus [*Shemot*] 32:32-33; Maleachi 3:16-18; Openbaring 3:5; 20:11-15; 21:1,27).
- b) **Wij moeten God herinneren** (Exodus [*Shemot*] 13:3, 20:8, Deuteronomium [*Devarim*] 7:17-19, 8:18, 16:3, Numeri [*Bamidbar*] 15:37-41).

In Daniël 7:9-10 staat geschreven:

Ik bleef kijken totdat tronen werden opgericht, en de Oude van Dagen zijn zetel nam; Zijn gewaad was als witte sneeuw, en het haar van zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon was vuur met vlammen, de wielen waren een brandend vuur. Een rivier van vuur vloede en was van vóór Hem afkomstig, duizenden en duizenden bedienden bij Hem en tienduizenden bij tienduizenden stonden vóór Hem; de rechtbank ging zitten en de boeken werden geopend (Daniël 7:9-10 NAS).

Aangezien de rechtbank ging zitten waarbij de boeken geopend werden, wordt dit begrepen *Rosh HaShanah* te zijn. De boeken zijn het boek van de rechtvaardige, het boek van de goddelozen, en het boek van de herinnering. Het derde boek dat geopend zal worden is het boek van herinnering (*zikkaron*). Daarom is de gebruikelijke begroeting tijdens *Rosh HaShanah*: "Moge je worden opgenomen in het Boek des Levens."

Geestelijke Toepassing (Halacha). In Romeinen 14:10 staat geschreven: "Maar gij, waarom oordeelt gij uw broer? Of gij, waarom bekijkt gij uw broer met minachting? Want wij zullen allen voor de rechterstoel van G-d [Christus] staan " (NAS). In 2 Korintiërs 5:10 staat geschreven: "Want

wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, opdat een ieder kan worden beloond voor zijn daden in het lichaam, afhankelijk van wat hij heeft gedaan, goed of slecht" (NAS). Dit wordt ook in 1 Korintiërs 3:9-15 besproken. De werken van de gelovigen in de Messias zullen beoordeeld worden door G-d, maar *niet* hun redding. Dit is enkel een beoordeling van de gelovigen in *Yeshua*. Alle mensen in dit oordeel zijn alleen de gelovigen in *Yeshua*. Alle mensen in dit oordeel zullen behouden worden. Dit is geen beoordeling van uw redding, maar een beoordeling van uw beloningen op basis van uw werken. Op deze dag zal God het Boek des Levens openen en een onderzoek houden (*Talmoed, Rosh Hasjana 16b*). Dit staat bekend als het *Bema* oordeel.

De Tijd van Jacobs Moeite: - (De Weeën van de Messiah)

De zinsnede, *weeën van de Messias*, of het Hebreeuwse *Chevlai Shel Mashiach*, is een belangrijk thema van de Bijbel. Het wordt gewoonlijk de zeven jaar durende verdrukking genoemd. In Matteüs (*Mattityahu*) 24, beschrijft *Yeshua* de tekenen van het einde. "En als Hij zat op de Olijfberg, kwamen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: 'Vertel ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en wat zal het teken zijn van Uw komst en van het einde van het tijdperk [*Olam Haze*h]? ' " (Matteüs 24:3 NAS) *Yeshua* zei dat deze dagen het begin van smarten zijn (Matteüs [*Mattityahu*] 24:8. Het Griekse woord hier met smarten vertaald, is *odin*. Dit woord betekent "weeën." Van de weeën van de Messias wordt ook gesproken in Jeremia (*Yermiyahu*) 30:4-7, zoals geschreven is:

*Nu zijn dit de woorden die de Heer sprak m.b.t. Israël en m.b.t. Juda:; "Want zo zegt de Heer, 'Ik heb een geluid van schrik, van angst gehoord, en er is geen vrede. Vraag nu, en zie, of een man kan baren [in barensood zijn met kind?]. Waarom zie ik iedere man met zijn handen op zijn lendenen, als een bevallende vrouw [odin]? En waarom zijn alle gezichten bleek geworden? Oh wee, want die dag groot is, er is er geen aan gelijk, en het is de tijd van Jacob's smart [moeite], maar hij zal eruit worden gered' "(Jeremia [*Yermiyahu*] 30:4-7 NAS).*

De weeën worden ook in 1 Thessalonicenzen 5:1-3 genoemd:

Nu over de tijden en de tijdperken [seizoenen], broeders, hebben jullie het niet nodig dat daarover jullie wordt geschreven. Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heer zal komen, net als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: "Vrede en veiligheid!" zal dan vernietiging plotseling over hen komen zoals barensweeën [odin] over een vrouw met kind, en zij zullen er niet aan ontkomen (1 Thessalonicenzen 5:1-3 NAS).

Het kan ook worden gezien in Openbaring 12:1-2, zoals geschreven is:

*En een groot teken verscheen in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon en de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren [dit is Israël (Genesis [*Bereishit*] 37:9)], en ze was zwanger, en zij riep, zwoegend [odin] en in pijn om te baren (Openbaring 12:1-2 NAS).*

De Schriften openbaren twee synoniemen:

1. De weeën = de tijd van Jacob's (*Ya'akov's*) problemen.
2. De tijd van (*Ya'akov's*) problemen = de zeven-jaar verdrukking.

Deze periode zal Israëls meest lastige tijd ooit zijn. Deze periode staat bekend als de verdrukking. Jacob (*Ya'akov*) is Israël. Er zal in Israël grote verdrukking zijn zoals nooit was sinds er een natie was (Daniël 12:1). Het zal ook een tijd zijn dat G-d uiteindelijk zonde en alle naties op aarde zal oordelen. Daardoor zal de natie Israël door G-d fysiek gered worden van de totale vernietiging, en

zal, als natie, *Yeshua* als de Messias aanvaarden"... Maar hij zal eruit gered worden " (Jeremia [*Yermiyahu*] 30:7). In Hosea (*Hoshea*) 5:15 staat geschreven: "Ik zal gaan en naar Mijn plaats terugkeren, totdat zij hun overtreding erkennen, en Mijn aangezicht zoeken: in hun kwelling [*de Chevlay shel Mashiach* /verdrukking] zullen zij Mij vroeg zoeken. "

Israël zal met een echte crisis worden geconfronteerd in de tijd van Jacob's (*Ya'akov's*) moeite. De profeet Zacharia profeteerde dat twee van elke drie inwoners van Israël in deze tijd zullen omkomen, met een restant van slechts één derde van de bevolking dat gered wordt (Zacharia 13:8-9). In Jesaja (*Yeshayahu*) 13:6-8 staat geschreven:

*Huilt, want de dag van de Heer is nabij! Hij zal van de Almachtige vernietigend komen. Daarom zullen alle handen slap worden, en het hart van elk mens zal smelten [zie Lucas 21:26]. En ze worden angstig, pijn en angst nemen van hen bezit, ze zullen kronkelen als een barendende vrouw, ze zullen verbaasd elkaar aankijken, hun gezichten in vuur en vlam (Jesaja [*Yeshayahu*] 13:6-8 NAS).*

Jesaja (*Yeshayahu*) 13:10 komt overeen met Matteüs (*Mattityahu*) 24:29, Marcus 13:24 en Openbaring 6:12. Andere passages die van de weeën spreken, betreffen Genesis (*Bereishit*) 3:16, 35:16-20, 38:27-28, Jesaja (*Yeshayahu*) 26:16-21, 54:1, 66:7-9, Jeremiah 4:31; 6:24, 13:21, 22:23, Micha (*Michah*) 4:9-10, en Johannes (*Yochanan*) 16:21-22.

Er zijn verschillende stadia in Israëls baring van de Messias.

1. **Jesaja 66:7 gaat over een geboorte vóór barendsnoed.** "Voordat zij [Israël] in barensnoed was [kreeg zij de Messias (*Mashiach*)], zij baarde; voordat haar pijn kwam, werd ze verlost van een mannelijk kind" (Jesaja [*Yeshayahu*] 66:7). Jesaja 66:7 is een geboorte vóór de barendsnoed. Dit gebeurde tijdens de eerste komst van *Yeshua*, de Messias. De weeën die Israël ervaarde tijdens de eerste komst van *Yeshua* kwamen na de dood van *Yeshua* met de vernietiging van de tempel en de verstrooiing uit Israël van het Joodse volk door de Romeinen in 70 n.Chr.
2. **Jesaja 66:8 gaat over een geboorte na barendsnoed.** Jesaja 66:8 zegt: "... zodra Zion in barendsnoed was, baarde zij haar kinderen." Dit zal gebeuren voordat *Yeshua* naar de aarde terugkeert om voet te zetten op de Olijfberg (Zacharia 14:4) als Israël de zwaarste tijd beleeft die ze ooit heeft meegemaakt sinds ze een natie was (Daniël 12:1) in het tijdsgebied dat als de weeën van de Messias, de *Yamim Nora'im*, of de verdrukking bekend staat. De verdrukking en de weeën van de Messias zijn één en hetzelfde. Wat we in deze dagen zien, is de vrouw (Israël) die steeds groter en groter wordt, dichter en dichter bij het moment komt waarop ze gaat gaan bevallen.

De Opening van de Poorten

De poorten van de hemel worden op *Rosh Hasjana* geopend, zodat het rechtvaardige volk kan binnengaan (Jesaja [*Yeshayahu*] 26:2; Psalm [*Tehillim*] 118:19-20). Doordat men verstaat dat op *Rosh HaShanah* de poorten van de hemel geopend worden, is dit verder bewijs dat de opname (*natzal*) van de gelovigen in de Messias *Yeshua* op *Rosh HaShanah* zal plaatsvinden.

Rosh Hashanah: De Trouwerij van de Messiah

De Bijbel is een huwelijksverbond. Zowel de *Tanach* (Oude Testament) als de *Brit Hadashah* (Nieuwe Testament) beschrijven hoe G-d door de *Mashiach* (Messias), de Bruidegom, in het proces

is van zijn bruid te huwen, de gelovigen in Hem die uiteindelijk voor eeuwig met Hem zullen leven en wonen.

G-d schreef het huwelijk voor, bracht het tot stand en legde de goddelijke heiligheid ervan vast in de *Tora*, het allereerste boek van de Bijbel, Genesis (*Bereishit*), toen Hij Adam en Eva samenbracht om één vlees te worden (Genesis 2:21-24). Daarmee hebben we een levendige voorafschaduw van de Messias die trouwt met degenen die op Hem hun vertrouwen zouden stellen. Laten we dit nader onderzoeken.

Adam is een type van de Messias *Yeshua*. Adam werd gemaakt naar gelijkenis van *Yeshua* (Romeinen 5:14). *Yeshua* (Jezus) was gemaakt in de gedaante van Adam (Filippenzen 2:8). In feite wordt *Yeshua* de laatste Adam genoemd (1 Korintiërs 15:45-47). In Genesis 2:21, had G-d een diepe slaap op Adam doen vallen. Slaap is synoniem met dood (Daniël 12:2; Johannes [*Yochanan*] 11:11-14, 1 Korintiërs 15:51-54; Efeziërs 5:14). De diepe slaap die God op Adam liet vallen, is een beeld van de kruisiging en dood van *Yeshua*, als *Messiah ben Jozef*. G-d bracht een diepe slaap op Adam, zodat Hij een rib kon nemen uit de zijkant van zijn vlees. Dit vereist het vergieten van bloed. Dit is een beeld van *Yeshua* die in de zijde van Zijn vlees doorboord werd, Zijn eigen bloed vergietend, toen Hij aan de paal/boom hing (Johannes [*Yochanan*] 19:34).

Uit de rib van Adam maakte G-d Eva. Op gelijke wijze bracht G-d door de dood van *Yeshua* en geloof (*emunah*) in Hem, de gemeenschap van gelovigen tot stand, in het Hebreeuws bekend als de *kehilat*. De gelovigen in de Messias, Zijn bruid, raakt met Hem gehuwd door het geloof (*emunah*). Dit huwelijk kan in de *Tanach* (Oude Testament) evenals in Jeremia 23:5-6 worden gezien, zoals er staat, ... dit is Zijn naam waarmee **Hij** zal genoemd worden, DE HERE ONZE GERECHTIGHEID" (Jeremia [*Yermiyahu*] 23:6). In Jeremia 33:15-16 staat: " ... dit is de naam, waarmee **zij** genoemd zal worden DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID" (Jeremia [*Yermiyahu*] 33:16). Dus uit deze passages in Jeremia kunnen we zien dat een trouwerij plaatsvindt. Daarom is door de aanvaarding, vertrouwen en geloof in de Messias, wordt de bruid van Messias, Zijn volgelingen, één met Hem. Dit volk zou zowel Jood als niet-joden omvatten die sinds Adam hebben geleefd en zou Noach, Abraham, Izaäk, Jacob, Mozes, David en Salomo omvatten, alsook de profeten.

God gaf de trouwerij gebruiken, de dienst en ceremonies aan het Joodse volk (Romeinen 3:2; 9:4) om ons over de Messias *Yeshua* te leren (Kolossenzen 2:16-17). Laten we, met dit in gedachten, de bijbelse huwelijksceremonie onderzoeken die G-d aan het Joodse volk gaf. De oude Joodse huwelijksceremonie die G-d aan het Joodse volk gaf om ons over de trouwerij van de Messias te leren bestond uit 12 stappen.

1. De keuze van de bruid.

De bruid werd meestal door de vader van de bruidegom gekozen. De vader zou zijn vertrouwde dienaar sturen, bekend als de tussenpersoon van de vader, om de bruid te zoeken. Een uitstekend voorbeeld hiervan is te zien in Genesis 24. In dit hoofdstuk wenst Abraham (een type van G-d de Vader) Isaak (een type van Messias) van een bruid te verzekeren en stuurt zijn knecht Eliëzer (een type van de Heilige Geest [*Ruach HaKodesh*]) om deze taak uit te voeren (Genesis [*Bereishit*] 24:2-4, 15:2). Het is de rol van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) om de wereld wegens zonde te veroordelen, en hen tot G-d te leiden (Johannes [*Yochanan*] 16:7-8). Net als de bruid meestal door de vader van de bruidegom werd gekozen, zo worden de gelovigen in de Messias door G-d gekozen (Johannes [*Yochanan*] 15:16). De bruidegom koos voor de bruid en schonk haar rijkelijk zijn liefde en zij beantwoordde zijn liefde. Dit is te zien in Efeziërs 5:25, waar staat: "Mannen, hebt uw vrouw lief, gelijk ook Christus van de kerk hield, en Zichzelf ervoor gaf." In Genesis (*Bereishit*) 24 stemde Rebekka (*Rivkah*) in om met Isaac (*Yitzchak*) te trouwen nog voordat ze hem ooit ontmoet had. Vandaag stemmen de gelovigen in de Messias *Yeshua* ermee in om de bruid van Messias te worden ook al hebben we Hem nooit gezien. Eén Petrus (*Kefa*) 1:8 spreekt hiervan, als volgt: "Wie gij niet

gezien hebt, en nochtans liefhebt, in wie gij, hoewel gij Hem nu niet ziet, toch gelooft, u verheugt met onuitsprekelijke en heerlijke vreugde."

2. Een bruidsprijs werd vastgesteld.

Voor de bruid moest een prijs worden betaald. De overeengekomen prijs werd een *mohar* genoemd in het Hebreeuws. *Yeshua*, onze bruidegom zijnde, betaalde een zeer hoge prijs voor Zijn bruid, het lichaam van gelovigen. De prijs die Hij betaalde was Zijn leven. *Yeshua* overwoog de prijs die Hij voor Zijn bruid moest betalen vóór Zijn dood, toen Hij naar de tuin van Getsemane ging om te bidden zoals geschreven in Matteüs (*Mattityahu*) 26:39: "En Hij ging een weinig verder, en viel op Zijn aangezicht, en bad, zeggende: O Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan, doch niet zoals Ik wil, maar gelijk Gij wilt." *Yeshua* zei in wezen: "Vader, U hebt deze bruid gekozen en Ik was akkoord met de voorwaarden, maar beseft U de prijs die voor haar wordt gevraagd?" Onze *mohar*, onze bruidprijs, was Zijn leven. Eén Petrus (*Kefa*) 1:18-19 zegt: "omdat gij weet, dat gij niet met vergankelijke dingen, zoals zilver en goud, uit uw ijdele omgang, via traditie van uw vaders gekregen, verlost zijt, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een lam zonder smet en zonder vlek." In 1 Korintiërs 6:20 staat geschreven: "Want gij zijt gekocht met een prijs: verheerlijk daarom G-d in uw lichaam en in uw geest, die van G-d zijn."

3. De bruid en bruidegom verloven zich.

Dit is de eerste fase van het huwelijk, bekend als *kiddushin*. In hoofdstuk 6 heb ik i.v.m. *Sjawoe'ot* uitgebreid over de verloving gesproken. Herrinner u dat de verloving de eerste van twee stadia in het huwelijk proces is. De verloving is in het Hebreeuws bekend als *erusin* of *kiddushin*. De verloving verbindt de bruid en de bruidegom met een huwelijkscontract juridisch aan elkaar, maar zij leven nog niet fysiek samen. Historisch verloofde G-d Zich met Israël op de berg Sinaï (Jeremia 2:2; Hosea 2:19-20). Wanneer u de Messias in je hart en leven aanvaardt, word je met Hem verloofd terwijl je op de aarde leeft.

4. Een geschreven document wordt opgesteld, bekend als een *ketoebah*. Dit verlovingscontract wordt in het Hebreeuws een *shitre erusin* genoemd.

De *ketoebah* is het huwelijkscontract dat de bruidsprijs vaststelt, de beloften van de bruidegom, en de rechten van de bruid. Het woord *ketoeba* betekent "dat wat geschreven is." De bruidegom beloofde om voor haar te werken, haar te eren, te ondersteunen en haar in waarheid te onderhouden, te voorzien van voedsel, kleding, en wat nodig is en om met haar als man en vrouw samen te leven. De *ketoebah* was het onvervreembare recht van de bruid. De *ketoebah* moet worden uitgevoerd en voorafgaand aan de huwelijksceremonie ondertekend. De Bijbel is *ketoebah* van de gelovige. Alle beloften die G-d voor de gelovigen in de Messias voorzag komen ons wettelijk toe, zoals het in 2 Korintiërs 1:20 staat: "Want alle beloften van God in Hem zijn ja, en in Hem Amen"

5. De bruid moet haar goedkeuring geven.

Zoals we in hoofdstuk 6 zagen, dat op *Sjawoe'ot* (Pinksteren) betrekking had, verloofde G-d Zich met Israël op de berg Sinaï, zoals vermeld in Jeremia 2:2. Israël heeft ingestemd met het huwelijksvoorstel van G-d en zei: 'ik doe', zoals het geschreven staat in Exodus (*Shemot*) 24:3. Ook bij de persoonlijke toepassing (*halacha*), voor degenen die wensen dat de Messias in hun hart en leven komt, gaat het erom Zijn uitnodiging te aanvaarden en dat te doen door te geloven (*emunah*), zoals geschreven staat in Romeinen 10:8-10:

Wat zegt het dan? Het Woord is dichtbij u in uw mond en in uw hart: dat is het woord over vertrouwen [emunah], dat wij verkondigen, namelijk dat als je openlijk met je mond erkent dat Yeshua Heer is en in je hart erop vertrouwt dat God Hem uit de doden opwekte, zult u worden verlost. Want met het hart gaat men door met vertrouwen en vordert dus in de

richting van gerechtigheid, terwijl men met de mond erkenningen openbaar blijft maken en dus vordert in de richting van verlossing (Romeinen 10:8-10 Jewish New Testament Versie).

Dus, zelfs vandaag de dag, moet je om de bruid van Messias te worden nog altijd "Ik doe" tot Hem zeggen.

6. Geschenken werden aan de bruid gegeven en een beker, de beker van het verbond genoemd, werd tussen de bruid en de bruidegom gedeeld.

De rite van de verloving (*erusin*) is voltooid wanneer de bruidegom iets van waarde aan de bruid geeft en zij het accepteert. Het geschenk dat vandaag het vaakst gegeven wordt is de ring. Wanneer de bruidegom de ring aan de vinger van de bruid doet, is de rite van de verloving voltooid. Deze voltooide rite is in het Hebreeuws bekend als *kiddushin*, wat "heiliging" betekent.

De geschenken aan de bruid zijn symbolen van liefde, toewijding en loyaliteit. De gave die G-d geeft aan diegenen die de Messias aannemen is de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) (Johannes [*Yochanan*] 14:26, 15:26-27, Handelingen 2:38, 2 Korintiërs 1:21-22). Wanneer *Yeshua* naar de hemel opvoer, gaf Hij giften aan de mens (Efeziërs 4:7-8). Deze giften omvatten gerechtigheid (Romeinen 5:17-18), eeuwige leven (Romeinen 6:23), genade (Romeinen 5:12,14-15), geloof (Efeziërs 2:8-9), en andere geestelijke gaven (1 Kor 12:1,4). Deze omvatten wijsheid, kennis, genezing, de werking van de wonderen, profetie, het onderscheiden van geesten, tongen en interpretatie van tongen (1 Korintiërs 12:8-11), alsmede de gaven van helpen en bestuur (1 Korintiërs 12:28).

Bovendien werd op dit moment met het drinken van wijn de beker van het verbond gedeeld en bezegeld tussen bruid en bruidegom. Daarbij drinkt het paar uit een gemeenschappelijke beker. De beker wordt eerst aan de bruidegom gegeven om te nippen, en vervolgens aan de bruid. Van deze beker, bekend als de beker van het verbond, wordt gesproken in Jeremia 31:31-33, zoals er geschreven staat:

*Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik een nieuw verbond zal maken met het huis van Israël en met het huis van Juda: niet volgens het verbond, dat Ik met hun vaders heb gemaakt ten dage dat Ik ze bij de hand nam om hen uit het land van Egypte te brengen; die Mijn verbond zij verbroken hebben, hoewel Ik een echtgenoot voor hen was, spreekt de Heere: maar dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël zal maken; Na die dagen, spreekt de Heere, zal Ik mijn wet in hun binnenste delen leggen, en die in hun hart schrijven, en zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn (Jeremia [*Yermiyahu*] 31:31-33).*

Yeshua sprak van de beker van het Nieuwe Verbond (*Brit Hadashah*) in Lucas 22:20.

7. De bruid deed een *mikvah* (onderdompeling in water), dat een reinigingsritueel is.

Mikvah is een Hebreeuws woord dat "plas" of "lichaam van water" betekent. *Mikvah* is een ceremoniële handeling van zuivering door de onderdompeling in water. Het duidt op een scheiding van een vroegere weg naar een nieuwe weg. In het geval van een huwelijk, wijst het op een oude leven verlaten voor een nieuw leven met uw echtgenoot (Genesis [*Bereishit*] 2:23-24; Efeziërs 5:31). Onderdompelen in de *mikvah* wordt als een geestelijke wedergeboorte beschouwd. De reden is omdat een *mikvah* in staat is om een persoon volledig te veranderen. Ten aanzien van het huwelijk met Israël op de berg Sinai, zegt G-d in Ezechiël 16:8-9, zoals er geschreven staat, "... *Ik zwoer u, en kwam in een verbond met u ... en gij werdt de Mijne. Vervolgens waste Ik u met water ...*" De wassing, of onderdompeling, verwijst hier naar die van Israël vóór het volk de Tora ontving toen G-d Zich aan Israël verloofde op de berg Sinai (Exodus [*Shemot*] 19:14-15). *Yeshua* sprak tot de Farizeeër, Nicodemus (*Nakdimon*), dat hij opnieuw moest worden geboren (*ondergedompeld*)

om het Koninkrijk van G-d binnen te komen (Johannes [*Yochanan*] 3:1-7). De gelovigen in de Messias moeten in de naam van *Yeshua* worden ondergedompeld (Handelingen 19:4). De Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) is de onderdompelaar van G-d (Lucas 3:16; Handelingen 1:5; 11:15-16).

8. De bruidegom vertrok, ging terug naar het huis van zijn vader om de bruidskamer voor te bereiden.

Aan dit moment gekomen, vertrekt de bruidegom naar het huis van zijn vader om het bruidsvertrek voor te bereiden voor zijn bruid. Het werd opgevat als de plicht van de man om weg te gaan om bij zijn vader te zijn, een huis te bouwen, en voorbereidingen te treffen voor de uiteindelijke bruiloft. Voordat hij gaat, zal hij evenwel een verklaring afleggen aan de bruid. "Ik ga om een plaats voor u te bereiden; als ik ga, zal ik weer naar u terugkeren." Dit is dezelfde verklaring die *Yeshua* aflegde in Johannes (*Yochanan*) 14:1-3 voordat Hij naar het huis van Zijn Vader in de hemel ging, zoals het is geschreven:

Laat uw hart niet bezwaard zijn: gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen: als het niet zo was, zou Ik het u verteld hebben. Ik ga om voor u een plaats te bereiden. En als Ik ga en een plaats voor u bereid, zal Ik weerkomen, en u tot Mij nemen opdat waar Ik ben, ook gij zijn moogt (Johannes [*Yochanan*] 14:1-3).

9. De bruid werd gedurende een tijd geheiligd en apart gezet terwijl de bruidegom weg was om het huis te bouwen.

Voordat de bruidegom kon gaan en de bruid krijgen, moest de vader van de bruidegom worden overtuigd dat elke voorbereiding door de zoon was verricht. Alleen dan kon hij aan de zoon toestemming geven om te gaan en de bruid te krijgen. Met andere woorden, terwijl de bruidegom aan het bruidsvertrek werkte, was het de vader die voor de laatste bruidskamer "instemde". De bruidegom wist niet wanneer zijn vader de bruidskamer gereed zou verklaren en hem sturen om zijn bruid te gaan halen. Dit is precies waar *Yeshua* op doelde in Marcus 13:32-37.

Intussen moest de bruid verlangend wachten op de terugkeer van de bruidegom. In de gedachten van de bruid kon de bruidegom op elk moment komen, zelfs in het midden van de nacht of te middernacht. Daarom moest ze te allen tijde klaar zijn. *Yeshua* bedoeld dit in Marcus 13:32-37 en Matteüs 25:1-13. In afwachting van haar terug te komen bruidegom, moest de bruid bij zichzelf denken: "Gaat hij echt voor mij terugkomen? Gaat hij werkelijk zijn woord houden?" Dit was de gedachte die Petrus (*Kefa*) in 2 Petrus 3:1-13 antwoordde.

10. De bruidegom zou terugkeren met een uitroepen, "Zie, de bruidegom komt" en het geluid van de ramshoorn (*shofar*) zou worden geblazen.

Het tijdstip waarop de bruidegom terugkeerde was meestal om middernacht. Als de bruidegom kwam, kwam hij met een uitroepen (Matteüs 25:6) en met het blazen van de *sjofar* (trompet) (1 Tessalonicenzen 4:16-17; Openbaring 4:1). Het huwelijk tussen de bruid en de bruidegom zal plaatsvinden onder de *chupah* of bruiloftluifel. Aangezien de Hemel een soort *chupah* is, kunnen we zien dat, wanneer *Yeshua* een uitroepen voor Zijn bruid geeft, vergezeld van het blazen van een *sjofar* (trompet), het huwelijk tussen *Yeshua* en Zijn bruid in de hemel zal plaatsvinden.

De huwelijksceremonie zal een heilige optocht hebben. Om die reden zal de bruidegom (*Yeshua*) eerst naar de *chupah* worden geleid. Wanneer de bruidegom de *chupah* nadert, zingt de cantor: "Gezegend is hij die komt." "Gezegend is hij die komt" is een manier van zeggen die "welkom" betekent. *Yeshua* zei dat Hij niet zou terugkeren voor Zijn bruid totdat deze woorden werden gezegd (Matteüs 23:39). De bruidegom wordt begroet als een koning onder de *chupah*. Gedurende deze tijd zal *Yeshua*, de bruidegom, onder de *chupah*, dat is de hemel, tot Koning worden gekroond.

11. Hij zou zijn bruid weghalen, meestal in het midden van de nacht, om naar de bruidskamer te gaan waar het huwelijk voltrokken zou worden. Dit is het volle huwelijk, in het Hebreeuws als *nesu'in* gekend.

De bruid en bruidegom zullen naar de huwelijkskamer gaan, of *chadar* in het Hebreeuws, waar het huwelijk zal worden voltrokken. Zij zullen zeven dagen, of een week, in die huwelijkskamer verblijven. Aan het einde van de zeven dagen zullen de bruid en bruidegom uit de huwelijkskamer komen. Dit is te zien in Joel 2:16.

Het woord *week* is *shavuah* in het Hebreeuws. Het betekent een "zeven". Het kan betekenen zeven dagen of zeven jaar. Een voorbeeld van het Hebreeuwse woord voor week (*shavuah*) dat zeven jaar betekent, is te vinden in Daniël 9:24, waar geschreven staat: "Zeventig weken [*shavuah*, 490 jaar] worden over uw volk bepaald..." en in 9:27, "En hij [de valse Messias, bekend als de antichrist] zal het verbond met velen voor een week [*shavuah*, zeven jaar] bevestigen..." De week waar Daniël 9:27 naar verwijst staat bij Bijbel gelovigen bekend als de periode van de grote verdrukking. Het Joodse volk begrijpt deze tijd als de weeën van de Messias, in de Hebreeuws eschatologie bekend als de *Chevlai shel Mashiach*. Dit is genomen uit Jeremia 30:5-7.

12. Ten slotte zou er een bruilofstmaal zijn voor alle door de vader van de bruid uitgenodigde gasten.

De bruid en de bruidegom zouden gedurende zeven dagen in de huwelijks kamer zijn. Als de bruid en de bruidegom voor het eerst in de huwelijks kamer gingen, stond de vriend van de bruidegom buiten aan de deur. Al de verzamelde gasten van de bruiloft verzamelden zich buiten, wachtend op de vriend van de bruid-bruidegom om de voltrekking van het huwelijk aan te kondigen, dat aan hem door de bruidegom werd doorgegeven. Johannes (*Yochanan*) de Doper verwees hiernaar in Johannes 3:29. Op dit signaal brak grote vreugde uit (Johannes 3:29). Het huwelijk werd op de eerste nacht voltrokken (Genesis [*Bereishit*] 29:23). Het bebloede linnen van deze nacht werd bewaard. Het was het bewijs van de maagdelijkheid van de bruid (Deuteronomium [*Devarim*] 22:13-21).

Op de trouwdag, wordt de bruidegom gezien als een koning en de bruid als een koningin. Tijdens de voltrekking van het huwelijk, zal de bruidegom (*Yeshua*) tot Koning over de gehele aarde worden gekroond en de bruid (de gelovigen in *Yeshua*, de Messias) zullen met Hem leven en eeuwig met Hem regeren. De kroning van de Koning en het huwelijk is te zien in Jesaja 62:3-7. Aan het einde van de week (zeven jaar verdrukking, of weeën van de Messias) zal het bruiloftsmaal plaatsvinden. Het bruiloftsmaal zal niet in de hemel plaatsvinden. Na het huwelijk zullen de bruid en bruidegom naar de aarde terugkeren. Het bruiloftsmaal zal plaats hebben op aarde en alleen de genodigden van de Vader van de Bruidegom (G-d de Vader) zullen op het banket aanwezig zijn. Dit is te zien in Openbaring 19:7-16 en 20:4. *Yeshua* sprak van het bruiloftsmaal en het banket in Lucas 12:35-38 en Mattheüs 8:11. Het bruiloftsmaal is een thema van het *Sukkot*feest, dat in een volgend hoofdstuk verder zal worden besproken. Tijdens *Sukkot*, werd het volk door G-d opgedragen om een tijdelijk onderdak te bouwen. Eén van de dingen die G-d het volk opdroeg te doen is daar te eten. Als ze eten, moeten ze een bord voor zeven verschillende mensen zetten. Onder de zeven voor wie een bord wordt gezet, zijn Abraham (*Avraham*), Isaac (*Yitzhak*) en Jacob (*Ya'akov*). Dit is waar *Yeshua* op doelde in Mattheüs 8:11.

De ongelovigen in de Messias op een aparte banket aanwezig zijn waar de vogels van de lucht hun vlees zullen eten. Dit is te zien in Openbaring 19:17-18.

Het thuis van de bruid was Jeruzalem en het was de bruidegom die naar de bruid kwam om bij haar te wonen. Het is vanuit Jeruzalem, dat de gelovigen in de Messias tijdens het Messiaanse tijdperk, of Millennium, met de Messias zullen regeren. Dit is te zien in Openbaring 21:1-3; Ezechiël 43:1-2,7; Jesaja 2:2-4; Micha 4:1-5; en Zacharia 2: 10-12.

Ter afsluiting van dit deel over de bruiloft, wanneer iemand de boodschap van de *basar* (evangelie) hoort, is het een huwelijksaanzoek door G-d om Hem te aanvaarden en een deel van Zijn bruid te zijn. G-d wenst dat wij Zijn uitnodiging accepteren en Hem onze reactie van "ik doe" geven. In feite is Openbaring 22:20 een aanzoek van *Yeshua Zelf* om Hem te aanvaarden en een deel van Zijn bruid te zijn. Zijn boodschap in dit vers is "Kom." Zult u "ik doe" zeggen op het aanzoek van de Messias aan u?

De Opstanding van de Doden

Een van de redenen voor het blazen van de *shofar* is de opstanding van de doden te verkondigen. Bovendien is het dertiende beginsel van het joodse geloof, het geloof in de opstanding van de doden. De opstanding van de doden zal op *Rosj HaShana* plaatsvinden (Talmoed, Rosh Hashana 16b). In 1 Korintiërs 15:52 vertelt de apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) ons dat de opstanding van de doden "bij de laatste bazuin" zal zijn. Eerder al, in 1 Korintiërs 15:14, schreef hij dat zonder de opstanding van de Messias uit de dood, ons geloof tevergeefs is.

We kunnen niet naar het Boek Openbaring gaan en zeggen dat de stem van de zevende engel (Openbaring 11:15) de laatste bazuin is. In de eerste eeuw, betekende de laatste bazuin (*shofar*) een bepaalde dag in het jaar. In het jodendom zijn er drie trompetten (*shofarim*) die een naam hebben. Dit zijn het eerste geschal, het laatste geschal, en het grote geschal. Elk van deze trompetten duidt op een bepaalde dag in het Joodse jaar. Het eerste geschal wordt op het feest van *Sjavoet* (Pinksteren) geblazen (Exodus [*Shemot*] 19:19). Het verkondigde dat G-d Zichzelf met Israël had verloofd. Het laatste geschal is synoniem met *Rosh HaShanah*, volgens Theodore Gaster in zijn boek, *Festivals of the Jewish Year* (Feesten van het joodse jaar), in zijn hoofdstuk over *Rosh HaShanah*. Herman Kieval verklaart ook hetzelfde in zijn boek, *The High Holy Days* (De Hoge Heilige Dagen, deel I, Rosh HaShanah, hoofdstuk 5, voetnoot 11), in het hoofdstuk over de *shofar*. De *grote bazuin* wordt op *Yom Kippoer* geblazen, dat de terugkeer naar de aarde van Messias *Yeshua* zal aankondigen (Matteüs [*Mattityahu*] 24:31).

Het eerste en laatste geschal hebben betrekking op de twee horens van de ram, die volgens de joodse traditie, in het struikgewas op de berg Moria gevangen raakte, toen Abraham (*Avraham*) klaar stond om Isaac (*Yitzchak*) te slachten en hem als een brandoffer (*olah*) op te offeren. Deze ram werd de vervanging van Isaac (*Yitzchak*) zoals *Yeshua* de vervanging voor ons werd en leven aan ons verschaft door Zijn dood.

In *Pirkei Avot* (de uitspraken van de vaders), vertelt Rabbi Eliëzer ons dat de linker hoorn (eerste geschal) op de berg Sinaï werd geblazen, en zijn rechter hoorn (het laatste geschal) zal worden geblazen om de komst van de Messias aan te kondigen. Jesaja (*Yeshayahu*) 18:3 en 1 Tessalonicenzen 4:13-18 spreken van de opstanding van de doden. 1 Tessalonicenzen hoofdstuk 5 gaat verder met de dag van de H-r en de weeën van de Messias. 1 Tessalonicenzen 4:16-17 zegt dat de doden in Messias eerst zullen opstaan, en dat het wegvangen (opname) van de gelovigen onmiddellijk zal volgen.

De term *vervoering* (opname) komt van het Griekse woord *harpazo*, wat "in beslag nemen, wegvangen, opnemen, plukken, (weg)trekken, met geweld nemen" betekent (1 Tessalonicenzen 4:17). Het Hebreeuwse equivalent is het woord *natzal*. Jesaja (*Yeshayahu*) 26:2-3, 19-20 en 57:1-2 spreken alle duidelijk van de opstanding van de doden. Daniel 12:1-2 spreekt ook van de opstanding van de doden, de verdrukking, en de verlossing van Israël door de verdrukking. Sefanja 1:14-18 en 2:2-3 vertelt over de verschrikkelijke tijd tijdens de dag van de H-r, de weeën van de Messias, en geeft een bevel om zich te bekeren en vóór die dag tot G-d te keren om vanuit die tijd te worden verborgen. Psalm (*Tehillim*) 27:5 zegt dat de rechtvaardige in de tijd van moeite zal worden verborgen. Deze psalm wordt elke dag gelezen tijdens de 40 dagen tijd van *Teshuvah*. 2

Tessalonicenzen 2:1 zegt: "En wij bidden u, broeders, door de komst van onze Heer Jezus Christus, en door onze vereniging tot Hem." De zinsnede "vereniging" komt van het Griekse woord *episunagoge*, wat "een vergadering" betekent. In Numeri (*Bamidbar*) 10:2-3, wordt de trompet (bazuin) geblazen om het volk te verzamelen. Het blazen van de trompet en de verzameling van het volk komen ook samen voor in 1 Tessalonicenzen 4:16-17 en 1 Korintiërs 15:51-53.

Yom HaKeseh: De Verborgen Dag

In Psalm (*Tehillim*) 27:5 staat geschreven: "Want in de tijd van moeite zal Hij me *verbergen* in Zijn paviljoen, in het verborgene van Zijn tabernakel zal Hij mij *verbergen*, Hij zal mij opstellen op een rots."

Nog een andere naam voor *Rosh HaShanah* is *Yom HaKeseh*, "De Dag van het Verbergen" of "de Verborgen Dag". De term *keseh* of *keceh* is afgeleid van de Hebreeuwse wortel *kacah*, wat "geheimhouden, bedekken, of verbergen" betekent. Tijdens de maand Elul, wordt elke dag een trompet geblazen om het volk te waarschuwen om zich terug naar G-d te keren, met uitzondering van de dertigste dag van Elul, de dag voorafgaand aan *Rosh HaShanah*. Op die dag wordt de trompet niet geblazen, en is het dus stil. Dit komt omdat veel over *Rosh HaShanah* verborgen en in geheimzinnigheid gehuld is. Het mystieke aspect van *Rosh HaShanah* wordt in de Schrift aangegeven: "Blaast de sjofar op de Nieuwe Maan, in de verberging (*keseh*) van de dag van ons feest" (Psalm [*Tehillim*] 81:3). Satan, de aanklager, mag niet geïnformeerd worden over de komst van *Rosh HaShanah*, de Dag des Oordeels.

Rosh HaShanah wordt *Yom HaKeseh* of de Dag van het Verbergen genoemd, omdat die voor satan (*Ha satan*), de tegenstander, verborgen was. De Bijbel zegt dat satan komt om te roven en te stelen (Johannes [*Yochanan*] 10:10, en te verwarren (1 Korintiërs 14:33). Omdat het de Dag des Oordeels is, wordt die symbolisch verborgen voor satan (satan kende en verstond het plan van het kruis [boom] niet, 1 Korintiërs 2:7-8). Ook dit was voor hem verborgen. Gelovigen zeiden nooit wanneer de dag van *Rosh HaShanah* was, ze zeiden gewoon: "Van die dag en uur weet niemand, alleen de Vader."

Eén van de redenen die het vaakst gegeven wordt om af te wijzen dat de opstanding van de doden en het wegvangen (opname) van de gelovigen op *Rosh HaShanah* gebeurt, is de verklaring door *Yeshua* in Matteüs (*Mattityahu*) 24:36 gegeven, zoals het is geschreven: "Maar van die dag en uur weet niemand, nee, niet de engelen van de hemel, maar Mijn Vader alleen." Omdat *Rosh HaShanah* werd opgevat als de verborgen dag te zijn, is deze verklaring van *Yeshua* eigenlijk een **idioom** voor *Rosh HaShanah*. Zo dient het te worden gegeven als bewijs dat Hij van *Rosh Hasjana* sprak, omdat *Rosh HaShanah* de enige dag in het hele jaar is die aangeduid werd als de verborgen dag of de dag die niemand kende.

Geestelijke Toepassing (Halacha). *Rosh HaShanah* vindt plaats op de nieuwe maan. Kolossenzen 2:16-17 zegt dat de nieuwe maan over de Messias zal leren. De Joodse (bijbelse) maand is gebaseerd op een maancyclus. De maan kan nauwelijks worden gezien als de cyclus begint. Maar dan draait de maan in de richting van de zon en begint het licht van de zon te weerspiegelen. De zon aan de hemel is een beeld van *Yeshua* (Maleachi [*Malachie*] 4:2), en de maan is een beeld van de gelovigen in de Messias. De zon heeft haar eigen licht, maar het licht van de maan is een weerspiegeling van de zon. Als we voor het eerst gelovigen in *Yeshua* worden, kunnen we geestelijk nauwelijks opgemerkt worden en weten we heel weinig over G-d. Maar dan begint ons leven zich te wentelen rond de Messias zoals de maan rond de zon draait. Als we ons meer en meer naar het centrum van de schepping beginnen te draaien, beginnen we meer en meer dat licht (*Yeshua*) te reflecteren, net zoals de maan het licht van het centrum van het zonnestelsel weerspiegelt.

Hoofdstuk 8

YOM KIPPUR (Grote Verzoendag)

Want het is op deze dag dat voor u verzoening zal gedaan worden om u te reinigen; en gij zult van al uw zonden rein zijn voor de Heer. Het moet een sabbat van plechtige rust voor u zijn, opdat u uw zielen vernedert; het is een blijvende verordening (Leviticus [Vayikra] 16:30-31 NAS).

Op precies de tiende dag van deze zevende maand is de dag van verzoening ... want het is een dag van verzoening, om verzoening te doen namens u voor de Heer, uw God U zult helemaal niets doen. Het moet een eeuwigdurende statuut zijn door uw geslachten heen, in al uw woonplaatsen. Het moet voor u een sabbat van volledige rust zijn, en gij zult uw zielen vernederen, op de negende van de maand 's avonds, van avond tot avond zult u uw sabbat houden (Leviticus [Vayikra] 23:27-28,31-32 NAS).

Dan op de tiende dag van deze zevende maand zult u een heilige samenroeping hebben, en gij zult uzelf vernederen; gij zult geen werk verrichten (Numeri [Bamidbar] 29:7 NAS).

Yom Kippur: Namen, Thema's, en Spreekwijzen

1. **Yom Kippur** (de Grote Verzoendag)
2. **Van Aangezicht Tot Aangezicht**
3. **De Dag** (of de Grote Dag)
4. **De Vasten**
5. **De Grote Shofar** (*Shofar HaGadol*)
6. **Neilah** (het sluiten van de poorten)

Inzicht in de priesterlijke dienst voor Yom Kippur

Leviticus (*Vayikra*) hoofdstuk 16 wijst de tiende Tisjrie aan als de datum waarop de hogepriester (*Cohen HaGadol*) een speciale ceremonie leidt om de ontheiliging van het heiligdom en van het volk weg te doen. Centraal bij het ritueel is het brengen door de hogepriester (*Cohen HaGadol*) van een stier en twee geiten als een bijzonder offergave. Eerst wordt de stier geofferd om het heiligdom te zuiveren van elke ontheiliging (wat men tegenwoordig vibraties t.g.v. bovennatuurlijke machten pleegt te noemen) veroorzaakt door foute daden van de priester zelf en zijn huishouden (Leviticus [Vayikra] 16:6). Daarna wordt één van de geiten door het lot gekozen om geofferd te worden om het heiligdom te zuiveren van elke soortgelijke ontheiliging gestimuleerd door de foute daden van het hele Israëlitische volk (Leviticus [Vayikra] 16:7-8). Ten slotte wordt de tweede geit weggestuurd, niet geofferd, om het volk zelf te reinigen. De geit wordt voor *Azazel* gemarkeerd en wordt weggestuurd om in de wildernis rond te dwalen (Leviticus [Vayikra] 16:10). Voordat de geit wordt weggezonden legt de hogepriester beide handen op haar kop en belijdt over haar al de ongerechtigheden en overtredingen van de Israëlieten, ongeacht welke verkeerde daden, en legt ze zo op de kop van de geit. Zo, voegt de Thora daaraan toe: "zal de geit al hun ongerechtigheden naar een ontoegankelijk gebied brengen..." (Leviticus [Vayikra] 16:20-22).

Azazel: De Zondebok

Het Hebreeuwse woord voor zondebok is *azazel*. *Azazel* werd gezien als een type van satan (*Ha satan*) in het intertestamentair⁶ Boek van Henoch (8:1). De zonden van het volk en dus de bestraffing van het volk werd op de zondebok *azazel* gelegd. Hij zou de zonden van het volk dragen en de bestraffing van het volk zou op hem komen. *Azazel* die in de wildernis wordt gestuurd wordt opgevat als een beeld van satan (*Ha satan*) die in de poel van vuur wordt gegooid (Openbaring 19:20).

Laten we deze ceremonie in Leviticus (*Vayikra*) 16:7-10 eens van wat naderbij bekijken. In Leviticus (*Vayikra*) 16:8, zei het eerste lot: "*La Adonai*" (Voor de H-r). Het tweede lot zei: "*La Azazel*" (Voor de zondebok). De hogepriester (*Cohen HaGadol*) nam de twee gouden loten, een met *La Adonai* gemerkt en de andere met *La Azazel* gemerkt, en plaatste een op het hoofd van elk dier, hun lot bezegelend. Het werd beschouwd als een goed teken als het lot met *La Adonai* gemerkt door de priester in de rechterhand geloot werd, maar de 40 jaar voorafgaand aan de verwoesting van de tempel (*Beit HaMikdash*) in 70 n.Chr. werd *La Adonai* door de priester in de linkerhand geloot (*Talmoed, Yoma 39a*). In ieder geval werden de zonden van het volk op de zondebok gelegd (Leviticus [*Vayikra*] 16:21-22). Behalve voor de 40 jaar voorafgaand aan de vernietiging van de tweede tempel (*Beit HaMikdash*), kwam het lot *La Adonai* uit in de rechterhand van de priester en het lot *La Azazel* in de linkerhand van de priester.

Messiaans Inzicht

G-d gaf deze ceremonie van het werpen van het lot tijdens *Yom Kippur* om ons te leren hoe Hij over de naties van de wereld zal oordelen vóór het Messiaanse tijdperk bekend als het Millennium aanbreekt. De landen van de wereld zullen worden geoordeeld op basis van hoe ze het Joodse volk behandelden. De landen die de Joden mishandelden zullen geitnaties zijn en zij zullen in de linkerhand gaan. Die naties die naast het Joodse volk stonden zullen schaapnaties zijn en het Messiaanse rijk of de Millennium binnengaan. *Yeshua* leerde ons daarover in Matteüs 25:31-46.

Tijdens Zijn eerste komst was *Yeshua* een type van de *La Adonai* gemerkte geit. *Yeshua* was een zondoffer voor ons als G-d op Hem de zonden van de hele wereld legde (Jesaja [*Yeshayahu*] 53:1-6, 1 Korintiërs 15:3; Galaten 1:3-4, Hebreeën 2:17; 1 Johannes [*Yochanan*] 2:2; 4:10).

In de ceremonie van de twee geiten, werden de twee geiten als één offergave beschouwd. Een vuurrode sjerp werd vastgebonden rond de horens van de *azazel* gemerkte geit. Op het juiste moment werd de geit naar een steile rots in de wildernis geleid en van de rots geduwd. In samenhang met deze ceremonie, ontstond een interessante traditie die in de Mishnah wordt vermeld. Een deel van de vuurrode sjerp werd aan de deur van de tempel (*Beit HaMikdash*) vastgemaakt voordat de geit de wildernis werd ingestuurd. De sjerp zou van rood naar wit overgaan als de geit aan zijn einde kwam, het volk signalerend dat G-d hun offers had geaccepteerd en hun zonden waren vergeven. Dit was gebaseerd op Jesaja (*Yeshayahu*) 1:18. Zoals eerder gezegd, vertelt de Misjna ons dat 40 jaar vóór de verwoesting van de tempel (*Beit HaMikdash*), de sjerp niet meer wit werd. Dit was, natuurlijk, toen *Yeshua* op de boom/hout werd gedood.

⁶ D.w.z. uit de tijd tussen de twee Testamenten (OT en NT). De eerste christenen kenden de Henochitische boeken en kenden er gezag aan toe; de apostelen Petrus en Judas hebben zelfs uit Henochs werk geciteerd. (Wikipedia)

Andere Aspecten van de Hogepriester Ceremonie

Om het Heilige der Heiligen binnen te gaan, moest de hogepriester (*Cohen HaGadol*) eerst zijn hele lichaam baden, dat verder ging dan het louter wassen van handen en voeten, zoals vereist voor andere gelegenheden. Het wassen symboliseerde zijn verlangen naar zuivering (Numeri [*Bamidbar*] 19). Het wassen betrof zijn kleren en zijn vlees (Numeri [*Bamidbar*] 8:5-7; 19:7-9). Dit ging gepaard met van een dier bloed nemen met de vinger en dat bloed op het altaar sprenkelen (Numeri [*Bamidbar*] 19:1-4; Leviticus [*Vayikra*] 8:13-15). Dit ritueel komen we ook tegen in Numeri (*Bamidbar*) 31:21-24. De geestelijke betekenis hiervan wordt in Hebreëen 9 en 10:19-22 gegeven. Het sprenkelen van bloed op het altaar wordt ook genoemd in Exodus (*Shemot*) 29:1-4,10-12,16,20-21, en Leviticus (*Vayikra*) 1:3-5,11; 3:1-2,8; 4:1-6; 5:4-6,9. Nogmaals, de geestelijke betekenis wordt gevonden in Hebreëen 9:11-14,23-25 en 1 Petrus (*Kefa*) 1:2.

Messiaans Inzicht

Yeshua is de Hogepriester (*Cohen HaGadol*) van G-d (Hebreëen 3:1). In Johannes (*Yochanan*) 20:17, zei *Yeshua*: "Raak Me niet aan, want Ik ben nog niet naar mijn Vader opgestegen..." Dit waren dezelfde woorden die de priester sprak voordat hij het altaar besteeg. *Yeshua* kan als priester beschouwd worden met naar enkele andere Schriftgedeelten te kijken. In Numeri (*Bamidbar*) 19:11, als iemand een dood lichaam aanraakte, was die voor zeven dagen onrein. Na onrein te zijn geweest, vindt op de achtste dag zuivering plaats. Dit is de betekenis achter de gebeurtenissen in Johannes (*Yochanan*) 20:24-27.

In plaats van zijn gebruikelijke gewaad en kleurrijke kledingstukken (beschreven in Exodus [*Shemot*] 28 en Leviticus [*Vayikra*] 8:1-8) te dragen, moest Aaron speciale kleding van linnen dragen (Leviticus [*Vayikra*] 16:4). In Openbaring 1:13-15 werd *Yeshua* met dezelfde kleding gezien. Daniël zag dit ook en beschreef het in Daniël 10:5-6.

Door de dieren aan het altaar te slachten en hun bloed op het altaar te brengen, werd de kleding van de hogepriester zeer bebloed; en G-d gaf hen opdracht om te worden gewassen (Leviticus [*Vayikra*] 6:27). Op *Yom Kippur* verklaarde G-d echter zoals in Jesaja (*Yeshayahu*) 1:18 geschreven is: "... al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw" Geestelijk gesproken staat een wit kledingstuk voor zuiverheid en de afwezigheid van de zonde (Openbaring 7:9,13-14; 19:8).

In Numeri (*Bamidbar*) 15:37-41, werden franjes (*tzi-tzit*) op de zoom van de kledingstukken aangebracht om het volk te herinneren aan de Thora of G-ds Woord. Denk aan de vrouw met de bloedkwestie (ze was onrein) die naar *Yeshua* (de hogepriester van G-d) komt om de zoom van Zijn kleed aan te raken en genezen te worden (Matteüs [*Mattityahu*] 9:20-22). De kinderen van Israël werden door G-d opgedragen om de kledingstukken te dragen die *Yeshua* aan had in Matteüs 9:20-22. Deze kleding werd door G-d opgedragen in de Tora om te worden gedragen zoals vermeld in Numeri (*Bamidbar*) 15:37-41. Toen de vrouw met de bloedvloeïing in Matteüs 9:20-22 de zoom (*tzi-tzit*) van *Yeshua's* kledingstuk raakte, was het een beeld door G-d aan ons gegeven om naar ons te communiceren dat ze door geloof (*emunah*) *Yeshua's* woord geloofde en vanwege haar geloof gezond werd gemaakt.

Van Aangezicht tot Aangezicht

De hogepriester (*Cohen HaGadol*) kon enkel één keer per jaar in het Heilige der Heiligen gaan (Leviticus [*Vayikra*] 16:2; Hebreëen 9:6-7). (G-d uitte een waarschuwing dat niemand Zijn gezicht kon zien en leven (Exodus [*Shemot*] 33:20). Maar omdat op de Grote Verzoendag de priester in

aanwezigheid van G-d's kon zijn (Leviticus [*Vayikra*] 16:2), is een andere term voor de Grote Verzoendag "van aangezicht tot aangezicht."

Tegen de tijd van de tweede tempel, was dit ritueel [de ceremonie van de hogepriester (*Cohen HaGadol*)] een beetje uitgebreid, en één cruciaal element werd toegevoegd. Dit element was dat bij drie verschillende gelegenheden, in een groot crescendo, de hogepriester voor het volk verscheen, en drie keer reciteerde hij een formule van bekentenis in hun gehoor. De eerste bekentenis was over zijn eigen zonden en die van zijn gezin, de tweede over de priesterlijke stam van Levi, de derde op rekening van het hele volk.

Alleen bij deze gelegenheid in het gehele jaar, bevatte de bekentenis van de priester het hardop uitspreken van de naam van G-d, belichaamd in de Hebreeuwse letters YHVH (de Tetragrammaton genoemd). Dit was de naam die G-d aan Mozes (*Moshe*) heeft gegeven en uitgelegd bij de brandende struik, de naam die een soort distillaat was van "Ik zal Zijn Wie Ik Zijn zal", de naam die geen naam is in de zin van een etiket waarmee G-d kan worden genoemd en gecontroleerd, en dus de naam die niet hardop kon worden uitgesproken. Hij werd dan ook het hele jaar verbloemd door *Adonai*, De H-r te zeggen wanneer YHVH in tekst of aanroeping opdook. Alleen op *Yom Kippur* werd de naam gezegd, hardop, in heel zijn oorspronkelijke ontzagwekkendheid.

(Hoe de naam bij deze gelegenheid werd uitgesproken, was zo grondig beschermd tegen registratie die dit zou kunnen ontwijden, dat wij nu niet meer weten hoe het werd gedaan.)

In elke bekentenis, wanneer de hogepriester bij de uitspreking van de naam kwam, zou het hele volk zich voorover op de aarde uitstrekken en hardop zeggen: "*Baruch shem K'vod malchuto l'olam va'ed*", wat betekent: "Gezegend zij de Naam van de schittering van het Koningschap, voor altijd en daarbuiten." Bij de derde opzegging, die voor hun eigen zonden, wisten ze dat de hogepriester (*Cohen HaGadol*) deze ene keer in het jaar net daarvoor het Heilige der Heiligen was binnengegaan, de binnenste kamer van de tempel (*Beit HaMikdash*), waar G-d's aanwezigheid ten volste werd gevoeld. Hij ging er drie keer binnen, en kwam dan pas naar buiten om namens heel het volk te belijden en hun zonden op het hoofd van de bok voor *azazel* te leggen.

Het resultaat van dit drievoudig binnengaan in het Heilige der Heiligen, dit drievoudige reciteren van de meest heilige naam van G-d, en dit drievoudig ter aarde werpen door het hele volk, was een volkomen ontzagwekkend ervaren van G-d's Aanwezigheid, bewerkte verzoening voor het volk, reinigde hen van al hun zonden, waardoor zij het jaar opnieuw konden beginnen en hun leven vernieuwen. Zo totaal was deze ervaring van transformatie dat, daarna, de stemming van het volk verschoof van plechtig ontzag naar vreugdevol vieren. De jonge, ongehuwde mannen en vrouwen gingen dansen in de velden en kozen voor zich echtgenoten. *Yom Kippur* en de vijftiende Av waren de enigste dagen in het jaar waarin dit soort massaal publiekelijk omhelzen zou plaatsvinden.

Daarom, wanneer de hogepriester op deze dag voor G-d stond, werd van hem gezegd dat hij "van aangezicht tot aangezicht" met G-d was. Hierdoor werd *Yom Kippur* bekend door de zinsnede "van aangezicht tot aangezicht." "Van aangezicht tot aangezicht" terminologie werd in 1 Korinthe 13:9-12 gebruikt, zoals er staat:

Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele. Maar wanneer het volmaakte komt, dan wordt dat wat ten dele is weggedaan. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, dacht ik als een kind: maar toen ik een man werd, legde ik kinderachtige dingen aan de kant. Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht: nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen zoals ook ik gekend ben (1 Korintiërs 13:9-12).

Zowel vers 11 en de zinsnede in vers 12: "Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen" komen uit de Joodse Midrasj (wijze van uitleggen).

" *Face to Face* (van aangezicht tot aangezicht)" is de titel van een hoofdstuk in het boek van Arthur Waskow, *Seasons of Our Joy* (Seizoenen van Onze Vreugde), over het thema van *Yom Kippur*. "Van aangezicht tot aangezicht" is een idioom voor *Yom Kippur*. Waarom? Het was op *Yom Kippur* dat de hogepriester achter het voorhangsel van de tempel moest gaan. Op dat moment moest de natie haar adem inhouden, omdat het lot van de natie afhing van G-d's aanvaarden van het offer. Op dat moment was de hogepriester "van aangezicht tot aangezicht met de genadetroon van God."

Wanneer de hogepriester (*Cohen HaGadol*) het Heilige der Heiligen binnenkwam, zag hij de aanwezigheid van de H-r als een schitterende wolk boven de genadetroon zweven (Leviticus [*Vayikra*] 16:2). Het woord voor genadetroon is *kapporet* in het Hebreeuws. Het komt van het wortelwoord *kaphar*, dat hetzelfde woord is dat voor "verzoening" wordt gebruikt. De genadetroon kan ook worden vertaald als de troon van de verzoening. De genadetroon wordt in detail beschreven in Exodus (*Shemot*) 25:17-22 en 37:6-9. Dit is de plaats waar Mozes (*Moshe*) samenkwam en met G-d van aangezicht tot aangezicht sprak (Exodus [*Shemot*] 25:22, 30:6, Numeri [*Bamidbar*] 7:89).

De Dag

Yom Kippur, de Grote Verzoendag, komt op de tiende dag van de joodse maand Tisjri (september/oktober). Het is de laatste dag van de Tien Dagen van Berouw, en het is de plechtigste dag van de Joodse kalender. Men gelooft dat degenen die niet goed genoeg waren om meteen op *Rosh HaShanah* in het Boek des Levens te worden geschreven, tien dagen worden gegeven om berouw te tonen, voor vergeving te bidden, en goede daden te doen tot *Yom Kippur*, wanneer hun lot zal worden beslist. De hele dag van Vergeving (*Yom Kippur*) wordt doorgebracht met vasten en bidden. Omdat deze dag de plechtigste dag in het jaar is, staat hij als "*De Dag*" bekend.

De Vasten

Vasten is een der belangrijkste van de *mitzvot* (geboden) die naar verzoening leiden. De Torah zegt drie keer "En dit zal u een wet voor alle tijden zijn: In de zevende maand, op de tiende dag van de maand zult u zelfverloochening beoefenen" (Leviticus [*Vayikra*] 16:29, 23:27, Numeri [*Bamidbar*] 29:7); de traditie (het joodse inzicht) interpreteert zelfverloochening als vasten. Om deze reden staat *Yom Kippur* als "De Vastendag" bekend.

De Grote Shofar

Zoals eerder vermeld in dit boek, in hoofdstuk 7, toen de *shofar* (trompet) werd besproken, zijn er drie voorname *shofarim* (trompetten) voor het Joodse volk en deze drie trompetten worden geassocieerd met specifieke dagen in het jaar. Deze drie trompetten zijn:

- a) "De Eerste Bazuin," geblazen en in verband met *Shavuot* (Pinksteren);
- b) "De Laatste Bazuin," geblazen en in verband met *Rosh HaShanah*;
- c) "De Grote Bazuin," geblazen en in verband met *Yom Kippur*.

Het is op *Yom Kippur* dat de Grote Trompet, in het Hebreeuws bekend als de *Shofar HaGadol*, wordt geblazen. Dit wordt genoemd in Jesaja (*Yeshayahu*) 27:13 en Mattheüs 24:31.

Neilah: Het Sluiten van de Poorten van de Hemel

Neilah is de afsluitende of laatste dienst van *Yom Kippur*. Het jodendom gelooft dat de poorten van de hemel tijdens de dagen van berouw open zijn voor onze gebeden om vergeving te ontvangen en dat zij na de *neilah* dienst sluiten. (Meer bepaald worden ze geopend op *Rosh HaShanah*, om de rechtvaardigen in de hemel te laten en blijven open tot de *neilah* dienst van *Yom Kippur*.) Als de laatste stoot van de *shofar* (de *Shofar HaGadol*, de Grote Trompet) wordt gehoord op het einde van de *neilah* dienst, zouden degenen die de dag met oprechtheid beleefd hebben, moeten voelen dat zij zijn ingeschreven en verzegeld in het Boek van het Leven.

Geestelijk Verstaan van de Grote Verzoendag

De Grote Verzoendag was de meest plechtige van alle feestdagen. Het was de dag van reiniging voor de natie en voor het heiligdom. Op deze dag alleen, een keer per jaar, ging de hogepriester in het allerheiligste, het Heilige der Heiligen in de tempel, voorbij het voorhangsel van de tempel, met het bloed van de geit voor de H-r, het zondoffer. Hier sprenkelde hij het bloed op de genadetroon. Het bloed van het zondoffer op de grote Dag van Verzoendag bewerkte het reinigen van alle zonde, voor het priesterschap, het heiligdom, en voor Israël als natie (Leviticus [*Vayikra*] 16:29-34).

De Grote Verzoendag

1. ***Yom Kippur* is een dag van vasten en kwellen van de ziel** (Leviticus [*Vayikra*] 23:27,29; Numbers [*Bamidbar*] 29:7). Deze dag werd gereserveerd als een dag van nationaal vasten. Vasten wordt genoemd in Joel (*Yoel*) 1:14-15, 2:12-18, en Ezra 8:21. De geestelijke betekenis voor ons staat in Jesaja 58:1-12.
2. **Het is de tiende dag van de zevende maand** (Leviticus [*Vayikra*] 23:27, Numeri [*Bamidbar*] 29:7). Het getal 10 wordt gebruikt om de regering of een natie aan te duiden (Daniël 7:24; Openbaring 17:12). Voor het Joodse volk vertegenwoordigt het getal tien een wettige gemeente, bekend als een *minyan*. De gemeente is één lichaam dat een groep kan vertegenwoordigen. Dus vertegenwoordigde het getal tien de natie of de gemeente van Israël (Leviticus [*Vayikra*] 16:2-3,17,19). Bemerkt ook dat het bloed voor de natie wordt gesprenkeld (Leviticus [*Vayikra*] 16:19). Kijk naar Jesaja (*Yeshayahu*) 52:13-15 en Ezechiël (*Yechezekel*) 36:24-26.

In Jesaja (*Yeshayahu*) 52:13-15 wordt gezien dat de lijdende dienaar, *Yeshua*, “Messiah ben Joseph” (*Yosef*) veel naties besprenkelt. In Ezechiël 36:24-26, zijn het de Joden die van de Diaspora terugkeren naar Israël waarop God schoon water zal sprenkelen als ze weer terugkeren naar het land van Israël.

Grote Verzoendag Ceremonieën

Als we naar de ceremonie zelf kijken, zullen we in staat zijn te zien hoe die naar Messias *Yeshua* verwijst. Daarnaast zullen we in staat zijn te zien hoe die betrekking hebben op de gelovigen in de Messias.

1. **De priester gebruikte een gouden wierookvat** (Leviticus 16:1-2,12-14; Hebrëen 9:4). Het wierookvat wordt genoemd in Leviticus 16:12, Numeri 16:18,46; 1 Koningen 7:50-51; 2 Kronieken 4:19,22; en Hebrëen 9:1,4.

Geestelijke Toepassing (Halacha). De wierook van het gouden wierookvat stelt de gebeden van Bijbelgelovigen voor (Psalm 141:2; Lucas 1:5-11, Openbaring 5:8; 8:3-4).

Messiaanse Vervulling. De hogepriester Aaron typeert de bediening van tussenpersoon en bemiddelaar. *Yeshua* is onze Hogepriester (Hebreeën 3:1) en bemiddelaar (1 Timoteüs 2:5; Hebreeën 12:24). Hij leeft om voorspraak voor ons te doen (Romeinen 8:34; Hebr. 7:22-27).

2. **Hij ging één keer per jaar voorbij het voorhangsel** (Leviticus 16:2; Hebreeën 9:3,7).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Door de dood van *Yeshua*, zijn we vrij om elke dag voorbij het voorhangsel te komen (Matteüs 27:50-51, 2 Korintiërs 3:14; Hebr. 4:16, 6:13-19, 10:19-22).

3. **Hij waste zich in water** (Leviticus [Vayikra] 16:4,24).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Voor Aaron betekende dit dat hij absoluut schoon moet zijn om ten behoeve van het volk van Israël verzoening te doen. Voor de gelovige in *Yeshua* betekent dit dat we moeten worden gewassen door het water van het Woord van G-d wanneer wij G-d benaderen maar ook voor het verwijderen van zonde uit ons leven (Johannes 3:1-5,15; 1 Korintiërs 6:11; Efeziërs 5:26-27; Titus 3:5; Hebreeën 10:22). Voor *Yeshua* betekende dit dat hij absoluut schoon en zonder zonde was toen Hij verzoening bracht met het offeren van Zijn lichaam op de paal/boom.

4. **Hij trok heilige linnen kleding aan** (Leviticus [Vayikra] 16:4,23).

Geestelijke Toepassing (Halacha). De priesterlijke kleding wordt ook genoemd in Exodus (*Shemot*) 28:1-4. In vers 3 zijn ze voor glorie en schoonheid. De linnen kledingstukken spreken van de zondeloze menselijkheid van de Messias en Zijn gerechtigheid. Deze linnen kledingstukken werden met bloed bevlekt, terwijl de priester de offers aanbood. Nadat de offers gebracht waren, werden de kledingstukken uitgedaan en nieuwe kledingstukken weer aangedaan (Leviticus [Vayikra] 16:23-24). Jesaja (*Yeshayahu*) 1:18 spreekt van de met bloed bevlekte kledingstukken en de nieuwe kledingstukken die achteraf werden aangedaan. De witte linnen kledingstukken zijn kleren van gerechtigheid (Job [*Iyov*] 29:14; Psalm [*Tehillim*] 132:9, Jesaja [*Yeshayahu*] 61:10, Openbaring 3:5; 15:6, 19:7-8, 11, 13-15).

5. **Op het moment dat de verzoening werd bewerkt op de Grote Verzoendag, werden degenen waarvoor verzoend werd, zondeloos en onberispelijk voor G-d.** De gemeente van gelovigen (*kehilat*) in de Messias wordt voor G-d gepresenteerd zonder vlek of smet (Efeziërs 5:27), wegens het bloed van *Yeshua* (1 Peter [*Kefa*] 1:19).

6. **De lichamen van de dieren waren buiten het kamp** (Leviticus 16:27).

Messiaanse Vervulling. De lichamen van het zondoffer, zowel de os als de geit, werden buiten het kamp gebracht waar ze werden verbrand. *Yeshua* werd buiten het kamp of de poorten van Jeruzalem gekruisigd (Johannes 19:17-20; Hebreeën 13:10-13).

7. **Vele offers werden aangeboden** (Leviticus 16:1-6, 25-27).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Onze lichamen moeten een levend offer aan G-d zijn (Romeinen 12:1; 1 Peter [*Kefa*] 2:5). Wij bieden een offer van lof aan G-d (Leviticus [Vayikra] 7:12; Psalm [*Tehillim*] 34:1, 50:14,23, 69:30-31, 107:22, 116:17; Hebreeën 13:15-16).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* is het offer van G-d voor ons, die in Hem geloven (Hebreeën 9:26-28, 10:1-10).

8. **Het Jubeljaar begon op de Grote Verzoendag** (Leviticus 25:9-11).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Dit was een jaar en dag van de vrijheid. *Yeshua* kwam bij Zijn eerste komst deze vrijheid prediken (Jesaja [*Yeshayahu*] 61:1-3; Lucas 4:17-21). Van Adam af is het al bijna 6000 jaar en 120 Jubeljaren geweest. Het aantal 120 verwijst naar het einde van de tijd van het vlees en de heerschappij van de geest over het leven (Genesis [*Bereishit*] 6:3). De ultieme vervulling van het Jubeljaar zal plaatsvinden bij de tweede komst van de Messias. De aarde zal worden verlost en in volledige rust komen van de vloek die er over kwam door de zonde van Adam. Volledig herstel zal plaatsvinden van de verloren erfenis van de mens. G-d's volk zal volledig worden bevrijd - vrij van alle zonde, ziekte en kwaal, dood en de vloek. Satan (*Ha Satan*), de bron van al deze dingen, zal worden gebonden en echte rust zal worden gerealiseerd. De tabernakel van G-d zal bij de mensen zijn en Hij zal bij hen wonen (Openbaring 21:1-4). Zo spreken het Jubeljaar en de dag van Verzoening van de volheid van het verlossingsplan van G-d voor de mens.

Leven voor een Leven

De bijbelse naam voor de Verzoendag is *Yom HaKippurim*, wat "de dag van de bedekking, annulatie, gratie, verzoening" betekent. Nu en dan werd het "de Vastendag" of "de Grote Vasten" genoemd. (Leviticus [*Vayikra*] 23:27-31, 16:29-34).

G-d zei de Israëlieten een dier te offeren als een substituuut voor hun eigen doodvonnis. Dit leven voor een leven beginsel is het fundament van het offersysteem. De Tora laat toe dat een monetair losgeld wordt betaald voor iemand die de dood verdient (Exodus [*Shemot*] 21:28-32). De schulddige was hier de eigenaar van een os die iemand had vermoord, en de eigenaar van de os was verantwoordelijk voor de dood die door zijn os was veroorzaakt (Exodus 21:30 zegt dat geld betaald in plaats van de dood van de eigenaar een losprijs was).

Messiaanse Vervulling. *Yeshua* stierf op de paal/boom als een substituuut voor ons, die de dood verdienen omdat wij tegen G-d zondigden. *Yeshua* betaalde aan God de losgeldprijs voor ons (Marcus 10:45; 1 Timotheüs 2:5-6; 1 Korintiërs 6:20; 7:23). De losgeldprijs was 30 stukken zilver (Exodus [*Shemot*] 21:32; Matthew [*Mattityahu*] 26:14-16, 27:3-6).

Dertig zilverlingen was de losgeldprijs voor bloed bij het sterven in de plaats van de werkelijk schulddige en verzoening brengend voor de schulddigen. In het geval van een dief of moordenaar, is er voor hen geen verzoening (Exodus 22:1-2; Numeri 35:31). Dit is waarom er geen verzoening voor satan (*Ha satan*) is (Johannes 8:44). Dertig zilverlingen was de losgeld prijs voor bloed en het vergieten van bloed bewerkte verzoening voor de zonden (Leviticus 17:11, Romeinen 5:8-11). Het Griekse woord *hilasmos*, vertaald als "verzoening," heeft dezelfde betekenis als het Hebreeuwse woord *kaphar*, dat met "verzoening" wordt vertaald (Romeinen 3:23-25, 1 Johannes 2:2; 4:9-10). Het doel van de Grote Verzoendag was ons over *Yeshua* te leren, die onze verzoening is (Hebreeën 10:1-10).

De Betekenis van Bloed in de Bijbel

1. **Het is een teken van het Nieuwe Verbond** (*Brit Hadashah*) (Matteüs [*Mattityahu*] 26:27-28; 1 Korintiërs 11:25).
2. **Het geeft eeuwig leven** (Johannes [*Yochanan*] 6:53-54).
3. **Het bewerkt verzoening** (Romeinen 3:25, 1 Johannes 2:2; 4:9-10).
4. **Het rechtvaardigt voor G-d** (Romeinen 5:9).

5. **Het geeft ons vergeving** (Efeziërs 1:7; 2:13; Kolossenzen 1:14; 1 Johannes 1:9).
6. **Het voorziet in verzoening** (Kolossenzen 1:19-20).
7. **Het biedt reiniging** (1 Johannes 1:7).
8. **Het maakt ons overwinnaars** (Openbaring 12:11).

De Dag van Verzoening is de tiende van Tisjri (Leviticus [*Vayikra*] 23:27). Het is veelzeggend dat berouw (het tijd van *Teshuvah*) aan verlossing (*Yom Kippur*) moet voorafgaan. G-d bepaalde dat dierenoffers enkel pasten wanneer ze met een berouwvol en boetvaardig hart worden aangeboden (Psalm [*Tehillim*] 51:16-19). Met dit in gedachten moest Grote Verzoendag worden gehouden als een eeuwige instelling in alle generaties (Leviticus [*Vayikra*] 23:31).

G-d plaatste *Yom Kippur* goddelijk vóór het Loofhuttenfeest (*Sukkot*), dat "*De Tijd van Onze Vreugde*" heet. De kinderen van Israël (en alle gelovigen in de Messias *Yeshua*) konden zich alleen verheugen eenmaal ze verlost en hun zonden vergeven waren.

Yeshua's Tweede Komst en Yom Kippur

Als u de Schriften onderzoekt over de tweede komst van *Yeshua* naar de aarde, als Hij Zijn voet op de Olijfberg zal zetten (Zacharia 14:4), zal u merken dat hierbij *Yom Kippur* terminologie wordt gebruikt. Hier zijn een paar voorbeelden.

Het eerste voorbeeld is in Jesaja (*Yeshayahu*) 52:13-15. Laten we eerst Jesaja 52:13-14 onderzoeken, zodat we kunnen vaststellen dat dit naar *Yeshua* de Messias verwijst. Daarna zullen we naar Jesaja 52:15 kijken.

In Jesaja (*Yeshayahu*) 52:13-14 staat geschreven:

*Zie, Mijn knecht zal verstandig handelen [de knecht verwijst naar de Messias], Hij zal worden verheven en geprezen, en zeer hoog zijn. [Het Nieuwe Verbond (Brit Hadashah) verwijst naar deze verhoging in Handelingen 2:32-35, 5:30-31 en Filippenzen 2:9-11.] Zoals velen over u verbaasd waren; Zijn gezicht was zo ontsierd meer dan enig mens, en Zijn vorm meer dan de zonen der mensen (Jesaja [*Yeshayahu*] 52:13-14).*

Deze beschrijving van *Yeshua*, de lijdende Messias, is niet te vergelijken met hoe *Yeshua* in Hollywood wordt geportretteerd.

Deze beschrijving toont een lam dat naar de slachting gaat (Jesaja 53:7). Jesaja (*Yeshayahu*) 52:14 tekent een man, zo ontsierd dat Hij niet op een mens lijkt. Bovendien zegt Jesaja (*Yeshayahu*) 50:6 dat Zijn baard werd uitgescheurd. Psalm (*Tehillim*) 22:14,17 zegt dat Zijn botten ontwricht waren en dat Hij naakt was voor de "glurende" ogen van mensen. Ze hebben hem zelfs gebeten (Psalm 22:13).

De Romeinen gebruikten een zweep met negen strengen, en in elke streng zat been, glas en scherp metaal. Het doel van de zweep was om het vlees weg te strippen zodat de organen uit het lichaam zouden hangen. Psalm 22:16 zegt dat ze ook Zijn handen en voeten doorstaken. Psalm 22:18 zegt dat ze gokten voor Zijn kleding. Erkennend dat Jesaja 52:13-14 over *Yeshua* bij Zijn eerste komst naar de aarde spreekt, zal Jesaja 52:15 over Zijn tweede komst spreken.

In Jesaja (*Yeshayahu*) 52:15 staat geschreven:

"Aldus zal Hij veel naties besprenkelen, de koningen zullen hun mond tegen Hem sluiten: want hetgeen hen niet was verteld zullen zij zien, en wat zij niet gehoord hadden zullen zij overdenken."

De zinsnede, "*Aldus zal Hij veel naties besprenkelen*", is een verwijzing naar het sprenkelen van het bloed op de genadetroon van G-d door de hogepriester tijdens *Yom Kippur* (Leviticus 16:14). Hiernaar wordt ook verwezen in Leviticus 1:5,11; 3:2,8,13, 4:6,17; 7:2.

De kleding van de hogepriester waren bedekt met bloed nadat hij deze taak had verricht (Leviticus 6:27). Hierna aanvaardde G-d het offer, en als de hogepriester zijn klederen uithing, gebeurde een wonder. Zijn kleding veranderde van bebloed rood naar wit.

G-d zei hiermee dat Hij hun zonden had vergeven en deze vergeving werd aangetoond door het kledingstuk (symbool voor het leven van de mens), dat met bloed besprenkeld was (het bloed van *Yeshua*), *Yeshua* die de zonden van de mens vergeeft, en zo werd zijn kledingstuk wit. De profeet Jesaja schreef: "Kom nu, en laat ons samen rechten, zegt de Heere: al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18).

Yeshua's kledingstuk veranderde van bekleet door Zijn bloed toen Hij op de paal/boom stierf naar zuiver wit vandaag. Witte kleding stellen 'gerechtigheid vóór G-d' voor (Openbaring 3:4-5; 7:9,13-14). *Yeshua* wordt op deze wijze beschreven in Openbaring 1:13-14. *Yeshua* is onze Hogepriester (Hebreeën 2:17; 3:1; 4:14; 9:11). *Yeshua* sprenkelde Zijn bloed voor ons (1 Peter [*Kefa*] 1:2).

Mozes (*Moshe*) leidde de kinderen van Israël uit Egypte met het houden van het Pascha en het sprenkelen van bloed zoals in de Thora wordt beschreven en waarnaar wordt verwezen in Hebreeën 11:24-28. In feite beloofde G-d Israël te besprenkelen toen ze terugkeerden naar het land Israël vanuit de Diaspora. Dit is te zien in Ezechiël 36:24-27.

Jesaja 52:15, waar wordt gezegd dat *Yeshua* de naties zou besprenkelen, verwijst dit naar wat de hogepriester op *Yom Kippur* deed op de genadetroon van G-d zodat G-d de zonden van het volk zou vergeven. *Yeshua* kwam bij Zijn eerste komst als een profeet, nu is Hij de Hogepriester en komt als een Koning terug. Jesaja 63:1-3 beschrijft de wederkomst van *Yeshua*, vers 3 spreekt over Zijn kleding die met bloed wordt besprenkeld. Ook dit beschrijft *Yeshua*, de Hogepriester die terug naar de aarde komt op *Yom Kippur*.

In Joël (*Yoel*) 2:15-16 staat geschreven:

Blaas de bazuin in Sion [de bazuin (shofar) waarover hier gesproken wordt, verwijst naar de trompet die het Messiaanse Koninkrijk inluidt, de laatste bazuin die op Rosh Hashana wordt geblazen] heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen [dit spreekt over de vasten geassocieerd met Yom Kippur]: verzamel het volk, heiligt de gemeente, vergadert de ouderlingen, verzamelt de kinderen, en die de borsten zuigen: laat de bruidegom uitgaan van zijn kamer, en de bruid uit haar vertrek (Joel [Yoel] 2: 15-16).

Kijk terug bij het vorige hoofdstuk over de bruiloft die op *Rosh HaShana* plaats vindt en de huwelijksreis. In deze passage in Joël kunnen we zien dat de zeven jaren van de verdrukking, bekend als de weën van de Messias of *Chevlai shel Mashiah*, voorbij zijn en de Messias met Zijn volgelingen terugkomt om naar het bruiloftsmaal van het Lam te gaan.

In Joël 2:17 staat geschreven:

Laat de priesters, de dienaars van de Heer, wenen tussen het portaal en het altaar [nogmaals, dit spreekt van een jaarlijks terugkerende gebeurtenis, de priesterdienst in het

Heilige der Heiligen], *en laat hen zeggen, Spaar Uw volk, O Heer, en geef Uw erfgoed niet tot smaad, dat de heidenen over hen zouden heersen: waarom zouden ze onder de mensen zeggen, Waar is hun God?* (Joël [Yoel] 2:17)

Wat wordt hier door de zinsnede "spaar Uw volk" gecommuniceerd? Voor het antwoord moeten we ons wenden tot Zacharia 12 en 14:1-9. In deze passages kunnen we *Yeshua* zien terugkomen na de weëen van de Messias (verdrukking), en Jeruzalem (*Yerushalayim*) i.v.m. belegerd worden. *Yeshua* redt Jeruzalem (*Yerushalayim*). Zijn voeten komen op de Olijfberg te staan. Er is een grote aardbeving, en het Messiaanse Koninkrijk komt met volle kracht. Er is geen nacht meer, en de H-r zal over de hele aarde regeren. Dan worden de poorten van de hemel gesloten. De laatste *Yom Kippur* ceremonie heet *neilah*, het sluiten van de poorten, en is de afsluitende ceremonie van *Yom Kippur*. Dit is echter geen repetitie (*miqra*), maar het echte werk. Dan is het te laat om te besluiten om *Yeshua* de Messias in je leven te aanvaarden.

Yeshua sprak over dit zelfde evenement in Matteüs (*Mattityahu*) 24:27-31. In Matteüs 24:31 wordt de trompet die wordt geblazen door *Yeshua* de grote trompet genoemd. Dat is de trompet die op *Yom Kippur* wordt geblazen, gekend als de *Shofar HaGadol*. Deze trompet zal de terugkeer van *Yeshua* inluiden om tijdens het Messiaanse tijdperk als *Messias ben David* te regeren.

De thema's van de najaarsfeesten zijn talrijk en zijn bijzonder betekenisvol voor de gelovige in *Yeshua*. De feesten en de hele *Tenach* (Oude Testament) wordt vervuld en spreken over de Messias (Psalm [*Tehillim*] 40:7; Lucas 24:44-47). Inzicht in de najaarsfeesten zal ons leven en wandel (*halacha*) als gelovigen in de Messias verrijken. Het laatste najaarsfeest, *Sukkot*, is niet anders. De feesten van de H-r worden in *Yeshua* de Messias vervuld, terwijl ze tegelijkertijd enorm inzicht onthullen over hoe dagelijks voor *Yeshua* te leven. *Baruch Ha Shem!* Geprezen zij Zijn Naam!

Hoofdstuk 9

SUKKOT (Het Loofhuttenfeest)

"Op de vijftiende van deze zevende maand is het gedurende zeven dagen Loofhuttenfeest voor de Heer" (Leviticus [Vayikra] 23:34 NAS⁷). U zult het Loofhuttenfeest zeven dagen vieren nadat u van uw dorsvloer en uw wijnkuip hebt binnengehaald (Deuteronomium [Devarim] 16:13 NAS).

Sukkot, meestal als "Loofhuttenfeest" of het feest van "Tenten" vertaald, vindt gedurende zeven dagen plaats, van 15 tot 21 Tishrei. Er is dus een korte overgang van de grote feestdagen, met hun sombere stemming van berouw en oordeel, naar een vakantie van vreugde en vieren, waarvoor de mensen een hut [*sukkah*, meervoud, *sukkot*] moesten bouwen en dat tot hun thuis maken. De Tora identificeert de *sukkah* (tent) met de tijdelijke verblijven waarin de Israëlieten in de woestijn leefden, nadat zij Egypte verlieten op weg naar het Beloofde Land (Leviticus [Vayikra] 23:42).

Van Yom Kippur naar Sukkot

Niet toevallig markeert dezelfde periode het begin van de bouw van Gods *sukkah*, de *mishkan*, het heiligdom in de woestijn (Exodus [Shemot] 25:8-9). In Exodus 25:9, is het woord *tabernakel* in het Hebreeuws het woord *mishkan*. Volgens de overlevering beklom Mozes (*Moshe*) de berg Sinai opnieuw voor 40 dagen en nachten om de tweede reeks van stenen tafelen te ontvangen en daalde af op *Yom Kippur*, ze dragend als een teken van Gods vergeving aan Israël voor de zonde van het gouden kalf, en als een symbool van het blijvende verbond tussen G-d en Israël (Exodus [Shemot] 24:12-18; 34:1-2, 27-28). De volgende dag gaf Mozes (*Moshe*) Gods instructies door voor de bouw van de *mishkan* - een plaats om in te wonen. Materiaal voor deze draagbare structuur werd tijdens de dagen vóór *Sukkot* verzameld, en het werk eraan (de *mishkan* of tabernakel) werd begonnen (Exodus [Shemot] 35; 36:1-7).

Waarom werd de *mishkan* gebouwd? De Tora zegt: "Laat ze voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik onder hen kan wonen" (Exodus [Shemot] 25:8); om de relatie tussen G-d en Israël tot stand te brengen, zou G-d temidden van het volk wonen. Daarom werd door G-d het bouwen van de *mishkan*, de tabernakel in de woestijn, voor Hem geïnstrueerd, zodat Hij bij Zijn volk zou kunnen wonen.

De Sukkah en de Wolken van Heerlijkheid

De *Sukkah* (tent) herinnert ons aan de wolken van heerlijkheid, die Israël omgaven tijdens hun zwerftocht door de woestijn op weg naar het Beloofde Land. Iedereen zag toen de bijzondere goddelijke bescherming die G-d aan Israël schonk tijdens die moeilijke jaren. Zoals het geschreven staat in Exodus (*Shemot*) 13:21, "En de Heer ging vóór hen uit in een wolkkolom bij dag om hen te leiden op de weg, en in een vuurkolom 's nachts om licht te geven, zodat zij bij dag en bij nacht konden reizen" (NAS).

⁷ NAS = New American Standard bijbelvertaling.

Geestelijke Toepassing (Halacha). G-d verlangde dat de tabernakel in de woestijn werd gebouwd, omdat Hij bij Zijn volk wilde wonen (Exodus [*Shemot*] 29:44-45). Geestelijk gezien werd dit fysieke tabernakel door G-d gegeven om ons te leren en te instrueren dat Hij bij Zijn volk verlangde te leven en te wonen door middel van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) (1 Korintiërs 6:19; 2 Korintiërs 6:1). De wolken stellen de gelovigen in *Yeshua* voor (Hebreeën 12:1; Openbaring 1:7).

Sukkot: Namen, Thema's, en Taalgebruik

1. De tijd van onze vreugde
2. Het Feest van de Inzameling
3. Het Feest van de Naties
4. Het Feest van Toewijding
5. Het Feest van het Licht

Sukkot Verstaan: Het Loofhuttenfeest

Het Loofhuttenfeest (*Sukkot*) voltooit de heilige feesten van de zevende maand. In tegenstelling tot de sombere toon van *Rosh Hashana* en de Grote Verzoendag, werd het derde feest van de maand Tishrei een tijd van vreugde. Israël was door de periode van bekering en verlossing gegaan.

Sukkot wordt de "tijd van onze vreugde" genoemd. Een van de redenen waarom *Sukkot* een tijd van vreugde was, is dat na de tijd van berouw (*Teshuvah*) en de verlossing van *Yom Kippur* de vreugde kwam van het weten dat je zonden waren vergeven en de vreugde van het wandelen met G-d, G-d kennende, en gehoorzaam aan G-d zijnde. Historisch doet *Sukkot* aan de dagen in de wildernis van Sinaï denken, na het verlaten van Egypte (*Mitzayim*). Volgens alle natuurlijke wetmatigheden, zouden zij (de Israëlieten) zijn omgekomen, maar werden in plaats daarvan door G-d bovennatuurlijk beschermd. Profetisch is *Sukkot* is het feest dat over het Messiaanse Koninkrijk en de vreugde van dat Koninkrijk onderwijst.

Zoals eerder in dit boek aangehaald, komt het Hebreeuwse woord *chag* van het Hebreeuwse stamwoord *chagag*, wat "in een cirkel bewegen, in een heilige processie opstappen, vieren of dansen" betekent. De vreugde van *Sukkot* was zo groot dat het bekend werd als "Het Feest." In niet-joodse kringen staat *Sukkot* bekend als het Loofhuttenfeest (Feest van de Tabernakels). Het woord *tabernakel* verwijst naar een tijdelijke woonplaats; dit is het van de *sukkah* (tent).

Geestelijke Toepassing (Halacha). De *sukkah* of tent symboliseert de menselijke behoefte om van G-d af te hangen voor zijn voorziening van voedsel, water en onderdak. Dit geldt ook in de geestelijke wereld. De tent is het fysieke lichaam, dat is een tijdelijke verblijfplaats is voor onze zielen en geesten (1 Korintiërs 6:19-20). We hebben het voedsel nodig dat het Woord van G-d voorziet (Matteüs 6:11; 4:4; Johannes 6:33-35), de reiniging, spoeling en wassing welke het Woord van G-d ons leven brengt (Efeziërs 5:26); en de beschutting van God's bescherming over ons leven voor de boze (Matteüs 6:13; Psalm [*Tehillim*] 91). In onze fysieke behoeften zal door G-d worden voorzien als we geestelijk Hem zoeken (Matteüs [*Mattityahu*] 6,31-33).

De naleving van *Sukkot* in Leviticus (*Vayikra*) 23:40-41 beschreven, kan in Nehemia (*Nechemiah*) hoofdstuk 8 worden gezien. De tijdelijke woningen of tenten worden beschreven als een onderdeel van het feest. Dit is ter herinnering aan toen dat de kinderen van Israël in tenten woonden tijdens hun verblijf in de wildernis (Leviticus [*Vayikra*] 23:43).

Jesaja sprak over de *sukkah* in Jesaja (*Yeshayahu*) 4:4-6. De goddelijke orde verklaart dat na het vonnis, *Yom Kippur* (Jesaja 4:4) *Sukkot* komt (Jesaja [*Yeshayahu*] 4:5-6). Het bevel zich daarop te verheugen wordt in Deuteronomium (*Devarim*) 16:13-15 gegeven.

Een *sukkah* is een tijdelijk onderkomen. In 1 Koningen (*Melachim*) 8:27 (NAS), bij de inwijding van Salomo's tempel tijdens het feest van *Sukkot*, vraagt Salomo: "Zal God inderdaad op de aarde wonen?"

De Schriften zeggen dat *Yeshua* vlees werd en woonde (*tabernakelde*) onder ons (Johannes [*Yochanan*] 1:14). Hij kwam naar de aarde bij Zijn eerste komst en woonde tijdelijk bij de mensen.

De Bedekking van de Sukkah

Sukkot is een herinnering aan de tijd in de woestijn toen G-d beschermde, leidde, en de kinderen van Israël in de woestijn versterkte. De wildernis-ervaring was een beeld van het Millennium (het 1000-jarig Vrederijk), want er was een bovennatuurlijke omgeving voor de mensen in de wildernis. De bedekking was de wolk (Exodus [*Shemot*] 13:17-22; 14:16-20; 16:10; 19:1,9,16; 24:12-16; 40:1-2,35-38) . Dit is geestelijk gekend als de onderdompeling (doop) in de wolk (1 Korintiërs 10:1-2; Hebreëen 6:1-2). De wolk was een bedekkende beschutting en bescherming overdag, en was een vuurpilaar 's nachts. Het was warmte, licht en bescherming.

Geestelijk Begrijpen (*Halacha*). De wolk werd gezien als een *chupah*, een bruiloft baldakijn. In Daniël 7:13 staat geschreven: "... De Zoon des mensen is met de wolken van de hemel gekomen..." Dit wordt ook vermeld in Openbaring 1:7-8 en Judas 14. Hier zien we dat de wolken de gelovigen in Messias of de rechtvaardige (*tzaddikim*) zijn. Hetzelfde kan worden gezien in Hebreëen 12:1. Kijk ook bij Jesaja (*Yeshayahu*) 60:8 en Handelingen 1:9-12.

Merk op dat de wolk niet alleen naar de gelovigen in de Messias verwijst, maar ook als een *chupah*, een bruiloft baldakijn werd gezien. In Jesaja (*Yeshayahu*) 4:2 wordt gesproken van de spruit/tak van de H-r. Deze wordt in Jesaja (*Yeshayahu*) 11:1 aangeduid als *Yeshua*. In Jesaja (*Yeshayahu*) 11:1, is het Hebreeuwse woord *netser* een mannelijke vorm, als "rijsje" vertaald. In Jesaja (*Yeshayahu*) 4:2, is het Hebreeuwse woord dat als spruit is vertaald *tzemach*, dat onzijdig is. Dit laat zien dat een huwelijk tot stand wordt gebracht. Dit is heel duidelijk in Jeremia (*Yermiyahu*) 23:5-6; 33:15-16.

In Jesaja (*Yeshayahu*) 4:5 staat geschreven: "... want over alles zal de heerlijkheid een beschutting [*chupah*, of bruiloftbaldakijn] zijn." Jesaja (*Yeshayahu*) 4:2-6 verbindt de spruit in vers 2 met de wolk in de verzen 5-6 en de plicht die in de wildernis wordt gedaan. Jesaja spreekt van hoe dit tijdens het Messiaanse Koninkrijk zou gebeuren (Jesaja [*Yeshayahu*] 2:2-4; 4:2-3). De opgeschrevenen onder de levenden in Jeruzalem (*Yerushalayim*) hebben feitelijk hun namen in het Boek van het Leven van het Lam geschreven (Openbaring 3:5; 13:8; 20:12,15; 21:27, Filippenzen 4:3; Daniel 12:1 ; Psalm [*Tehillim*] 69:28; Exodus [*Shemot*] 32:31-33).

In Jesaja (*Yeshayahu*) 4:2, wordt gesproken van de vrucht van de aarde en degenen die zijn ontsnapt. *Sukkot* (Loofhuttenfeest) staat bekend als het feest van de inzameling en de vruchtenoogst. In Openbaring 7:9-17 kunnen we zien wie door de periode van grote verdrukking (de weeën van de Messias of *Chevlai Shel Mashiach*) zijn gekomen en die in die tijd gelovigen in de Messias werden (Openbaring 7:14). In Openbaring 7:15 "vertoeven" ze bij hen.

Dit Griekse woord, *sk'enos*, betekent "tabernakel, tent, onderdak of bedekking." Dit duikt ook op in Openbaring 21:3. Dit zelfde woord, *sk'enos*, dat in het Grieks "tabernakel" of "tent" betekent, wordt gebruikt om van *Yeshua* te spreken tijdens Zijn eerste komst (Johannes [*Yochanan*] 1:14). Bemerkt de geboden bescherming in Openbaring 7:16, wat overeenkomt met Jesaja (*Yeshayahu*) 4:5-6, en de

fontein van levende wateren in Openbaring 7:17 en 21:4. In Jesaja (*Yeshayahu*) 4:3 staat geschreven: "En het zal geschieden, dat hij die in Sion achterblijft, en hij, die in Jeruzalem overblijft, heilig zal worden genoemd ..." (Zie ook Zacharia 14:4,6-9,16-17,20-21). Degenen die "heiligheid voor de Heer" in Zacharia 14:20 worden genoemd zijn dezelfde mensen die in Jesaja 4:3 heilig worden genoemd.

De wolken in de wildernis worden "de wolken van heerlijkheid" genoemd en de wildernis ervaring is een beeld van het toekomstige Messiaanse tijdperk, het Millennium. De *sukkah* werd gebouwd om de duizend jaar durende millenniale regering van de Messias, het Messiaanse tijdperk, het Millennium, of het *Athid Lavo* in de Hebreeuws eschatologie, te leren en te begrijpen.

De Betekenis van Tenten/Loofhutten Begrijpen

Het Hebreeuwse woord voor tabernakel is *sukkah*. Het betekent "een kraam, een hut, een overkapping, een paviljoen of tent." Het Griekse woord voor tabernakel *sk'en'e*, wat ook "een tent, hut of woning" betekent.

Laten we, met dit in gedachten, eens kijken naar de context waarin het woord tabernakel in het Nieuwe Verbond (*Brit Hadashah*) wordt gebruikt.

1. *Yeshua* tabernakelde (*sukkot*) onder ons (Johannes [*Yochanan*] 1:14).
2. Petrus (*Kefa*) sprak over zijn lichaam als een tabernakel zijnde (2 Petrus [*Kefa*] 1:13-14).
3. De apostel Paulus (*Rav Sha'ul*) vertelde ons dat onze aardse lichamen aarden huizen of tabernakels waren (2 Korintiërs 5:1-5).
4. Het tabernakel van Mozes (*Moshe*) was een woontent (Handelingen 7:44; Hebreeën 9:2-8).
5. Abraham (*Avraham*), Isaac (*Yitzchak*) en Jacob (*Ya'akov*) woonden in tabernakels (tenten) (Hebreeën 11:8-9).
6. De tabernakel van David was een tent of verblijfplaats (Handelingen 15:16; Amos 9:11). Dit tabernakel was de tempel van Salomo (1 Koningen [*Melachim*] 5:2-5; 8:1-21).
7. *Yeshua* ging op het feest van *Sukkot* (Tabernakels) de tempel binnen (Johannes [*Yochanan*] 7:2,27-29).
8. De Bijbel spreekt van een hemels tabernakel (Hebreeën 8:1-2; Openbaring 13:6, 15:5). Deze hemelse tabernakel zal naar de aarde komen (Openbaring 21:1-3).
9. *Yeshua* was de ware tabernakel van G-d (Hebreeën 9:11).

Dus, de tent of *sukkah* was een tijdelijke woonplaats. Historisch gezien was het om de mensen te herinneren aan hun uittocht uit Egypte (*Mitzrayim*) zoals beschreven in Leviticus (*Vayikra*) 23:42-43. Profetisch verwijst de *sukkah* naar de toekomst, naar het Messiaanse tijdperk, het Millennium. Geestelijk moet een *sukkah* ons eraan herinneren dat we maar vreemdelingen en pelgrims zijn op aarde, dit als een tijdelijke verblijfplaats. Dus de gelovige in de Messias is maar een vreemdeling en pelgrim op deze aarde (Hebreeën 11:8-10,13-16; Genesis [*Bereishit*] 23:3-4; 47:9; 1 Kronieken [*Divery Hayamim*] 29:10,15; Psalm (*Tehillim*) 39:12; 119:19; 1 Petrus [*Kefa*] 1:17; 2:11).

Voor de gelovige in *Yeshua* is onze aardse fysieke lichaam slechts een tijdelijke tabernakel. Bij de komst van de Messias, zullen we een nieuw en hemels huis ontvangen, een verheerlijkt lichaam (1 Korintiërs 15:39-44,51-57; 2 Korintiërs 5:6; 1 Tessalonicenzen 4:15-18).

Het Feest van de Inzameling

Sukkot (Loofhuttenfeest) is het herfst oogstfeest. Het begint op de vijftiende van de Hebreeuwse maand Tishrei en eindigt op de tweeëntwintigste met *Shemini Atzeret/Simchat Thora*, ook wel genoemd: de achtste dag, de vreugde in de Thora. *Shemini Atzeret* functioneert als de afsluiting van *Sukkot*, maar het is ook een apart feest (dit wordt in het volgende hoofdstuk besproken).

Net als de andere bedevaart feesten, heeft *Sukkot* [Loofhuttenfeest] een agrarisch element. Het markeert het moment van de oogst, de laatste inzameling van opbrengst voor de naderende winter. Daarom wordt het ook wel *Hag HaAsif* genoemd, het feest van de Inzameling. Zoals er geschreven staat: "Gij zult het Feest van het Binnen-halen vieren, aan het eind van het jaar, wanneer u uw werk uit het veld binnen samenbrengt" (Exodus [*Shemot*] 23:16).

Sukkot is het tijdstip waarop de opbrengst van het veld, boomgaard, en wijngaard en binnengehaald wordt. De graanschuren, dorsvloeren, en wijn- en olijfpersen zijn overvol. Weken en maanden van zwoegen en zweten in de bodem werden uiteindelijk ruimschoots beloond. De boer voelt zich blij en opgetogen. Geen wonder dat *Sukkot* "*De Tijd van Verheugen*" is. Hoewel alle drie de bedevaarten momenten van vreugde zijn, is *Sukkot* (Loofhuttenfeest) specifiek als *Zeman simchatenu*, de tijd van ons verheugen aangewezen.

Ushpizin

Als onderdeel van *Hachnasat Orechim*, de *mitswa* van gastvrijheid, is er een gewoonte van elke dag *ushpizin*, symbolische gasten, uit te nodigen om bij (het gezin) aan te sluiten in de *Sukkah*. Deze eregasten zijn Abraham (*Avraham*), Isaac (*Yitzhak*), Jacob (*Ya'akov*), Joseph (*Yosef*), Mozes (*Moshe*), Aaron (*Ahraham*), en David. Elke dag wordt er één uitgenodigd.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Zoals eerder gezegd wordt *Sukkot* (Loofhuttenfeest) het Feest der Inzameling genoemd. *Yeshua* vertelde ons dat de oogst het einde van het tijdperk (*Olam Haze*) vertegenwoordigt. Dit wordt gevonden in (Matteüs [*Mattityahu*] 13:39; Openbaring 14:15; Joel [*Yoel*] 3:13). De oogst verwijst meer bepaald naar mensen die ervoor kozen om de Messias *Yeshua* in hun harten en levens te aanvaarden (Matteüs [*Mattityahu*] 9:35-38, Lucas 10:1-2; Johannes [*Yochanan*] 4:35-38; Openbaring 14: 14-18). G-d is Joden zowel als niet-Joden aan het bijeenbrengen om de Messias *Yeshua* in hun leven te aanvaarden. Het merendeel van de mensen op aarde hebben *Yeshua* niet aanvaard in hun leven en bevinden zich in de vallei van de beslissing (Joel [*Yoel*] 3:13-14). Wat is uw besluit? Accepteert u de Messias *Yeshua* in je leven?

Jeremia (*Yermiyahu*) treurde om een volk dat geen deel van de oogst was; in Jeremia (*Yermiyahu*) 8:18-22. In Jeremia 8:20 staat geschreven, "De oogst is voorbij, de zomer is afgelopen, en we zijn niet bewaard." U die de Messias accepteert, zult het *echte Sukkot* (Loofhuttenfeest) tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium, ervaren. Zowel Jood als niet-Jood zullen in het Messiaanse Koninkrijk wonen. Er zullen ook onsterfelijke mensen zijn, zoals Abraham, Isaak, Jakob, Jozef, Mozes, Aäron en David. Er zullen eveneens sterfelijke mensen zijn die bij hen zullen wonen. De sterfelijke mensen die er zullen zijn, zijn de mensen die in de zeven jaar durende verdrukking periode, de weeën van de Messias, of de *Chevlai Shel Mashiach*, leefden en die *Yeshua* in hun harten en levens aanvaardden. Wat een vreugde zal zijn te leven met de Messias tijdens het Messiaanse tijdperk!

Het Feest van Toewijding

Koning Salomo (*Shlomo*) wijdde de tempel (*Beit HaMikdash*) tijdens *Sukkot* (Loofhuttenfeest) (1 Koningen 3). Daarom wordt dit feest ook wel het Feest van Toewijding genoemd. Het werd gevierd na de Babylonische gevangenschap (Ezra 3:1-4).

Het Feest van de Naties

Een andere naam voor het Feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) is het Feest van de Naties. *Sukkot* (Loofhuttenfeest) zal tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium door alle volken op aarde worden gevierd (Zacharia 14:16-18). De toekomstige naleving van *Sukkot* door de naties van de wereld berust op Israël's uitverkiezing en missie. De universele aangelegenheid van G-d's plan voor het Joodse volk gaat terug tot het verbond met Abraham (*Avraham*). In die overeenkomst beloofde G-d in Genesis (*Bereishit*) 12:3, zoals er geschreven staat, "... alle families van de aarde [zullen] worden gezegend [door middel van zijn zaad]." Vanuit Abraham (*Avraham*), zou G-d een volk doen opstaan, Israël, om een zegen voor de naties te zijn. Die belofte werd door *Yeshua*, de Messias, vervuld zoals vermeld in Galaten 3:8,14,16,29. In feite zal de grootste evangelisatie in de geschiedenis van de wereld gebeuren door de 144.000 gezalfde leden van de stammen van Israël die het evangelie (*basar*) verkondigen van het Koninkrijk van de hemel door *Yeshua HaMashiach* (Openbaring 14:1-7).

Een fascinerend en mysterieus patroon komt naar voren uit de schijnbaar eindeloze lijst van offers die in Numeri (*Bamidbar*) 29:12-35 gevonden worden. Tijdens de week van *Sukkot* (Loofhuttenfeest), werden 70 ossen op het altaar aangeboden. De verbinding van de 70 stieren met de 70 landen komt uit Deuteronomium (*Devarim*) 32:8; Genesis (*Bereishit*) 46:27 en Exodus (*Shemot*) 1:1-5. De relatie van de naties van de wereld met *Sukkot* (Loofhuttenfeest) komt men andermaal in Zacharia 14:16-19 tegen.

Toen Jacob (*Ya'akov*) en zijn familie naar Egypte (*Mitzrayim*) gingen, waren er 70 mensen die heengingen, en het was daar dat ze een natie werden. De naties van de wereld worden in 1 Koningen (*Melachim*) 8:41-43 met *Sukkot* (Loofhuttenfeest) in verband gebracht toen Salomo de tempel (*Beit HaMikdash*) inwijde tijdens *Sukkot* (Loofhuttenfeest). Om deze reden wordt het feest ook wel het Feest van de Naties genoemd.

Een andere fascinerend zaak over de offers tijdens *Sukkot* (Loofhuttenfeest) is dat wanneer de gaven worden gegroepeerd of geteld, hun aantal altijd deelbaar door zeven blijft. Tijdens de week zijn er 182 offers (70 ossen, 14 rammen, en 98 lammeren – 7 gaat precies 26 keer in 182). Voeg daarbij de spijsoffers, 336 tienden ephah's van meel (48 x 7) (Numeri [*Bamidbar*] 29:12-40). Het is geen toeval dat dit zeven-dagen feest, dat op het hoogtepunt van de zevende maand plaatsvindt, het volmaakte getal zeven, op haar offers had gedrukt.

Sukkot is een beeld van het Messiaanse Koninkrijk (duizend jaar durende regering van de Messias) zoals de vreugde, en het getal zeven was aan de sabbat verbonden, die ook als een beeld van het Messiaanse Koninkrijk werd gezien. De sabbat (*shabbat*) valt op de zevende dag van de week.

Hoewel G-d begaan is met de universele verlossing van de volken, zullen de volken die zich niet naar G-d keren worden beoordeeld. Ofwel krijgen ze geen regen (Zacharia 14:1-9,16-18), of zal regen hen vernietigen en een vloek over hen zijn (Ezechiël [*Yechezekel*] 38:22-23). Dit is de reden waarom de traditionele bijbellezing voor de tweede dag van *Sukkot* Zacharia 14 en Ezechiël 38:14 tot 39:16 is.

De Vier Soorten (*Arba Minim*)

In Leviticus (*Vayikra*) 23:40 staat geschreven: "Op de eerste dag zult u het voortbrengsel van mooie bomen nemen, takken van palmbomen, takken van loofbomen en beekwilgen, en gij zult zeven dagen juichen voor de H-r, uw God."

De vier soorten worden ook wel de *Lulav* en *Etrog* (de palmtakken en citroen) genoemd. Dus, "het voortbrengsel van mooie bomen" wordt door de rabbijnen geïnterpreteerd als bijzonder naar een *etrog* (citraen) te verwijzen, en de takken, "takken van loofbomen," en "beekwilgen" werden respectievelijk geïnterpreteerd als een *lulav* (palmtak), *hadasim* (mirten), en *aravot* (wilgen).

Of *Sukkot* (Loofhuttenfeest) tijdens de periode van de eerste tempel (*Beit HaMikdash*) al dan niet regelmatig werd gevierd, is niet duidelijk. Na de terugkeer uit Babylon schreef Nehemia (*Nechemiah*) dat vanaf de tijd van Jozua's (*Yehoshua*) oversteken naar het land van Israël tot op zijn tijd, hadden de kinderen van Israël de hutten van *Sukkot* niet gebouwd (Nehemia [*Nechemiah*] 8:17). Maar vanaf de tijd van Nehemia werd het feest gevierd gedurende de tijd van de tweede tempel (*Beit HaMikdash*). Elke feestvierder bracht een *etrog*, of *citraen*, de gele citrusvrucht van ongeveer dezelfde grootte als een lemoen, maar zoeter en pittiger om te dienen als "vruchten van de mooie bomen" die in Leviticus (*Vayikra*) 23:40 worden vermeld. Elkeen bracht eveneens de takken van een palm, mirte en wilg. De drie takken werden in de rechterhand gehouden en de *etrog* in de linker, en ze werden samengebracht om naar het oosten, zuiden, westen, noorden, omhoog en omlaag te worden bewogen. Aangezien de palmtak, of *lulav*, het stijfste en het meest prominente onderdeel van de vier soorten was, werd de hele ceremonie het zwaaien van de *lulav* genoemd.

De vier planten worden ook tijdens het *Sukkot* feest gebruikt om ermee een *hakafa* (kring) te maken rond de gemeente die in de synagoge staat. De cantor leidt de stoet, en elke man die een *lulav* en *etrog* heeft, volgt achter hem aan. Tijdens de stoet, reciteert de voorzanger de *Hoshanah gebeden*, vragend om zegeningen over het land en de vruchten van Israël.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Als onderdeel van het Feest der Inzameling, worden palmtakken, mirte takken en wilgentakken verzameld en in de rechterhand gehouden (Leviticus [*Vayikra*] 23:40). Een vierde onderdeel, de *etrog*, dat de heidenen of niet-Joodse gelovigen voorstelt, wordt ook verzameld. Deze vier soorten worden in een ceremonie voor *Sukkot* (Loofhuttenfeest) gebruikt. Aan het begin van de ceremonie is de *etrog* ondersteboven. De geestelijke betekenis is: voordat we tot G-d kwamen, waren we in een omgekeerde toestand. Tijdens de ceremonie, wordt deze met de goede kant naar boven gekeerd en bij de andere drie gevoegd. Dit stelt een huwelijk voor dat plaatsvindt. Nadat we met de goede zijde rechtop zijn gekeerd en ons naar G-d gedraaid hebben, worden we later tot Hem verenigd in een huwelijk.

In Deuteronomium (*Devarim*) 16:14, vertegenwoordigt de *etrog* ook de vreemdeling; de vreemdeling is de heiden, die zich bij Israël heeft aangesloten (Efeziërs 2:11-13). Dit staat symbool voor de grote gemeente van niet-Joodse gelovigen in de Messias *Yeshua*.

De Viering van het Water Uitgieten: *Simchat Beit HaShoevah*

Simchat Beit HaShoevah, de vreugde in het huis van het water gieten, is een onderdeel van de tempel (*Beit HaMikdash*) dienst ceremonie die niet in de Thora vermeld staat, maar in de *Mishnah* (*Succah* 5). Het water gieten werd een middelpunt van de vreugde die de Tora voor *Sukkot* gebiedt. Op geen enkel ander feest was de mensen bevolen om blij te zijn, met als gevolg dat *Sukkot* (Loofhuttenfeest) bekend werd als "*de tijd van onze vreugde*," net zoals Pascha (*Pesach*) "*de tijd van onze vrijheid*" is en Shavout (*Pinksteren*) "*de tijd van het geven van de Thora*."

In de Mishah staat geschreven dat het ritueel tot een kleurrijk en vrolijk, zelfs losbandige feest werd uitgewerkt, *Simchat Beit HaShoevah* genoemd, "de vreugde in het huis van het waterputten." Deze ceremonie vond elke dag plaats, behalve op de eerste feestdag van *Sukkot*. De Talmoed (in *Sukkah 5:1 a-b*) beschrijft in detail deze ceremonie, waaronder een schildering van eerbiedwaardige wijzen die, als onderdeel van de viering, met brandende fakkels jongleren en salto's uitvoeren. De Talmud zegt: "Hij die de feestvreugde op de plaats van het waterputten niet heeft gezien heeft nooit vreugde in zijn leven gezien." Zo werd de ceremonie van het water gieten de aanleiding voor een uitbarsting van intense vreugde.

De Dagelijkse Sukkot Ceremonie

Elke dag was er buiten de tempel (*Beit HaMikdash*) een speciale ceremonie. De priesters werden verdeeld in drie divisies. De eerste divisie waren de priesters die voor dat feest van dienst waren. Zij zouden de offers doden die in Numeri (*Bamidbar*) 29 worden gevonden. Op dat moment verliet een tweede groep priesters de oostelijke poort van de tempel (*Beit HaMikdash*) en ging naar de *Motzah Valley*, waar de as werden gedumpt aan het begin van de sabbat. Daar zouden ze wilgen afsnijden. De wilgen moesten zo'n 7,6 meter lang zijn. Hierna zouden ze een lijn vormen met alle priesters die een wilg vasthielden. Ongeveer 7 tot 9 meter achter deze rij priesters, om ruimte voor de wilgen te laten, zou zich een andere rij priesters met wilgen bevinden. Op die manier waren er rij na rij wilgen.

De hele weg terug naar de tempel (*Beit HaMikdash*) was afgezoomd met pelgrims daar ze naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) gingen om het feest te vieren zoals ze door G-d waren opgedragen te doen. *Sukkot* (Loofhuttenfeest), samen met Shavuot (*Pinksteren*), en het Pascha (*Pesach*), stonden bekend als de pelgrimfeesten (Deuteronomium 16:16).

Op een teken zouden de priesters de linkervoet naar buiten zetten en vervolgens naar rechts stappen, waarbij ze de wilgen heen en weer zwaaien. Ondertussen zou een derde groep priesters, onder leiding van de hogepriester (*Cohen HaGadol*) de poort, bekend als de Waterpoort, verlaten. Zij waren naar de plas gegaan die bekend was als "Siloam" (Johannes [*Yochanan*] 9:7,11), wat "langzaam stromende wateren" betekent. Daar putte de hogepriester in een gouden vaas het water, bekend als het levende water (*mayim hayim*) en bewaarde het in de vaas. Zijn helper had een zilveren vaas met wijn vast. Net zoals de priesters in de vallei van *Motzah* in de richting van Jeruzalem (*Yerushalayim*) begonnen te marcheren, zo deden de priesters bij Siloam. Als zij naar de stad Jeruzalem (*Yerushalayim*) marcheerden, maakten de wilgen een zwiepend geluid in de wind als ze de stad naderden. Het woord voor wind is *Ruach* in het Hebreeuws. Het woord voor *geest* is ook *Ruach* in het Hebreeuws. Daarom stond deze ceremonie symbool voor de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) van G-d die over de stad Jeruzalem (*Yerushalayim*) komt.

Terwijl elk van de partijen hun respectieve poort bereikt, werd een trompet (*shofar*) geblazen. Dan zou een man opstaan en de fluit spelen (*de fluit staat voor de Messias*). De fluitist wordt "de doorboorde" genoemd. De fluit is doorboord, en *Yeshua* werd doorboord tijdens de kruisiging (Psalm [*Tehillim*] 22:16; Zacharia 12:10; Johannes [*Yochanan*] 19:34-37; Openbaring 1:7).

De fluitist leidde de stoet. De doorboorde blaast de oproep voor de wind en het water om de tempel binnen te gaan. De wilgen zwiepende priesters uit *Motzah* komen in de tempel (*Beit HaMikdash*) en de gaan zeven keer rond het altaar. De priesters die de offers slachten bestijgen nu het altaar, en ze beginnen de offers op de branden te leggen. De hogepriester en zijn helper bestijgen het altaar en heel het volk van Israël verzamelt zich daar omheen in de hoven. Het volk begint het lied *Mayim* te zingen, zeggende: "Met vreugde zullen we waterputten uit de bron van het heil [*Yeshua*]" (Jesaja [*Yeshayahu*] 12:3; *Mishnah, Sukkah 5:1*). De hogepriester neemt zijn vaas en giet de inhoud ervan op een van de hoeken van het altaar, waar de horens zijn. Er zijn twee schalen in het altaar

ingebouwd. Elke schaal heeft een gat erin. Het water en de wijn wordt boven het altaar uitgestort als de priesters, die de wilg hadden, beginnen met de wilgen tegen het altaar te plaatsen en zo doende een *sukkah* (een beeld van G-d's bedekking) maken.

Messiaans begrip. Hierin hebben we een beeld van *Yeshua* als Hij op de boom was. Hij was op het altaar (paal/boom) toen Zijn hart werd doorboord (Johannes [*Yochanan*] 19:34), toen scheidde het water en het bloed en werden ze uitgestort. G-d was door middel *Yeshua* een overkapping (*sukkah*) aan het voorzien voor allen die in Hem zouden geloven.

Wijn vertegenwoordigt het huwelijk, bloed, verbond, vreugde, en de Messias in de Schrift. De priesters brachten de wilgen naar het altaar en zetten ze rechtop bezijden het altaar, een bruiloftsluifel of *chupah* vormend. De hogepriester zal zijn gouden vat nemen en het water uitgieten op het altaar. De helper zal zijn zilveren vat met wijn op het altaar uitstorten. Toen *Yeshua* gekruisigd werd op de boom (een soort altaar), werd Zijn zijde doorboord en uit Zijn hart stroomde water en bloed (Johannes [*Yochanan*] 19:34). *Yeshua* zei dat Hij het levende water was dat tijdens deze ceremonie wordt uitgegoten (Johannes [*Yochanan*] 7:2, 37-38).

Geestelijke Toepassing (Halacha). Ten tijde van *Yeshua*, was het *Sukkot* feest een prachtig toneel voor de prediking van de Messias. Regen is essentieel voor het telen van gewassen en Israël, een dor land, waardeert regen zeer als een zegen van G-d.

Regen had een belangrijk aandeel in de viering van het *Sukkot* feest. De ceremonie van het water putten had een veel diepere betekenis dan enkel voor het agrarische. De regen vertegenwoordigt de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) en het water putten verwees naar die dag, toen, volgens de profeet Joël: [*Yoel*], G-d Zijn Geest op (alle vlees) zou regenen (Joel [*Yoel*] 2:28-29). De verbinding van water met dit vers is dat G-d Zijn Geest uitgiet. In de Talmoed lezen we: "Waarom wordt de naam ervan het waterputten genoemd? Omwille van de uitstorting van de Heilige Geest, naar wat er wordt gezegd," Met vreugde zult gij uit de bronnen des heils putten " (Jesaja [*Yeshayahu*] 12:3).

Sukkot werd door G-d gegeven om ons te leren over het Messiaanse tijdperk, het Millennium, wanneer de aarde de grootste uitstorting van G-ds Geest zal ervaren.

Hoshana Rabbah (Het Grote Heil)

Hoshana Rabbah (letterlijk, het grote *hosanna* of de vele *hosannas*) is de zevende dag van *Sukkot* (Loofhuttenfeest). *Hoshana Rabbah* had een volledige feestdag moeten zijn, maar dat is het niet omdat *Shemini Atzeret* erop volgt. Het heeft echter een aantal bijzondere rituelen en gewoonten die de dag als een volle feestdag maken meer dan een van de tussenliggende dagen. De belangrijkste van deze (ceremonies) zijn:

1. Het zeven keer rond het altaar gaan in plaats van eenmaal met daarbij de vier gewassoorten dragend en de *Hoshana* gebeden reciterend.
2. Het slaan van de wilgen.

Messiaans begrip. In Johannes (*Jochanan*) 7:37-38, zei *Yeshua*: "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij, en drinke. Hij die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift gezegd heeft, uit zijn buik (binnenste) zullen rivieren van levend water stromen."

Bij deze *Sukkot* tijd werd vaak Jesaja (*Yeshayahu*) 12:3 geciteerd, zoals er geschreven staat: "Daarom zult gij met vreugde water putten uit de bronnen des heils." *Yeshua* betekent "verlossing" in het Hebreeuws.

De opvoering van de plechtigheid van het water putten kreeg een nieuwe betekenis toen *Yeshua* het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) bijwoonde. Op de zevende dag van het feest, *Hoshana Rabbah*, wat letterlijk "het grote *hosanna*, de grote redding" betekent, waren de feest activiteiten anders dan op die van de zes voorgaande dagen toen de priesters in een optocht om het altaar heen trokken, terwijl ze Psalm (*Tehillim*) 118:25 zongen. Op de zevende dag van het feest trok het volk zeven keer om het altaar. Dat is de reden waarom de dag *Hoshanah Rabbah* is genoemd, terwijl de kreet, "Redt nu!" zeven keer werd herhaald. *Yeshua*'s verklaring in Johannes (*Jochanan*) 7:37-39 werd uitgesproken op *Hoshana Rabbah*.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Geestelijk gesproken is er in de Bijbel een link tussen water en de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*). *Yeshua* gaf de vrouw bij de put het advies om van levend water te drinken (Johannes [*Yochanan*] 4:7-14; 6:35; Matthew [*Mattityahu*] 5:6). Deze relatie tussen water en de uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) zit in de symboliek van water uitgieten. Jesaja (*Yeshayahu*) 44:3 linkt het uitstorten van water aan de uitstorting van G-ds Geest. Jesaja (*Yeshayahu*) spreekt van het dorstige land en linkt het water aan de Heilige Geest. De link kan ook worden gezien in Joel (*Yoel*) 2:23,28; Handelingen 2:1-4,14-17 en Ezechiël (*Yechezekel*) 39:22,27-29. Zacharia 14:8 spreekt van levend water. Jesaja (*Yeshayahu*) 12:2-3 spreekt van water putten uit de bronnen des heils. Water en de Geest zijn met elkaar verbonden in Psalm (*Tehillim*) 42:1-4; Zacharia 13:1 en Openbaring 7:17. Dat kan ook in Ezechiël (*Yechezekel*) 36:24-27 worden gezien.

Yeshua probeerde deze boodschap aan Nicodemus (*Nakdimon*) te communiceren in Johannes (*Jochanan*) 3:1-6. Hij leerde dit ook tijdens het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) in Johannes (*Jochanan*) 4:14, dat eindigde met Zijn uitspraken in Johannes 7:37-39. Op de ceremonie van het water putten, was de aandacht van het volk gericht op de vijver van *Siloam*. Het was hier dat *Yeshua* een man had genezen die blind was vanaf de geboorte (Johannes [*Yochanan*] 9:1-7). Bemerkt opnieuw de verklaring in Johannes 9:5. Dit is de laatste dag van het feest (*Hoshana Rabbah*) (Johannes 9:14; Leviticus [*Vayikra*] 23:34-36).

Het Feest van de Lichten (Het Licht van de Tempel)

Een andere ceremonie van het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) was de verlichting van de tempel (*Beit HaMikdash*). Volgens de *Mishnah* daalden de priesters en de Levieten aan het einde van de eerste dag van het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) af naar de voorhof van de vrouwen. Vier enorme gouden kandelaars werden op de voorhof opgericht (50 el hoog) met vier gouden schalen daarop en vier ladders rusten tegen elke kandelaar. Vier jongeren van priesterlijke afkomst stonden bovenaan op de ladders met in hun handen vaten met circa 28 liter pure olie, die ze uitgoten voor elke schaal (*Mishnah, Sukkah* 5:2). De priesters en Levieten gebruikten hun eigen versleten liturgische kleding voor de lonten. Het licht afkomstig van de vier kandelaars was zo helder dat de *Mishnah* in *Sukkah* 5:3 zegt dat er geen binnenplaats in Jeruzalem [*Yerushalayim*] was welke niet verlicht werd met het licht van de waterbron plengceremonie (*Beit Hashoevah*).

De stemming was feestelijk. Vrome mannen, leden van het *San Hedrin*, en hoofden van verschillende religieuze scholen zouden tot een stuk in de nacht dansen en psalmen van lof aan G-d zingen terwijl ze heldere fakkels vasthouden. Jeruzalem (*Yerushalayim*) glinsterde die nacht als een diamant en haar licht kon uit de verte worden gezien.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Geestelijk gesproken vertegenwoordigde het licht de *shekinah* heerlijkheid die eens de tempel vulde waar G-ds aanwezigheid in het Heilige der Heiligen woonde (1 Koningen 8:10-11; Ezechiël 43:5). Gedurende deze tijd werd de tempel (*Beit HaMikdash*) als "het licht van de wereld" gezien. In de schittering van deze glorieus verlichte tempel, riep *Yeshua* in Johannes (*Jochanan*) 8:12 dat Hij "het licht van de wereld" was.

Bovendien brachten tijdens dit feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest), en deze keer in de voorhof van de vrouwen van de tempel tussen de vier lichtposten, de beschuldigers de vrouw op heterdaad op overspel betrapt bij *Yeshua* (Johannes [*Yochanan*] 8:1-11). *Yeshua* vergaf de vrouw en ging door met een bericht op de grond te schrijven (Johannes [*Yochanan*] 8:5-9). Wat schreef *Yeshua*? Het antwoord staat in Jeremia 17:13. In deze dingen kunnen we zien dat *Yeshua* tijdens de feesten het volk de boodschappen van de feesten onderwees.

Israël: Een Licht (Getuigenis) voor de Naties

Israël werd gekozen om G-ds licht voor de wereld te zijn (Deuteronomium [*Devarim*] 7:6-8). De missie die G-d voor Israël koos was er een van dienst aan God. De reden is heel eenvoudig. G-d wilde een volk uit de wereld dat Hij kon gebruiken en via dat kunnen werken om Zijn heerlijkheid aan de wereld te tonen. Dat is waarvoor Hij Israël koos en dat is waarvoor iedere volgeling van de Messias wordt gekozen. Door zo te doen kon G-d Zijn verlossingsplan onthullen aan de hele wereld, zodat de wereld kon zien dat G-d en Zijn Messias *Yeshua* licht zijn (Johannes 1:1-4; 1 Johannes 1:5). Israël moest een getuige (licht) voor de wereld zijn. Dit kan gezien worden in de volgende Schriftplaatsen: Jesaja (*Yeshayahu*) 43:1,10,12,14; Lucas 24:44-49 en Handelingen 1:1-8. Israëls missie was om aan de wereld te verkondigen dat de G-d van Israël de enige ware G-d is en dat er is geen andere Verlosser is dan Hij (Handelingen 4:10,12).

Israël faalde als natie in haar missie om een getuige voor de wereld te zijn. Niet alleen waren de mensen ongehoorzaam aan het gebod van G-d, maar ze werden ook geen licht voor de wereld. Integendeel, de wereld als een geheel heeft het joodse volk altijd gehaat.

Individueel waren de joodse mensen, die geloofden en G-d navolgden, trouw aan hun taak. We hoeven alleen maar te denken aan de trouw van Abraham, Izaäk, Jacob, Mozes, de profeten en de koningen zoals David en Salomo. Zie in feite de Bijbel die je vandaag kan lezen; die was door trouwe Joodse dienaren van G-d geschreven geleid door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) van G-d. Bovenal was het grootste licht en getuigenis dat de wereld ooit gekend heeft, joods. Zijn naam is *Yeshua*, de Messias! Omdat Israël de Messias baarde, werden zij in wezen een zegen voor alle volken, door Hem (Genesis [*Bereishit*] 12:03; Galaten 3:8,14,16,29).

Hoewel Israël als natie gefaald in haar missie heeft, is dit geen blijvend mankement. Het is een tijdelijke tegenslag in haar bestemming van een zegen voor alle volken zijn, dat gerealiseerd zal worden gedurende de duizend jaar lange regering van de Messias, bekend als het Messiaanse Koninkrijk of het Messiaanse tijdperk. Israël blijft nog steeds G-ds uitverkoren volk (Romeinen 11:25-29), en heeft nog steeds een rol te spelen in de toekomst van de wereld (Romeinen 11:12,15). De profeet Jesaja (*Yeshayahu*) sprak van een toekomstige tijd waarin Israël door G-d zou worden gebruikt om de boodschap van de Messias naar de naties te brengen, want de natie van Israël zal een centrale rol in de duizend jaar heerschappij van de Messias hebben (Jesaja [*Yeshayahu*] 62:1-5). Israël zal bij die gelegenheid een zegen voor alle volken worden (Maleachi 3:12; Ezechiël [*Yechezekel*] 34:23-30; Zacharia 8:11-15; Jesaja [*Yeshayahu*] 19:23-25). Jeruzalem (*Yerushalayim*) zal het spirituele brandpunt van de wereld zijn en deze tijd zal de "Gouden Eeuw" van Israël zijn, tijdens het Messiaanse tijdperk, omdat de koning van Jeruzalem, de Prins van de Vrede, in Jeruzalem (*Yerushalayim*) zal regeren (Jesaja [*Yeshayahu*] 2:2-4; 52:9-10; 62:7-8, Micah [*Michah*] 4:1-3; Psalm [*Tehillim*] 102:18-21; 125:1-2; 137:5 - 6). De dag nadert waarop een gerestaureerd en vernieuwd Israël weer een licht voor de naties zal zijn, want de bestemming van Israël is gekoppeld aan het lot van de wereld!

De Geboorte van *Yeshua* Tijdens *Sukkot*

De Schriften lijken ons aan te geven dat *Yeshua* werd geboren tijdens de feestperiode van *Sukkot* (Loofhuttenfeest). Sterker nog, ik geloof dat Hij werd geboren op het feest van *Sukkot* (dat is 15 Tishrei op de bijbelse kalender, en komt overeen met september/oktober bij ons). Laten we, met dit in gedachten, eens uitzien naar wat aanwijzingen in de Bijbel.

In Lucas 1:5 is Zacharia (*Z'karyah*) een priester (*Cohen*) van de afdeling van Abia (*Avijah*). Wat betekent dit? Israël was ten tijde van *Yeshua* verdeeld in 24 districten. Elk van deze districten stuurde twee vertegenwoordigers om in de tempel dienst te doen gedurende de weken van het jaar. In 1 Kronieken (*Divery Hayamim*) 24, zou de eerste divisie van de priesters dienen in de eerste week van het jaar, dat zowel in de maand Nisan als de maand Tishrei kon zijn, aangezien beide maanden het nieuwe jaar beginnen. Zoals we al eerder zagen in dit boek, is Nisan de eerste maand in de godsdienstige kalender, door G-d in Exodus (*Shemot*) 12:2 vastgesteld, en Tishrei is de eerste maand van het jaar volgens de burgerlijke kalender.

Tijdens de derde week van de maand Nisan, zouden de priesters van alle 24 districten naar de tempel komen om te helpen tijdens de week van het Pascha (*Pesach*). Dit zou ook het geval zijn voor het feest van Pinksteren (*Shavu'ot*) en voor het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest), wanneer alle mannen verplicht waren om naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) te gaan zoals aangegeven door G-d in Deuteronomium (*Devarim*) 16:16. In 1 Kronieken 24:10, zien we dat *abijah* de achtste divisie of reeks van de priesters was. De reeks van *abijah* zou dienen tijdens de tiende week van het jaar. Vergeet niet dat de weken van Pascha en *Shavu'ot* niet geteld zouden worden omdat dan alle priesters naar Jeruzalem moesten gaan. In Lucas 1:9-10 zien we dat Zacharias aan het wierook branden is. Dit wordt gedaan in de kamer van de tempel die bekend staat als de Heilige Plaats. Als de wierook (die de gebeden van G-ds volk vertegenwoordigen [Psalm (*Tehillim*) 141:2; Openbaring 8:3-4]) door de priesters in de tempel wordt verbrand, worden 18 speciale gebeden gebeden. Deze 18 gebeden zouden elke dag in de tempel worden gebeden. Een van deze gebeden is dat Elia (*Eliyahu*) zou komen. Dit is belangrijk omdat het volk begreep, zoals G-d had vastgesteld, dat Elia (*Eliyahu*) aan de komst van de Messias zou voorafgaan, zoals vermeld in Maleachi 4:5.

Deze 18 speciale gebeden zouden twee keer per dag worden gebeden, eenmaal 's ochtends en een keer in de namiddag. In Lukas 1:11-13, verscheen de engel aan de rechterkant van het altaar en vertelde Zacharias dat zijn gebed was gehoord en Johannes (*Jochanan*) de Doper geboren zou worden. Johannes (*Jochanan*) de Doper was niet letterlijk Elia (*Eliyahu*), maar was van de geest van de kracht van Elia (Lucas 1:17).

Twee weken gerekend voor de wetten van afzondering die G-d in Leviticus (*Vayikra*) 12:5 beval; 15:19,24-25 na terug naar het huis te zijn gegaan (Lucas 1:23) en dan negen maanden verder tellend (Sivan [tiende week] + 2 weken + 9 maanden) plaatst de geboorte van Johannes (*Jochanan*) tijdens het feest van het Pascha (*Pesach*). Dit is een zeer belangrijk punt, omdat tijdens de dienst voor Pascha, die de seideravond heet, worden de mensen van G-d opgedragen naar de deur te gaan tijdens een onderdeel van de dienst en uit te zien naar Elia (*Eliyahu*), terwijl de Pascha-maaltijd wordt gegeten. De beker wordt de beker van Elia genoemd. Het begrip over Elia die de komst van de Messias voorafgaat, was de basis voor de vraag in Matteüs (*Mattityahu*) 17:10-13.

In Lucas 1:26 tijdens de zesde maand zwangerschap van Elisabeth (*Elisheva*), verschijnt de engel Gabriël aan Maria (*Miryam*). Dit moet rond de vijftiende Kislev zijn geweest, ook wel bekend als *Chanukah*. Ten tijde van de eerste eeuw, was *Chanukah* gekend als het tweede *Sukkot*. Ten tijde van *Chanukah* worden alle *Sukkot* gebeden nogmaals gebeden. Maria's (*Miryam*) dialoog met de engel Gabriël wordt in de *Sukkot* liturgie van vandaag gevonden. Als je uitgaat van de vijftiende Kislev en acht dagen erbij voegt voor het feest van *Chanukah* plus negen maanden voor Maria's (*Miryam*) zwangerschap, zal dit u rond het tijdstip van het *Sukkot* feest brengen, of 15

Tishrei. Op 22 Tishrei, gekend als *Shemini Atzeret* of de achtste dag werd *Yeshua* besneden (Lucas 2:22-23; Leviticus [*Vayikra*] 12:1-3).

Andere Bewijsmateriaal voor Yeshua's Geboorte Tijdens Sukkot

Zoals we eerder in dit hoofdstuk hebben vermeld, wordt het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) "*de tijd van onze vreugde*" en "*het feest van de naties*" genoemd. Met dit in gedachten, lezen we in Lukas 2:10: "En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik breng u goede tijding [*basar* in het Hebreeuws, ook wel bekend als het evangelie] van grote vreugde [*Sukkot* wordt de 'tijd van onze vreugde' genoemd], welke alle mensen zal betreffen [*Sukkot* wordt 'het feest van de naties' genoemd]." Hieruit kunnen we dus zien dat de terminologie die de engel gebruikt om de geboorte van *Yeshua* aan te kondigen, thema's en boodschappen betroffen in verband met het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest).

Lukas 2:12 vermeldt dat de baby (*Yeshua*) in doeken was gewikkeld en liggend in een kribbe. De doeken werden ook gebruikt als lonten om de 16 vaten olie aan te steken in de voorhof van de vrouwen tijdens het feest van *Sukkot*. Doeken worden dus in verband gebracht met het feest van *Sukkot*.

Merk ook in Lukas 2:12 op dat baby *Yeshua* in een kribbe werd gelegd. Het woord kribbe is het Griekse woord *phatn'e*. Het is hetzelfde woord dat in sommige vertalingen (o.a. KJV en ASV) van Lukas 13:15 met "stal" is vertaald. Door te zien hoe het woord in Lukas 13:15 wordt gebruikt, kunnen we zien dat het Griekse woord *phatn'e* een plaats voor vee aan vast te maken betekent. Het Hebreeuwse woord voor stal is *marbek*, dat in Amos 6:4 en Maleachi 4:2 kan worden gevonden. In Genesis (*Bereishit*) 33:17 staat geschreven dat Jakob naar *Sukkot* reisde en hutten (het woord hut in deze passage is het Hebreeuwse woord *sukkah*; het meervoud is *sukkot*) maakte voor zijn vee. Zo kunnen wij vanuit deze passages in Genesis 33:17 zien hoe het woord hut (*sukkah* of *sukkot*) door Jacob (*Ya'akov*) voor zijn vee werd gebruikt, en hoe het Griekse woord voor voerbak of "stal", *phatn'e* ook werd gebruikt om te verwijzen naar het vastbinden van runderen in Lukas 13:15. *Phatn'e* is hetzelfde woord dat als "kribbe" is vertaald in Lukas 2:12, waarin *Yeshua* werd gelegd ten tijde van Zijn geboorte.

Tijdens het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest), wil G-d dat alle mannelijke joden naar Jeruzalem (*Yerushalayim*) komen (Deuteronomium [*Devarim*] 16:16). Om deze reden zou de stad overvol met mensen zijn en zou dit verklaren waarom Maria (*Miryam*) en Joseph (*Yosef*) in en rond Jeruzalem (*Yerushalayim*) geen onderdak konden vinden (Lukas 2:7). Bethlehem, de plaats waar *Yeshua* werd geboren, is slechts zo'n 6,4km van Jeruzalem verwijderd.

Het laatste bewijs dat ik zal geven voor de geboorte van *Yeshua* tijdens *Sukkot* volgens de Schrift, staat in Matteüs (*Mattityahu*) 2:1. Daar zien we dat de wijze mannen uit het oosten komen om *Yeshua* te bezoeken. Het land van het Oosten is Babylon waar de grootste Joodse populatie was ten tijde van de geboorte van *Yeshua*. Deze joden waren afstammelingen van de ballingschap, toen koning Nebukadnessar Israël versloeg en de Joden naar Babylon meenam om Hem te dienen. Babylon wordt genoemd als het land van het Oosten in Genesis (*Bereishit*) 29:1 en Richteren (*Shoftim*) 6:3. De wijze mannen in Matteüs (*Mattityahu*) 2:1 waren rabbijnen. De rabbijnen, ook wel *wijzen* genoemd, zijn in het Hebreeuws bekend als *chakamim*, dat wijze mannen betekent. Het woord in Matteüs (*Mattityahu*) 2:1 in het Grieks is *magos*, die in het Engels met "Magi" (magiër) wordt vertaald. *Magos* in het Grieks is het Hebreeuwse woord *ravmag*. *Ravmag* komt van het Hebreeuwse woord *rav*, wat "rabbijn" betekent. Ook moet worden opgemerkt dat het Griekse woord *magos* ook wetenschapper, adviseur, geleerde of leraar kan betekenen. De rabbijnen waren academici of docenten van de joodse wet. Ook *Yeshua* werd als "Rabbi," of "Leraar" aangeduid in

Johannes (*Jochanan*) 1:38,47,49; 3:2. Zo kunnen we zien dat de wijze mannen Joodse rabbijnen waren die uit Babylon kwamen om te getuige van de geboorte van *Yeshua*.

Een vraag die we ons kunnen stellen is: "Wat deed de rabbijnen de reis van Babylon naar Betlehem ondernemen om getuige te zijn van de geboorte van *Yeshua*?" Het antwoord wordt gegeven in Mattheüs (*Mattityahu*) 2:2, zoals er geschreven staat, "... wij hebben Zijn ster in het oosten gezien...."

Een van de vereisten in de tijd van *Sukkot* is een externe tijdelijk onderkomen te bouwen en daar tijdens deze feestperiode in te wonen. Dit onderkomen wordt een hut, of *sukkah* genoemd. De *sukkah* moest worden gebouwd met een opening in het dak, zodat de mensen de sterren aan de hemel konden zien. Dit is nog een reden waarom de rabbijnen ernaar op zoek zouden zijn, en dus de ster aan de hemel zagen toen die verscheen. Daarenboven was er een profetie in Numeri (*Bamidbar*), zoals er geschreven staat, "... een ster zal voortkomen vanuit Jacob ..." (Numeri [*Bamidbar*] 24:17 NAS). In Mattheüs (*Mattityahu*) 2:4 informeerde Koning Herodes over de plaats waar de Messias geboren zou worden. In Bethlehem, kreeg hij te horen (Mattheüs [*Mattityahu*] 2:5-6), gebaseerd op de profetie in Micha 5:2. In Mattheüs 2:10 staat geschreven: "Toen ze de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde." Nogmaals, bedenk dan dat *Sukkot* "de tijd van onze vreugde" wordt genoemd. In Mattheüs 2:2 staat dat de rabbijnen de ster vanuit het Oosten zagen. Redding werd door het Joodse volk vanuit het Oosten verwacht. *Yeshua* stamde af van de stam van Juda (Openbaring 5:5). De stam van Juda werd aan de oostkant geplaatst van de tabernakel van Mozes (*Moshe*) in de wildernis. Ten slotte wordt *Yeshua* in Lukas 2:32 een licht voor de heidenen genoemd. Nogmaals, *Sukkot* wordt "het feest van het licht" en "het feest van alle naties" genoemd.

Het bestuderen en begrijpen van het *Sukkot* feest en de thema's en berichten dat G-d tijdens dit feest wenste overgebracht te worden, stelt ons dus in staat om de Bijbel in een nieuw licht te lezen; het stelt ons in staat om te begrijpen dat *Yeshua* ten tijde van *Sukkot* werd geboren en dat Hij de Ster is die we allemaal met onze (geestelijke) ogen moeten zien!

Geestelijke Betekenis van het Sukkot Feest

Een van de meest opmerkelijke waarheden van het *Sukkot* feest (Loofhuttenfeest) behelst de seizoensgebonden regenval in Israël. De profeet Joël (*Yoel*) vertelt ons dat de vroege en de late regen in de eerste maand zouden komen (Joël [*Yoel*] 2:23). Dit komt omdat Pascha (*Pesach*) de eerste maand in de religieuze of heilige kalender is, en *Sukkot* (Loofhuttenfeest) de eerste maand in de burgerlijke kalender is. Israël heeft dus twee eerste maanden in hetzelfde jaar als gevolg van de speciale kalender die G-d in Exodus (*Shemot*) 12:2 instelde.

Hosea (*Hoshea*) 6:3 vertelt ons dat de komst van de Messias zal zijn als de vroege en late regen op de aarde. Wij zagen in de vorige paragraaf dat *Yeshua* tijdens het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest), de eerste maand van de burgerlijke kalender, naar de aarde kwam (geboren werd) en bij Zijn eerste komst in de eerste maand (Nisan) op de heilige kalender stierf. Zijn tweede komst zal ook in de eerste maand van de burgerlijke kalender, Tishrei, zijn. *Yeshua* zal tijdens de herfst van het jaar naar de aarde terugkeren.

G-d beloofde Israël dat, op hun gehoorzaamheid aan het verbond dat Hij met hen op de berg Sinai sloot (Exodus [*Shemot*] 34:10, Deuteronomium [*Devarim*] 5:2; 29:12-15), Hij hen de regens zou geven op de gepaste tijd (Deuteronomium [*Devarim*] 11:10-17). Geen regen was een teken van oordeel en de vloek van G-d op het land alsook op de mensen (I Koningen [*Melachim*] 8:33-43; 17:1-7, 18:41-46; Spreuken [*Mishlai*] 16 : 15; Amos 4:6-13; Joël [*Yoel*] 1:10-12). Vandaag wordt

het land van Israël weerom groen (Jesaja [*Yeshayahu*] 35:1; Ezechiël [*Yechezekel*] 36:24-38; Joël [*Yoel*] 2:18-27).

De regen is een type van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) die wordt uitgestort op alle vlees (Handelingen 2:1-8,14-21; Joël [*Yoel*] 2:23,28-29). Het Woord van G-d (*Thora*) wordt vergeleken met regen (Deuteronomium [*Devarim*] 32:1-3; Jesaja [*Yeshayahu*] 55:8-12; Efeziërs 5:26). De Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) wordt ook met de regen vergeleken (Joël [*Yoel*] 2:21-32; Handelingen 2:1-8,14-21, Jakobus 5:7; Johannes 7:37-39). Regen wordt in Hosea (*Hoshea*) 10:12 met gerechtigheid in verband gebracht. G-d heeft Zijn gerechtigheid beschikbaar voor allen die in de Messias geloven (Romeinen 3:21-22; 5:17).

Yeshua is de regen die van de hemel naar beneden kwam als het levende water en de fontein van levend water waarvan gesproken wordt in Johannes (*Jochanan*) 4:4-6,10-14,20-24 en Openbaring 21:6 en 22: 1-5,17. *Yeshua* verlangt dat wij drinken van het water dat Hij geeft, wat in eeuwig leven resulteert (Johannes 4:14) opdat wij zouden verzadigd worden (Matteüs 5:6).

Regen spreekt ook van opwekking, herstel en terugkeer naar G-d (*Teshuvah*) en vertrouwen (*emunah*) in Hem. Net zoals de regen kwam nadat Elia er zeven keer voor gebeden had (1 Koningen [*Melachim*] 18:41-46), zal de grote regen of uitstorting van G-ds Heilige Geest komen wanneer de gelovigen in de Messias ernstig tot G-d zullen bidden dat het worde gedaan. G-d heeft reeds verklaard dat Hij Zijn Heilige Geest tijdens de zevende maand zou uitstorten; dit is een geestelijk beeld van het einde van de tijd (*Olam Hazeh*). Tot nu toe hebben we voor het grootste deel alleen plasregens van zegen gezien (Ezechiël [*Yechezekel*] 34:26). De grootste uitstorting van G-ds Geest moet nog komen. Het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) en de regen spreekt van een machtige uitstorting van de Heilige Geest van G-d, een universele uitstorting van Zijn Geest. Deze uitstorting zal gepaard gaan met tekenen en wonderen en manifestaties van de gave van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) evenals een openbaring en verlichting van het Woord van G-d, veel meer dan ooit is gezien in de geschiedenis van de vergadering van gelovigen (*kehilat*) in de Messias. Deze uitstorting zal elke natie raken, zowel Jood als niet-Jood. De gelovige in de Messias, die ten tijde van de late regen leeft, wordt geroepen om de H-r te zoeken en Hem te vragen om regen te sturen op de mensen van de aarde (Zacharia 10:1; Psalm [*Tehillim*] 46:4, 65 :9-10; Jeremia [*Yermiyahu*] 5:23-24; 31:10-14).

De volheid van dit feest in de zevende maand zal worden ervaren bij de komst van de Messias, wanneer Hij zal regeren en heersen over de aarde tijdens het Messiaanse tijdperk, het millennium, , het *Athid Lavo* genoemd in de Hebreeuws eschatologie. Deze tijd zal een tijd van vreugde zijn voor alle gelovigen in de Messias *Yeshua* en zal de tijd van de glorie van Israël zijn.

Hoofdstuk 10

SHEMINI ATZERET & SIMCHAT TORAH

Onmiddellijk na de laatste dag van *Sukkot*, *Hoshana Rabbah*, komt *Shemini Atzeret* (de achtste dag van samenkomen). *Shemini Atzeret* samen met *Simchat Thora* worden samen gevierd op 22 en 23 Tishrei. Zoals het geschreven staat: "Op de achtste dag zult u een plechtige bijeenkomst (*Atzeret*) houden, u zult niet werken aan uw bezigheden/beroep" (Numeri [*Bamidbar*] 29:35). De rabbijnen interpreteerden dat dit vers betekent dat G-d iedereen die een pelgrimstocht voor *Sukkot* maakte, vraagt met Hem een extra dag te talmen (*atzeret*, dat komt van het Hebreeuwse wortelwoord voor "inhouden"). Hieruit concludeerden de rabbijnen dat *Shemini Atzeret* is een apart feest is.

Om *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah* te begrijpen, moeten we een paar dingen onderzoeken. Ten eerste worden de zeven dagen van het Pascha (*Pesach*), gevolgd door een 49-daagse periode van het tellen van de Omer, dat z'n hoogtepunt bereikt met de vijftigste dag van Pinksteren (*Shavu'ot*). Zo wordt de bevrijding van het Pascha (*Pesach*) gelinkt aan de openbaring en het geven van de Tora op de berg Sinai, bekend als *Shavu'ot* (Wekenfeest). Als we naar de feestcyclus kijken, is *Shemini Atzeret* analoog aan *Shavu'ot*, dat als de afsluiting of *atzeret* van het Pascha (*Pesach*) wordt gezien. Net zoals *Shavu'ot*, een eendaags feest, de afsluiting is van *Pesach*, een zeven dagen durend feest, zo is *Shemini Atzeret*, een eendaags feest, de afsluiting van *Sukkot*, een zeven dagen durend feest.

Daarmee zien we dat *Shemini Atzeret* de achtste dag is - de dag na "zeven". Zeven, in de Bijbel een volmaakt getal, betekent een complete eenheid van tijd zoals elke week met de zevende dag eindigt, de *Shabbat* (sabbat) genoemd. De achtste dag is dus de dag na een tijd. Het is het einde van beide soorten tijd. Het is dus niet alleen de belofte van verlossing, maar het eigenlijke moment ervan. G-d zei: "Blijf bij Mij (*atzeret*) een extra dag," een tijd buiten de tijd.

Simchat Torah: Vreugde in de Torah

Eindelijk komt dan de meest vreugdevolle dag van allemaal, de dag van *Simchat Torah*, vreugde in de Thora. *Simchat Torah* wordt op de 23ste Tishrei gevierd, of de dag na *Shemini Atzeret*. Nogmaals, er dient te worden opgemerkt dat het Hebreeuwse woord *Torah* "onderwijs [of instructie]" betekent, want het leert ons onze manier van leven, het soort leven dat G-d wil dat we leiden. De *Torah* is de basis voor het begrijpen van de hele Bijbel.

De Cyclische Lezing van de Torah

Tot in de vroege Middeleeuwen was er meer dan één cyclus met betrekking tot het lezen van de Torah. In feite was de meest verbreide cyclus de driejaarlijkse, waarin de lezing van de Torah drie jaar duurde en vóór het Pascha (*Pesach*) eindigde.

Heden ten dage werd de jaarlijkse leescyclus overheersend. Daarom werd *Simchat Torah* het einde van de leescyclus en zo een eigen feestdag. Zoals net gezegd, wordt de Thora-leescyclus op *Simchat Torah* afgesloten. Op dat moment echter wordt hij onmiddellijk opnieuw gestart vanaf het begin. Dit laat zien dat er geen einde aan de Torah komt, en dat die voortdurend moet worden

gelezen en bestudeerd, telkens weer opnieuw. De Torah, zoals G-d Zelf die ze gaf, is eeuwig (Matteüs [*Mattityahu*] 5:17-18).

Simchat Thora viert een Thora van vreugde, een Thora zonder beperkingen of een gevoel van last.

Yeshua en Shemini Atzeret en Simchat Torah

22 Tishrei, *Shemini Atzeret*, en 23 Tishrei, *Simchat Torah*, werden in de oudheid als één lange dag beschouwd en op 22 Tishrei gevierd. *Simchat Tora* is een feest van vreugde in de Torah.

Zoals in Johannes (*Yochanan*) 7:37 geschreven staat: "Op de laatste dag, de grote dag van het feest [van *Sukkot*]..." Deze dag zou bekend worden als *Hoshana Rabbah*, of 21 Tishrei. In Johannes (*Yochanan*) 8:1-2, staat geschreven: "Jesus ging naar de Olijfberg. En vroeg in de ochtend kwam Hij weer in de tempel, en al het volk kwam tot Hem en Hij ging zitten en leerde hen." Dit is de volgende dag, na *Hoshana Rabbah*, de dag aan *Sukkot* verbonden, *Shemini Atzeret* genoemd. Nogmaals, in de oudheid werd die dag ook *Simchat Torah* genoemd, de vreugde in de Torah. In Johannes (*Yochanan*) 8:5, zien we dus *Yeshua*, de auteur van de Torah, Die wordt ondervraagd over de Torah op de dag die met "de vreugde in de Torah" wordt aangeduid.

De Geestelijke Betekenis van Shemini Atzeret/Simchat Torah

In Deuteronomium (*Devarim*) 31:9-13; op het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) moet u de Thora lezen. Het zevende jaar wordt het jaar van bevrijding genoemd (Deuteronomium [*Devarim*] 31:10); alle schulden moeten op dat moment worden vergeven (Exodus [*Shemot*] 21:2; Leviticus [*Vayikra*] 25:1-4, Deuteronomium [*Devarim*] 15:1-12; Jeremia [*Yermiyahu*] 34:8-22). De zeven jaren zijn een beeld van het 7000-jarenplan van G-d (Psalm [*Tehillim*] 90:4, 2 Petrus 3:8). Het zevende jaar is het jaar van bevrijding en is een beeld van de zevende dag of het Messiaanse tijdperk, het Millennium, of het *Athid Lavo*. *Yeshua* verwees hiernaar in zowel Jesaja (*Yeshayahu*) 61:1-3 als Lucas 4:16-21. De zinsnede "vrijheid aan de gevangenen" in Jesaja (*Yeshayahu*) 61:1, spreekt van het jaar van bevrijding. *Yeshua* zegt in wezen: "Ik ben die bevrijding. Vertrouw In Mij en u zult vrij zijn."

In de dagen van *Yeshua*, was er een zeven-jarige cyclus van Thora lezen. In de jaren één tot en met drie, zouden de mensen de profeten en de geschriften uit de Thora lezen. In de jaren drie tot en met zes zouden ze dan herbeginnen. In jaar zeven zouden ze uit het geheel lezen. Tijdens het lezen zou de priester op een podium (*bema*) staan en inzicht in en onderwijs geven (Nehemia 8:1-12). Dit werd tijdens het feest van *Sukkot* (Loofhuttenfeest) gedaan (Nehemia 8:2,13-14,18).

In de toekomst zullen we de echte *Simchat Torah* beleven gedurende de tijd dat G-d de gelovigen in de Messias oordeelt volgens het leven dat ze op deze aarde leefden. Op dat moment, wanneer we de waarheid van de Bijbel horen en G-d's Woord begrijpen, zullen we huilen wanneer we zien hoe we gefaald hebben in het bewaren en volgen van de Bijbel en G-d's waarheden. Maar G-d zal zeggen: "Treur niet, want de vreugde van de H-r is uw kracht" (zie Nehemia [*Nechemiah*] 8:9-10). Op dit moment zullen we niet de repetitie (*miqra*) van het feest ondergaan, maar we zullen van de "tijd van onze vreugde" ervaren, de tijd van het Messiaanse koninkrijk op aarde. De lezing, onderwijs, en het begrip van de Torah zal tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium, op haar hoogtepunt zijn. In Jesaja (*Yeshayahu*) 2:1-5 en Micha (*Michah*) 4:1-5, leert *Yeshua*, de Messias, de auteur en leraar van de Torah, alle volken van de aarde de wegen van de Torah.

Regen en Dauw: (Geshem en Tal: Een Gebed voor Regen)

Op het feest van *Shemini Atzeret*, het *Musaf*, de extra dienst op deze dag, begint met een speciaal gebed voor regen (*geshem*). De reden voor deze speciale gebeden is best te begrijpen (als u in het land Israël hebt gewoond). De wintermaanden in het Heilige Land is de regentijd, en het hele maatschappelijk leven van het land is van regen afhankelijk. Als de regent op de gepaste tijd komt en in voldoende hoeveelheid, zal de rijke bodem overvloedige oogsten en vruchten voortbrengen, zo niet, is het land gedoemd tot honger en hongersnood. Tijdens de zomermaanden is er geen regen, dat is het droge seizoen. Tijdens deze regenloze maanden, zou de aarde volledig zijn uitgedroogd, zou de bovenste bodemlaag in stof zijn veranderd en door de wind worden weggeblazen, en het land zou in een woestijn zijn veranderd - ware het niet dat de dauw die zich afzet op de koele bodem tijdens de uren van de nacht, de grond drenkt met de zachte vochtigheid die we als dauw kennen en die in de vroege stralen van de zon fonkelt als parels. Zo zijn de regen in de winter en de dauw in de zomer hard nodig om in leven te blijven.

Geestelijke Toepassing (Halacha). Omdat dit hoofdstuk de feesten afsluit, zullen wij de geestelijke betekenis van de feesten voor de individuele gelovige in de Messias overlopen en hoe zij op zijn leven betrekking hebben. Daarom kunnen we nu besluiten met de geestelijke betekenis van de najaarsfeesten, vooral *Sukkot*, *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah*.

G-d ontwierp de landbouwkundige en weergebonden seizoenen in Israël als parallel met het leven van elke gelovige in *Yeshua*, die beoogt om Hem lief te hebben en met heel zijn hart te dienen. Laten we, met dit in gedachten, nagaan hoe dit waar is.

Iedere keer dat iemand *Yeshua* de Messias als zijn eigen Redder aanneemt, ervaart ie geestelijk Pascha (*Pesach*). Hij moet Egypte (*Mitzrayim*, het kwade systeem en de wegen van de wereld) ontvluchten, vertrouwen (*emunah*) in de Messias, het Lam van G-d, en *Yeshua* toelaten om de deurpost van zijn hart te zijn. Als gelovigen moeten wij dan ernaar streven om heilig te leven voor G-d en ongezuurde broden (*Hag HaMatzah*) ervaren. Net als *Yeshua* opstond uit de dood, moeten we onze vroegere wijzen van leven als dood voor ons beschouwen en de nieuwheid van het leven in de Messias beleven. Zodra we dat doen, kunnen we worden ondergedompeld (gedoopt) in de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) en de kracht van G-d (de zalving) in ons leven hebben. Geestelijk hebben we de voorjaarsoogst van Israël in ons leven ervaren. Wanneer we *Yeshua* in onze harten en levens aanvaarden, begint Hij ons de Bijbel te leren en ons te laten zien hoeveel Hij van ons houdt, en beginnen wij te groeien in de kennis van Hem.

Op dat moment zal G-d beginnen met ons mee te nemen op een geestelijke reis door de wildernis van het leven. Geestelijk zullen we beginnen met de droge zomer van Israël ervaring. Veel dingen in ons leven gaan niet zoals we verwachten of hoe we erop rekenen dat G-d het zal doen. In het proces van het ervaren van de bittere teleurstellingen en strijd van het leven, als we onze ogen op G-d blijven richten, zal Hij ons van Pascha (*Pesach*) naar *Shavu'ot* (Wekenfeest) brengen. Daar zal Hij Zijn wegen en Zijn Woord, de Bijbel, op een diepere en meer progressieve manier onthullen. Door tijdens de strijd van het leven onze ogen op de Messias gericht te houden, zal G-d niet alleen Zijn Woord, de Bijbel, aan ons op een grotere wijze openbaren, maar Hij zal ook ons geloof verfijnen, zoals fijn meel, net zoals bij de tarwe werd gedaan tijdens dagen van de Omertelling tussen Pascha (*Pesach*) en *Shavu'ot* (Wekenfeest). Als we ondertussen ons hele vertrouwen (*emunah*) in *Yeshua* leggen, terwijl we op onze spirituele reis in de woestijn van het leven zijn, zal terwijl G-d ons geloof verfijnt en Zichzelf aan ons op een grotere manier openbaart, onze geestelijke reis niet in de woestijn van het leven eindigen (Halleluja!). In plaats daarvan zal G-d ons verder leiden om de najaarsfeesten en ons geestelijk beloofde land geestelijk te ervaren.

Het is wanneer we geestelijk de najaarsfeesten ervaren - met name het Loofhuttenfeest (*Sukkot*), *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah* - en in ons geestelijk beloofde land komen, dat G-d ons leven voor Hem op een geweldige manier zal zalven, terwijl we leven en Hem dienen, en dan zullen we

de grootste vreugde in ons hele leven ervaren. Onuitsprekelijke vreugde! Maar we zullen niet alleen vreugde ervaren, maar ook dansen, lofprijzing, overwinning, vrede, en de kracht van G-d in ons leven. Geestelijk zullen we de najaarsoogst van Israël ervaren. In de Bijbel spreekt de regen van twee dingen: de grote uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) en een diepgaand begrip over *Yeshua* en Zijn Woord, de Bijbel, in ons leven. Zowel de zalving van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) als de grote kennis van de geestelijke waarheden zal in ons leven aanwezig zijn zodat we het doel kunnen vervullen dat G-d voor ieder van onze levens heeft. Daarom hebben we de zalving van G-d over ons leven, zodat we met ons steentje bij te dragen kunnen helpen aan de opbouw van Lichaam van de Messias tot volwassenheid en de oprichting het Koninkrijk van God op aarde totdat we bij die dag komen waarop wij met de Messias, de Koning der koningen en Heer der heren op aarde zullen heersen en regeren tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium, en voor eeuwig.

Messiaanse Vervulling en Inzicht

Toen God de mens schiep en hem in de Tuin van Eden (*Gan Eden*) plaatste, was de Tuin van Eden als een paradijs, de hemel, of de komende wereld, in het Hebreeuws bekend als het *olam haba*. Maar de mens zondigde en als gevolg daarvan, ging zowel de mens als de aarde erop achteruit in vergelijking met de oorspronkelijke glorie en schoonheid waarin het was geschapen. Als gevolg hiervan stelde G-d een 7000 jaar plan op om zowel de mens als de aarde in de heerlijkheid en majesteit van de Tuin van Eden (*Gan Eden*) te herstellen. De Messias zou in deze bevrijding een centrale rol spelen.

In Hosea 6:3 en Joël 2:23, vertelt de Schrift ons dat de komst van de Messias *Yeshua* als de regen zal zijn. Zoals eerder besproken, zijn er in Israël de voorjaarsregens in de vorm van dauw en buien, en de najaarsregens die de grote regentijd vormen. In Zijn wijsheid, gaf G-d het weerseizoen in Israël om les te geven over de komst van de Messias. Net zoals er voornamelijk voorjaarsregens en najaarsregens in Israël zijn, heeft G-d twee komsten van de Messias bedacht. Tijdens de eerste komst van de Messias, zou de Messias de rol van *Messias ben Joseph* vervullen, de lijdende Messias. Tijdens Zijn tweede komst, zou de Messias de rol van de *Messias ben David* vervullen, de Koning Messias. Degenen die de Messias in het tijdsbestek van Zijn eerste komst zouden ontvangen, zouden geestelijk als de lenteregen in Israël zijn en G-d zou op dat moment Zijn Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) op alle mensen uitstorten. Toch zal het grootste aantal mensen dat de Messias gaat aanvaarden in het tijdsbestek van de najaarsregen in Israël vallen, dat spreekt van de tweede komst van de Messias. Dan zal ook de grootste uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) zijn.

Deze grote uitstorting van de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) en de kennis van de Messias op aarde, zal haar hoogtepunt bereiken tijdens het Messiaanse tijdperk, het Millennium, en tot in eeuwigheid aanhouden. Dit is waar de najaarsregens in Israël geestelijk allemaal over gaan en waarom G-d de mensen de opdracht gaf om voor regen te bidden tijdens de feesttijd van *Sukkot*, inclusief *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah*. *Sukkot* (Loofhuttenfeest) en *Shemini Atzeret* en *Simchat Torah* waren ons immers door God gegeven om ons te instrueren hoe het leven tijdens het Messiaanse tijdperk en alle eeuwigheid eruit zou zien, wanneer de kennis van de Messias en de Geest van G-d de aarde zal bedekken zoals de wateren de zee bedekken, zoals voorspeld in het boek Zacharia. Want *Yeshua* de Messias is zowel de vroege als de late regen en de Leraar van Gerechtigheid (Hosea [*Hoshea*] 6:3; Joël [*Yoel*] 2:23; Psalm [*Tehillim*] 72:6; 84:5-6; Johannes [*Yochanan*] 3:2; Jesaja [*Yeshayahu*] 55:10-12). Hoe heerlijk zal het zijn om in die dagen met de Messias te leven! Dit is de essentie van de feesten van de H-r!

Hoofdstuk 11

70 PROFETIEËN OVER *YESHUA'S* 1ste KOMST

1. **Hij zou een afstammeling van Abraham (*Avraham*) zijn.** (Genesis 12:1-3; 18:18, 22:18; Matteüs 1:1-2,17; Galaten 3:8,16)
2. **Hij zou uit de stam van Juda (*Yehudah*) komen.** (Genesis 49:8-10; Hebrëeën 7:14; Openbaring 5:5)
3. **Hij zou een afstammeling van David zijn.** (2 Samuel 7:4-5,12-13; 1 Kronieken 17:11-14; Psalm 132:11; Lucas 1:32-33,67-69, Handelingen 2:29-30; Matteüs 1:17; Romeinen 1:3)
4. **Hij zou in Betlehem (*Beit Lechem*) geboren worden.**(Micha 5:2; Mat. 2:4-6; Joh. 7:42)
5. **Hij zou uit Nazareth komen en een Nazarener genoemd worden.** (Mat. 2:23, Lucas 1:26-27, Johannes 1:45; Rechters 13:5-7,24)
6. **Het exacte tijdstip van Zijn kruisiging was bekend** (483 jaar na het decreet om de tempel, te bouwen, dat was omstreeks 444 v.Chr.). (Daniël 9:25; Nehemia 2:1-8; 5:14)
7. **Hij zou uit een maagd geboren worden.** (Jesaja 7:14; Mat. 1:20-23; Gal. 4:4; Gen. 3:15)
8. **Zijn naam zou Immanuel zijn.** Immanuel betekent "G-d met ons" in het Hebrëeuws. (Jesaja 7:14; Matteüs 1:21-23)
9. **Zijn naam zou Jezus (*Yeshua* in het Hebrëeuws) zijn, dat "redder" of "verlosser" betekent.** Het woord *Yeshua* betekent in het Hebrëeuws "verlossing". Het is afgeleid van een ander Hebrëeuws woord, *Yashah*, dat "redden, verlossen, bewaren, heil brengen, overwinning behalen" betekent. (Matteüs 1:21)
10. **Zijn naam zou zijn de Messias.** Het woord *Christus* in het Nederlands komt van het Griekse woord *Christos*, wat "De Gezalfde" betekent. *Christos* in het Grieks is het woord *Mashiach* in het Hebrëeuws, wat ook "de gezalfde" betekent. Het woord *Mashiach* betekent "Messias," die *Yeshua* is. (Johannes 1:41)
11. **Hij zou de eniggeboren Zoon van G-d zijn.** (Psalm 2:2,6-7; Johannes 1:14; Hand. 13:33; Hebrëeën 1:1-2,5)
12. **Hij zou de Zoon van G-d zijn en G-d zou Zijn Vader zijn.** (Psalm 89:26-27; 2 Samuël 7:8,12-14; 1 Kronieken 22:7-10; Hebrëeën 1:1-2,5; Marcus 14:36; Johannes 20:30-31)
13. **Hij zou op de achtste dag worden besneden volgens de wet van reiniging.** (Lucas 2:21-24; Leviticus 12:1-6)
14. **Hij zou naar Egypte gaan en naar het land Israël terugkeren.** (Hosea 11:1; Mat. 2:13-15)
15. **Jonge baby's zouden sterven in een poging om *Yeshua* bij Zijn geboorte te doden.** (Jeremia 31:15; Matteüs 2:16-18)
16. **Hij zou worden voorafgegaan door een boodschapper (een soort Elia [*Eliyahu*], bekend als Johannes (*Jochanan*) de Doper [*Doper*]), die de weg van de Heer zou voorbereiden.** (Maleachi 3:1; Lucas 1:13,76; Matteüs 11:7,10)
17. **De boodschapper, Johannes (*Jochanan*) de Onderdompelaar (*Doper*), zou in de woestijn prediken.** (Jesaja 40:3-5; Lucas 1:13,80,3:2-6)
18. **Hij zou een profeet zoals Mozes (*Moshe*) zijn.** (Deut. 18:15, Joh. 1:45; Hand. 3:20-23)
19. **Hij zou door de Heilige Geest (*Ruach HaKodesh*) worden gezalfd.** (Jesaja 11:1-2; 42:1; Matteüs 3:16)
20. **Hij zou prediken en onderwijzen in de tempel (*Beit HaMikdash*).** (Maleachi 3:1; Lucas 4:16; Matteüs 26:55, Johannes 7:28; 8:1-2)
21. **Hij kwam speciaal naar het huis van Israël en niet naar de heidenen.** (Mattheüs 15:21-26)
22. ***Yeshua* zou door Zijn eigen volk Israël (collectief) worden verworpen.** [NB: Er dient te worden opgemerkt dat vele, vele individuele Joden in de eerste eeuw gelovigen in Messias werden. Dit kan

- heel duidelijk gezien worden door zorgvuldig onderzoek van Matteüs, Marcus, Lucas, Johannes, en het Boek Handelingen. (Psalm 69:8; 31:11; 88:8,18; Job 19:13; Johannes 1:11, 7:3,5)]
 Yeshua is de steen die de bouwers afkeurden. (Psalm 118:22, Jesaja 3:10-12, Romeinen 9:11)
23. **Yeshua zou door de heidenen (collectief) worden ontvangen.** [NB: Er dient te worden opgemerkt dat vele heidenen niet gelovigen in *Yeshua* en vele anderen zijn alleen gelovigen in naam en niet ware volgelingen met hun hart. De gelovigen in de Messias moeten G-d met heel hun hart volgen (Deuteronomium 6:4-9).] (Jesaja 11:10; 42:6; 49:6,22; 54:3; 60:3,5, 11,16; 61:6,9; 62:2; 66:12,19; Maleachi 1:11; Lucas 2:30-32; Handelingen 28:28)
 24. **Hij zou in gelijkenissen spreken.** (Psalm 78:2-4; Matteüs 13:34-35)
 25. **De bediening van Yeshua zou in Galilea zijn.** (Jesaja 9:1-2; Matthew 4:12-16,23)
 26. **Zijn bediening zou bestaan uit zieken genezen, de gevangenen bevrijden, en verlossing verkondigen.** Dit staat bekend als de *basar* (het evangelie) in het Hebreeuws. (Jesaja 61:1-2, Lucas 4:16-21, Matteüs 4:23; 9:34-35; Handelingen 2:22; 10:38)
 27. **Yeshua moest de herder van Israël zijn, want Israël had geen herder.** (Ezechiël 34:5-10; 1 Koningen 22:17; Zacharia 10:2; Genesis 49:22,24; Psalm 23:1, 80:1, Jesaja 40:10-11, Ezechiël 34:23-24; 37 : 24; Johannes 10:11,14-15)
 28. **Zijn boodschap zou niet worden geloofd.** (Jesaja 53:1; Johannes 12:37-38)
 29. **De zachtmoedigen zouden Hem loven.** (Psalm 8:1-2; Matteüs 21:15-16)
 30. **Illegale waren zouden in de tempel worden verhandeld.** (Psalm 69:9, Johannes 2:13-17, Jesaja 56:7; Matteüs 21:12-13)
 31. **Hij zou worden gehaat.** (Psalm 69:4; 35:19; 109:2-3; 119:161; Johannes 15:24-25)
 32. **Hij zou een schande voor het volk zijn.** (Psalm 69:9; 89:50-51, Romeinen 15:3)
 33. **Hij zou niet naar publiciteit streven.** (Jesaja 42:1-2; Matteüs 12:15-19; 9:30; 8:4)
 34. **Hij kan worden vertrouwd en zou medelevend zijn.** (Jesaja 42:3; Matteüs 12:15,20-21)
 35. **Uit Zijn mond zouden geen kwade woorden komen.** (Jesaja 53:9; Lukas 23:41; 1 Peter 2:21-22, 2 Korintiërs 5:21)
 36. **Zijn discipelen zouden Hem verlaten.** (Zacharia 13:7; Matteüs 26:31-35,56)
 37. **Er was niets fysiek mooi in Hem dat je zou wensen.** (Jesaja 53:2; Psalm 22:6, Marcus 6:1-3; Filippenzen 2:7)
 38. **Hij gaf de heerlijkheid in de hemel op voor de armoede van de aarde.** (Lucas 9:58, 2 Korintiërs 8:9)
 39. **Hij zou openlijk Jeruzalem (*Yerushalayim*) binnengaan vóór de tijd van Zijn kruisiging.** (Zacharia 9:9; Matteüs 21:1-5)
 40. **Hij zou Jeruzalem (*Yerushalayim*) binnenrijden op een ezel.** (Zacharia 9:9; Matteüs 21:5)
 41. **Hij zou voor 30 zilverlingen worden verkocht.** (Zacharia 11:12; Mattheüs 26:14-16)
 42. **Zijn verraadprijs zou worden gegeven voor het veld een pottenbakker.** (Zacharia 11:13; Matthew 27:3,7-10)
 43. **Hij zou door een vriend worden verraden.** (Psalm 41:9; Johannes 13:18-21)
 44. **Zowel Jood als heiden zouden tegen Hem samenspannen.** (Psalm 2:1-2; Handelingen 4:27-28; Matteüs 26:3; 27:1-2)
 45. **Hij zou worden vastgespijkerd aan een boom.** (Deuteronomium 21:22-23; Psalm 22:16, Johannes 19:18; 20:25)
 46. **Hij zou voor anderen lijden.** (Jesaja 53:6; Matteüs 20:28)
 47. **Hij zou voor onze zonden sterven.** (Jesaja 53:5; 1 Korintiërs 15:3; 1 Petrus 2:24)
 48. **Hij zou worden uitgelachen.** (Psalm 22:7-8; Matteüs 27:39-43)
 49. **Hij zou met de overtreders sterven.** (Jesaja 53: 12; Mark 15:27-28)
 50. **Hij zou voorbede doen voor Zijn moordenaars.** (Jesaja 53:12; Lucas 23:34)
 51. **Hij zou worden geslagen.** (Micha 5:1; Jesaja 50:6; Klaagliederen 3:30, Matteüs 26:67; 27:30)
 52. **Hij zou bespuwd worden.** (Jesaja 50:6; Mattheüs 26:67, 27:30)
 53. **Hij zou door G-d in de steek gelaten worden.** (Psalm 22:1; Matteüs 27:46)
 54. Hij kreeg gal en azijn te eten en te drinken. (Psalm 69:21; Matteüs 27:34,48)
 55. **Hij opende Zijn mond niet toen Hij beschuldigd werd.** (Jesaja 53:7; Matteüs 26:63-64; 27:12-14)
 56. **Zijn kleren zouden verdeeld worden.** (Psalm 22:18; Matteüs 27:35)

57. **Niet één bot zou worden gebroken.** (Psalm 34:20; Johannes 19:33,36)
58. **Hij zou worden doorboord.** (Zacharia 12:10; Johannes 19:34,37)
59. **Hij zou zijn als een lam dat naar de slachtbank gaat.** (Jesaja 53:7; Handelingen 8:26-35)
60. **Hij is koning van de Joden (en de wereld).** (Psalm 02:06, Johannes 18:33,37; 19:19-22)
61. **Hij zou worden begraven bij de rijken.** (Jesaja 53:9; Matteüs 27:57-60)
62. **Hij zou sterven.** (Jesaja 53:12; Matteüs 27:50)
63. **Zijn ziel zou niet in de hel worden achtergelaten.** (Psalm 16:10; 49:15, 56:13, Handelingen 2:27,31; 13:33-35)
64. **Hij zou opstaan uit de dood.** (Psalm 16:10; Lucas 24:6,31,34; Handelingen 2:27-31; 13:35)
65. **Anderen zouden met Hem uit de dood opstaan.** (Psalm 68:18; Efeziërs 4:8; Mat. 27:52-53)
66. **Hij zou de derde dag opstaan uit het graf.** (Jona 1:17; 1 Korintiërs 15:4; Lucas 24:45-46; Matteüs 12:40)
67. **Hij zou opstijgen naar de Hemel.** (Psalm 68:18; Handelingen 1:9; Lucas 24:50-51)
68. **Hij zou aan de rechterhand van G-d zitten.** (Psalm 110:1; Hebréeën 1:2-3; Efeziërs 1:20-21; 1 Petrus 3:22)
69. **Hij zou van een nieuw verbond (*Brit Hadashah*) inluiden.** (Jeremia 31:31, Lucas 22:20)
70. **Hij zou een betrouwbaar fundament zijn voor allen die geloven.** (Jesaja 28: 16; Romeinen 10:11, 1 Petrus 2:4-6)

Hoofdstuk 12

HOE KAN DE MESSIAS IN MIJN HART EN LEVEN KOMEN?

De G-d van Abraham, Isaak en Jakob heeft u geschapen om een *persoonlijke relatie* met Hemzelf te hebben en te genieten van Zijn overvloedig leven! In Spreuken 16:4 [staat in de Joodse Bijbel] "De Heer heeft alles gemaakt voor Zijn doel [Zijn eigen genoegens]." In Psalm 16:11 staat geschreven, "... aan uw rechterhand zijn er genoegens tot in alle eeuwigheid."

Zonde (de overtreding of het breken van G-ds wet) *scheidt* u van een persoonlijke relatie met G-d en Zijn overvloedige leven. *Zonde veroorzaakt ook geestelijke dood!* In Jesaja 59:2a is geschreven, "Maar uw ongerechtigheden [uw zonden] hebben een *scheiding gemaakt* tussen u en uw God." De mens is geschapen om gemeenschap met G-d te hebben, maar koppig koos hij om zijn eigen onafhankelijke weg te gaan. Deze koppigheid (uitgedrukt door ofwel *actief verzet* ofwel *passieve onverschilligheid* ten opzichte van God) is wat de Bijbel "zonde" noemt. Zonde scheidt u van G-d en veroorzaakt geestelijke dood, schuld, gebrek aan vrede, frustratie, enz. In Ezechiël (*Yechezekel*) 18:4 staat geschreven: "... de *ziel*, die zondigt, zal *sterven* [geestelijke dood]." In 1 Koningen (*Melachim*) 8:46 is geschreven: "... want er is *geen* mens die *niet zondigt*."

U kunt de zonde niet verwijderen door uw *eigen menselijke* inspanningen. In Jesaja 64:5 staat geschreven, "... al *onze* gerechtigheden [onze eigengerechtigheid] zijn als een *bezoedeld kled*" In Spreuken 14:12 staat geschreven, "Er is een weg die voor een mens recht *leek*, maar aan het einde daarvan zijn wegen des doods [geestelijke *scheiding* van God]." Het plan van de mens is om zijn *eigen zonden weg te nemen* door zijn *eigen gerechtigheid* (d.w.z., om zijn *slechte daden* af te wegen tegen zijn "*goede*" *daden*, zoals religieuze "*werken*," *menselijke filosofieën*, enz.). De *eigen gerechtigheid* van de mens is een "*vuil kledingstuk*" in de ogen van een *heilig* G-d.

Zonde *kan* worden verwijderd door *geloof* (*emunah*, *geloven* wat G-d zegt). Gerechtigheid (goed bevonden zijn bij G-d) komt door geloof. In Genesis (*Bereishit*) 15:6 staat geschreven: "En hij [Abraham] *geloofde* [had geloof] in de H-r, en Hij rekende het [Abrahams geloof] voor hem tot *gerechtigheid*." *Geloof moet in de bloed verzoening worden gelegd*. Verzoening betekent een "bedekking" voor de zonde. In Leviticus (*Vayikra*) 17:11 staat geschreven, "... want het is het *bloed* dat een *verzoening* [bedekking] voor de *ziel* bewerkte."

G-d heeft vandaag in het bloed van de verzoening voorzien door middel van een *volmaakt offer*: de Ene die bekend staat als de Messias. Messias betekent '*gezalfd*'. In Jesaja 53:5 staat geschreven, "Maar *Hij* werd om onze overtredingen [opstanden] verwond, *Hij* werd doorboord om onze ongerechtigheden [morele fouten]: de kastijding [bestrafing] voor onze vrede [welzijn] was op *Hem*, en met Zijn striemen [wonden, *bloed*] werden we genezen [*verzoend*]." Bij Abel zien we verzoening voor een *mens* zoals er geschreven staat in Genesis (*Bereishit*) 4:4, "En Abel, ook hij bracht van de eerstelingen van zijn kudde" Bij het Pascha zagen we een verzoening voor een *gezin* zoals er geschreven staat in Exodus [*Shemot*] 12:13 "... wanneer Ik het *bloed* zie, zal Ik u *voorbijgaan*" Bij *Yom Kippur* zien we de verzoening voor een *natie*, zoals er geschreven staat in Leviticus 16:30a, "Want op *die dag* zal de priester *verzoening* voor u doen." De Messias brengt verzoening voor *allen die geloven*, zoals er geschreven staat in Jesaja 53:6. "Maar de Here heeft de ongerechtigheid [de zonden] van ons *allen* op *Hem* doen *vallen* [gericht]."

Hoe kunt u de Messias *Yeshua* kennen? U moet de Messias ***Yeshua in uw hart en leven vragen*** om het bloed van de verzoening te hebben, om een persoonlijke relatie met G-d te hebben, en om Zijn overvloedig leven te genieten (de Messias zal Zich niet opdringen in je leven, Hij *verlangt* te worden *uitgenodigd*). In Joël 3:5 staat geschreven, "... al wie zal *roepen* op de *naam* van de *Heer* zal wordt verlost [*gered*]...."

Als u verlangt om de Messias *Yeshua* in uw hart en leven te vragen, kan u dit doen door de volgende stappen te volgen.

1. **Bid tot G-d in je eigen woorden (gebed is gewoon praten met G-d).**
2. **Belijd dat u gezondigd heb tegen God en dat u er echt spijt van hebt.**
3. **Vraag de Messias *Yeshua* in uw hart en het leven om u te reinigen met Zijn bloed der verzoening.**
4. **Dank Hem door *geloof* voor dit te doen!**

Het volgende is een voorbeeld van gebed, dat u kan bidden.

"Lieve G-d, ik moet bekennen dat ik veel heb gezondigd tegen U en dat spijt me. Messias *Yeshua*, kom alsjeblieft in mijn hart en leven en reinig mij met Uw bloed der verzoening. Dank u voor dit te doen *volgens Uw Woord*."

Als u dit gebed heeft gebeden en het meende, heeft G-d u veel moois beloofd, waaronder het volgende:

1. **Uw zonden zijn *verzoend* (bedekt, vergeven)** (Jesaja 53:6.)
2. **U ontvangt *gerechtigheid* (goed staan bij G-d) door *geloof*** (Gen. 15:6; Habakuk 2:4).
3. **U komt in een *persoonlijke relatie met G-d* en u wordt een *kind van G-d*** (Jer. 31:32).
4. **U ontvangt *eeuwig leven*** (Joël 3:5; Daniel 12:2).
5. **G-ds *Heilige Geest* (*Ruach HaKodesh*) komt uw leven!** (Ezechiël 11:19; Zach. 12:10)

Als u een besluit hebt genomen om de Messias in uw leven te aanvaarden en u bent Joods, gefeliciteerd! Ga door met Joods te zijn en probeer een lokale Messiaanse synagoge te vinden om bijeen te komen, want u bent net een volkomen jood geworden. Als u niet-joods bent en een besluit hebt genomen om de Messias *Yeshua* in uw leven te aanvaarden, zoekt een lokale bijbelgetrouwe kerk om bijeen te komen of een Messiaanse synagoge.

Ongeacht of u joods of niet-joods bent, als u een beslissing hebt genomen om de Messias *Yeshua* in uw leven te aanvaarden, wil ik dat graag van u horen. Bovendien, als u wilt verder Messianic materiaal of opleiding wenst, of indien dit boek op enigerlei wijze voor u een zegen is, schrijf me op het volgende adres:

God zegene u als u tracht te groeien in de kennis van de Messias!

Eddie Chumney - Last Updated: July 19, 1996
e-mail: hebraicheritage@yahoo.com
website: <http://www.hebroots.org/>